

Délibáb

24. SZÁM

20
ALLÉR

V3

**BÁRSONY
RÓZSI**
smét külföldre
szerződött
(Rozgonyi fel.)

RÁDIÓMŰSOR
JUNIUS 7-13-IG

100

OLDAL

ET

álltunk

ért

retében

ompás

Délibáb
hó 26.
vidékre
tenében

nyveket
lapunk

kötetét

kötetét
illérért,
Buda-
ítésénél
fillért.

alkozás

ajtó

ható előírása

ILYEN 10 KÖTET

pompás, díszes, félbörkötésű
művet szállítunk

9 pengő 60 fillérért,

vagyis kötetenként

96 fillérért

Szemet, lelket gyönyörködtető
pompás Könyvtár birtokába jut.

A világirodalom gyöngyeit adjuk.
Minden hónap elsején szállítunk egy-egy
regényt, a képen látható díszes félbör-
kötésben.

Egy-egy regény terjedelme 320
oldal, kifogástalan kiállításban.

Csak olyan hírneves íróktól adunk ki egy-egy regényt, akik az európai olvasóközönséget már meghódították. A sorozatban megjelennek: Frank Norris, Az örvény Maurice Renard: Lerne doktor; Francis de Croisset: A malak asszony. Pierre Benoit: Az üldözött; R. L. Stevenson: A szökevény; Flaubert Salambo; Rudolf Stratz: A fáraó átka; Ivan Turgenyev: Az ós ugar; Fran Marion Crawford: A bizánci rabszolgalány; Somerset Maugham: A színes fát; Fjedor Dosztojevszkij: Névtelen; André Maurois: Két asszony között; Stefan Zweig: Az első élmény.

A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. Budapest VII. Dohány u. 12-14. Telefón: 423-39 és 423-50. Az itt látható megrendelőlevél minden újságárusnál is megrendelhető

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A világhírű regény bármely kötetét portómentesen küldi meg, (ha az újságárusítónál nem volna kapható Romániában 40 leiért Slova S. A. de Colp Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand Csehszlovákiában: 12 Kc.-ért. Lipa Novinarstvo Bratislava Ruzová ul. Jogoszláviában: 15 dinárért Putnik Hírlapiroda, Novi Sad Kralja Aleksandra

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelező lapra.

Megrendelem a „Világhírű regények“ tíz kötetét díszes félbörkötésű 9 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért. Minden hónap elsején mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ aj _____

Kelt 193 _____

A megrendelő sajátkezű, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.
ROMÁNIÁBAN . . . 1/4 évre 100 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea, Bul. Reg. Ferdinand 46.
CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 évre 23 Kc., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava Ruzová ul. 8.
JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 45 dinár. Putnik Hírlapiroda, Novisad Kralja Aleksandra 2.
(Cselekszámlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.)
A kiadásunkban megjelenő művek csakis a fenti cégeknekél szerezhetők be.
(Közvetlen nem szállíthatunk!)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Délbáb árodája: Sao Paulo Av. Sao Jono 247.

X. évfolyam

Budapest, 1936 június 6

24. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.- pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 42 fill., félévre 6 P 84 fill., egy hónapra 1 P 14 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.- cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: 42-3-39, 42-3-60.

Könyvnapon...

(Yva fele.)

Ek az euró
Frank Nor
t: A malak
ény; Flaube
ugar; Fran
színes fát
között; Ste

Rt. Budapest
rendelőlevé

ény bármel
olna kapha
Ferdinand
Ruzová ul
Aleksandra

em
ra.

élbörkötésb
nap elsején

foglalkoz

elet aj
sható aláírása

thető elő.

le Colp. Orad

stvo, Bratislav

Alexandra 2
k be.

o Jono 247.

(D'Orta Benda)

RÉGI NYÁR... MAI NYÁR.

Írta: FÓTHY JÁNOS

Nézzük ma egyszer a szemébe érzelmesség nélkül annak a bizonyos „régi nyár”-nak, amely egy ideje a slágerrodalom vezérmotívuma. Annak a sokat emlegetett „békebeli nyár”-nak, amelyet idősebb évjáratú, de ehhez képest eléggé könnyed fajsúlyú poétáink oly mélabús gyönyörrel idéznek vissza. Azután pedig nézzünk a szemébe annak az általában oly semmibe vett mai nyárnak, amelynek — a sok lírai összehasonlítástól — már régen Minderwertigkeits-komplexet kellett volna kapnia, ha ugyan már meg nem kapta, hiszen esősnek ép eléggé esős egy ideje minden nyarunk. Ami nem is esoda: annyit emlegetik sóhajtva a „régit”, hogy a mai szégyenkezve sírálnakozni kénytelen.

Bevallom: ezekben a sorokban elégtételt szeretnék adni a modern nyárnak, azzal a titkos reménnyel, hogy jókedvre tudom hangolni vagy legalább is megszabadítani az alacsonyabb rendűség megalázó érzésétől, amely a fentebb említett poéták méla megvetése nyomán fejlődött ki benne.

Azt hiszem, szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy erre az elégtételadásra különösen alkalmas vagyok. Nem azért, mert imádom a nyarat, nem is azért, mert rajongok a modern nyárért, hanem elsősorban azért, mert egy kissé ismertem ama bizonyos „régi nyarat”, a maikat pedig nagyon is jól. Egyszóval és kertelés nélkül: mert koromnál fogva mindkettő személyes ismerősöm, ami — a magam szempontjából — meglehetősen sajnálatos körülmény, de a tárgyilagosság szempontjából annál szerencsésebb.

Nem mondom, persze (még ha úgy volna, sem vallanám be), hogy részese voltam annak a sok mindenféle gyönyörűségnek, amelyet fentebb említett költőink a „régi nyár”, a békebeli, a ferencjózsefi nyár hasonlíthatatlan előnyének állítanak be a mai modern

nyárral sze
atonazene
nyire mé
s csak a
hogy vala
ságot, fell
akár gyerm
szinesebbe
édesanyám
nya, a nel
szem édes
ült a délu
aki vasta
oly előkel
dési előír
len „régi
lyebb kö
Fürdők
Fürdés:
esetleg es
a termés

(Yoc

nyárral szemben. Én nem ismertem soha a Stefánia úti kocsihoz, a Weingrubernél harsogó tonazenét, nem ismertem a cigányzenés szerenádot sem az imádott hölgy ablakai alatt, annyire mégsem terjed ki személyes emlékezem. A „régii nyár”-nak ezeket a kellékeit magam csak a ma oly divatos slágerköltészet termékeiből ismerem. Emlékszem ellenben arra, hogy valamikor, régen, boldogult gyermekségem nyarai során semmi különösebb szabadságot, fellélegzést nem jelentett az, hogy nyár van — az emberek, akár felnőttek voltak, akár gyermekek, épúgy éltek, öltözködtek nyáron, mint télen, legfeljebb kissé könnyebben, szívesebben. Télen fáztak, nyáron melegük volt, annyi volt az egész különbség. Emlékszem édesanyámra, aki az adriai fürdőhely hőségében annyit szenvedett a fűző, a földig érő szoknyáján, a nehéz csipkeblúz, a malomkerék nagyságú tollas kalap kötelező borzalmaitól; emlékszem édesapámra, aki nehéz szövetrohában, kemény ingmellel és magas, kemény gallérral állt a délutáni zenénél a füledt, párás, tengerparti pálmaligetben. És emlékszem magamra, aki vastag, fehér matrózhában, nehéz, sildes, zsinóros tengerészkapitányi sapkában oly előkelően, de elgyötörtén képviseltem a tehetősebb úri családok gyermekének öltözködési előírásait. Nem véletlenül kezdem az öltözködésnél, hiszen ama bizonyos, felejthetetlen „régii nyár”-nak szimbóluma és keresztmetszete éppen az, hogy az emberek a legesekélyebb könnyítést, szabadságot, testi-lelki nekivetkőzést sem engedték meg maguknak. Fürdöttek, igen, de ez — hogy úgy mondjam — szertartás volt, a napi program kötelező pontja. Fürdés: délelőtt 11-től délután 1-ig. Aztán ebéd, alvás, felöltözés, térszene és fagyalt, séta, esetleg csónakázás, vacsora, lefekvés. Hol volt akkor az a teljes és tökéletes egybeolvadás a természettel, a vizekkel, mezőkkel, napfényel: a nyárral, ami ma van? Nyakig begom-

(Yva felv.)

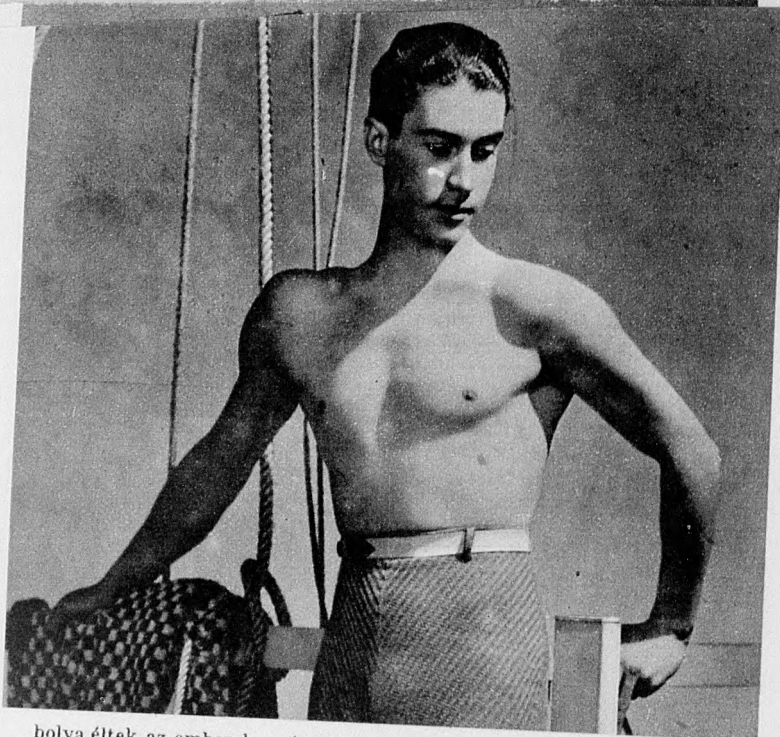
NYÁR.
NOS

nyár”-nak,
beli nyár”-
oly méla-
alában oly
n Minder-
n esősnek
sóhajtvá

mak, azzal
mi az ala-
megvetése

sra külö-
rajongok
yos „régii
nál fogva
sajnálá-

e voltam
gi nyár”,
modern

(Dorvyné jels.)

bolva éltek az emberek, még akkor is, amikor a vízbe mentek. A nők szoknyában, harisnyában, cipőben, kacér kis napernyővel és széleskarimájú kalapban fürödtek, a férfiakon szörnyű és formátlan csikos úszónadrág fityegett, amely a Belvederei Apollóból magából is groteszk figurát csinált volna. Minden olyan merev és ünnepléses és formákhoz kötött és szabályos és illedelmes volt abban a bizonyos „régii nyár”-ban. Maga a nyár pedig nem volt egyéb törvényszerű állapotnál, amely semmivel sem menti, még kevésbé követeli a megszokott életszabályok enyhítését, sőt felforgatását.

A régii nyár — szóval — közönséges évszak volt. A mai nyár, a modern nyár: életforma, nézzünk végig a mai strandokon: mennyi ujjongó öröm, fiatalság, felszabadultság, életmóror. Ez az igazi nyár. De nem kell a strandfürdőig mennünk: a mai nyár, a maga teljes egészében egyetlen hatalmas strandfürdő. Egyetlen hatalmas weekend-telep.

Az emberek, abban az annyiszor visszasírt régii nyárban, még a nyaralóhelyeken, vizek, erdők, hegyek ölen is úgy éltek, mint otthon a városban. És a mai nyár még a városokat is átalakítja nyaralóhelyekké. Hát az igaz: a Stefánia úton nincs többé kocsiúzó, nyakig felöltözött és izzadva, kínlódva „nyári életet élő” dámmakkal és urakkal, hanem van helyette boldog, friss, egészséges vadevezősélet a Dunán. A Weingrubernál talán nincs olyan álomhangulata a katonazenekarnak, de rádió és gramofón szól minden weekend-házban és a fiatalok nem csinál magának különösebb gondokat abból, hogy trikóban, pizsamában per-düljön táncra. És ami a szerelmet, a flörtöt illeti — mennyivel több „álomhangulata”, roman-tikája, varázsa van annak, amikor fiú és lány, egésznap kemény evezés után, egyforma kéka tréningnadrágban, hazafelé bandukol a csillagos ég alatt, összesimulva, kart karba öltve, mint azoknak a vérszegény idilleknek volt a „régii nyár”-ban, cigányzenés éjjeli zenével az illedelmes Annabál után.

Ó, én igazságot akarok szolgáltatni a mai nyárnak. Mert csak a mai nyár az igazi nyár, hiába dalolnak és sóhajtoznak annyit a „régii nyár”-ról.

Csakhoggy . . .

. . . csakhoggy — sajnos — az életben minden annyira viszonylagos. Ez a mai nyár is „régii nyár” lesz valamikor, ha megöregszünk. És akkor már mi sóhajtozunk vissza a régii és az akkori fiatalok zengik az új nyár dicsőségét. Csak az a vigasztaló, hogy a holnapi nyár fiatalága több megértéssel gondolkodik majd a maira, mint mi a tegnapi nyárra gondolkodunk. Igaz, hogy vigasztalásnak ez meglehetősen sovány . . .

(Dorvyné felv.)

**MI TETSZIK
BUDAPESTEN
AZ IDEGENEK-
NEK?**

Írta:
ORBÓK ATTILA

Dorvyné felv.)
ban, harisnyá-
fiakon szörnyű
ból is groteszk
t és szabályos
em volt egyéb
a megszokott

ár: életforma.
szabadság,
nyár, a maga
d-telep.

ralóhelyeken,
g a városokat
korzó, nyakig
van helyette
olyan álom-
házban és a
amában per-
ata", roman-
gyforma két
karba öltve,
íjjeli zenével

z igazi nyár,

mai nyár is
ta a régít és
olnap nyár
gondolunk.

Az idegenforgalom gazdasági és morális jelentőségének felerése végre olyan egészséges és okos idegenforgalmi propagandát teremtett, amelynek hatása évről-évre mutatkozik. Még is olyan régen nekem kellett külföldre utaznom, hogy külföldi barátaimat viszontláthassam, mostanában már „levelezőlapra házhoz jönnek”, annyira természetesnek találják, hogy gismerjék „a Duna gyöngyét”.

Az angolok meg egyenesen úgy érzik, hogy kötelességük, hogy lojális alattvalóknak, meglátogatniok azt a szép várost, amely királyuk, közvetlenül trónralépése előtt, olyan jól érezte magát.

Persze, súlyos tévedés lenne azt hinni, hogy ami az idegenforgalommal illeti, most már minden rendben van. Idegenforgalmunk még a kezdet kezdetén jár, mert az idegenek száma még mindig nagyon alacsony ahhoz képest, ahányan közvetlen szomságunkban, Bécsben fordulnak meg. Mindössze egy *lizedrésze*. Ezért minden eszközt meg kell ragadnunk, hogy propagandánkat megvalósítsuk s egyre jobban berendezkedjünk arra, hogy a külföldiek nálunk minél kellemesebbé tegyünk. Ez az utóbbi a fontosabb, mert a legjobb propaganda: *a szájreklám*. Akinek kedves emlékei vannak, az beszél róla — s egyik külföldi ide küldi a másikat, így ő maga is visszatér.

Eppen ezért nagyon fontosnak tartom, hogy megfigyeljük,

ÉCIBÁB

CIBÁB

mi az, ami az idegennek tetszik s mi az, ami nem tetszik. aztán ezekhez a megfigyelésekhez igazodunk, előbb-utóbb ott jó hírünk támad szerte a nagyvilágban, hogy idegenforgalmunk valóban világvárosi méretű lesz.

Egyelőre beszéljünk arról, ami az idegeneknek tetszik Budapestben.

*

Megfigyeltem budapesti tartózkodásuk alatt külföldi barátaimat. De nem is kellett különösebben megfigyelni őket, megmondták őszintén, hogy mi tetszik nekik és mi nem, hiszen nem egy közülük egészen ifjúkori ismerősöm s a legtöbb kollégám író vagy újságíró.

*

Tetszik nekik mindennél jobban a budapesti élet kényelme. Tetszik, hogy kávéházban és vendéglőben mindenki kezes asztalhoz ül és nem telepszik senki melléje. A francia Párizs folyton sóhajtozik, hogy *on vive serré* (összeszorulva él az ember és itt nem tud betelni vele, hogy vígan nyujtózkodhatik).

Általában nagyon tetszik a külföldieknek a kávéházi kényelem — s az, hogy a pincér tíz percenként öt-hat pohár vizet hoz az asztalra. El vannak ragadtatva a magyar pincérek kedvességéről és ügyességéről.

Nagyon tetszenek pompás fürdőink.

Nagyon tetszik nekik, hogy szinte a város kellős közepén van egy olyan romantikus sziklahegy, mint a *Gellért*.

Tetszik nekik, hogy minden második-harmadik ember németül, franciául vagy angolul és hogy nagyon szívesen és készségesen igazítják útba az idegent.

Nagyon tetszenek a lovasrendőrök.

Tetszik a nők *egészséges szépsége* és a férfiak *eleganciája*. Tetszik nekik, hogy a nőknek lépten-nyomon kezet lehet csókolni.

Tetszenek az *Opera* előadásai, főként a rendezés.

Tetszik, hogy mindenütt — szállodában, kávéházban, utcái kioszkokban — könnyen hozzá lehet jutni a külföldi lapokhoz.

Tetszenek a hidak, a parlament, a Kúria, a vár és — a budai vendéglők.

Tetszik nekik *nagyon*, hogy a sofőr nem a volán mellől beszél a vendégével, hanem kiszáll a kocsiból s ő nyitja ki a kocsit ajtója felől. (Ezt otthon legfeljebb a *saját* sofőrjüktől kapják meg.)

Tetszik nekik, hogy a fővárostól *ajándékba* szép albumokat kapnak Budapest szépségeiről.

Tetszik nekik, hogy az emberek *diszkrét* érdeklődéssel fordulnak feléjük.

Nagyon tetszik nekik a cigányzene — és sokan bevallják, hogy csak ezért jöttek Budapestre, hogy *eredeti*, hamisítatlan magyar cigányzenét hallhassanak. Annak pedig nagyon örülnek, ha mulató magyar társaságot figyelhetnek meg.

Tetszik, hogy a kirakatokba (nem úgy, mint külföldön) a legfinomabb árut teszik ki s a legtöbb kirakat: látványos.

Tetszik az őrségváltás a Várban.

Tetszik a mezőkövesdiek vásárja a Nemzeti Színház előtt. Tetszik a magyar koszt, az olcsó kristályvíz, a jó borok és a „barack”.

Tetszik az élet kényelme — és lassúsága.

*

Legközelebb elmondjuk őszintén, hogy *mi nem tetszik*.

Könyves
Tóth Erzsébet
(Solly—
Welesz felv.)

GYÜRÜ

IRTA: FELEKI SÁNDOR

A zálogháznak rejtékén,
Gyűrött lim-lomba téve,
Aranyos jegygyűrű hever,
Ki tudja, mennyi éve.

Az esküvőnek napja rajt
Alig látszik bevésvé,
Lekoptatá hosszú idők
Öröme, szenvedése.

Hol már a lány, kinek neve
E kis gyűrűbe írva?
Tán elfeledve rég pihen
Valamely messze sírba.

Mért nem csüngött tovább szíve
A féltett, drága kincsen?
Hlába kérdem a gyűrűt,
Válasz reája nincsen.

Zálogba került a gyűrű
Tépő nyomor mlatta,
Vagy elfordult a lány szíve
Attól, ki néki adta?

Avagy egy léha unoka,
Mert kellett dárídóra,
Zálogba vitte s nem gondolt
A régi nagyanyóra?

De ne zavarjuk a gyűrűt,
Tovább hadd álmodozza
A mult édes történetét,
Melynek nincs vége-hossza.

Hadd emlékezzék vissza még
Csókos szerelmi lázra,
S ne tudja, hogy sírban pihen,
Lomtedte zálogházba.

Mussolini felfedezett egy 18 éves magyar zeneszerzőt

Tavaly nyáron 200 magyar középiskolás diákot láttak vendégül az olasz balillák Rómában. Viszonzás volt a meghívásuk arra a kedves fogadtatásra, amelyben Magyarországon volt részük az olasz fiúknak rövid idő előtt. A magyar fiúk Ostiában táboroztak. Ugyanott vendégeskedett több száz osztrák fiú is.

A magyarok között volt bizonyos *Bajnok Ferenc* nevezetű nyolcadikos gimnazista is, aki követségünk útján került a táborozók közé.

Egy alkalommal *Mussolini* váratlanul megjelent a magyar fiúk között. Érdeklődött a munkájuk, szórakozásuk iránt. Kiderült, hogy a 17 éves *Bajnok Feri* tehetséges magyar nótaszerző. A száraz tény az, hogy *Mussolini* ajánlatára meghallgatta a római rádió igazgatója és az összes olasz rádió-állomások közvetítették hangversenyét.

Bajnok Ferenc, aki a *Duce*nak köszönheti tulajdonképpen zeneszerzői felfedeztetését, úgy érezte, hogy valahogyan illik viszonzni a

Bajnok Ferenc
(*Amatőr felv.*)

vele szemben megnyilvánult jóságát. Diszes albumba kötötte két szép szerzeményét és az olasz követség útján elküldötte a *Duce*nak. De hadt mondja el az eset hiteles történetét maga a főszereplő.

— A táborban rendszeresen, minden második este hangversenyt adtunk. A római társaság színe-java jelent meg állandóan koncertjeinken. Diplomáták, arisztokraták autói álltak sorban a tábor előtt. Építettünk egy szabadtéri színpadot. Műsorunk sport-bemutatókból, énekkari számokból állott. De gyakran rendeztünk olasz-magyar irodalmi estet is, amelyen például *Petőfit* és *Aranyt* szavaltak a fiúk olaszra fordítva. Én énekeltem. *Leggyakrabban Fenyves Lőránd hegedűművész barátlommal együtt léptem fel.*

— Egy délelőtt váratlanul megjelent a táborban a *Duce*. A tábor parancsnoka mindenről beszámolt *Mussolininak*, aki főképpen a művészi számok iránt érdeklődött. Munkánkkal láthatólag meg volt elégedve, amit abból is gondolok, hogy kérte *Parinini* és *minisztert*, hallgasson meg mindnyájunkat és a római rádió igazgatójával egyetértőleg nyújtson teret a stúdióban való szereplésre. A vizsga után az énekkar, *Fenyves Lőránd* a hegedűművész és én kaptam meghívást a próbaszereplésre. A próba jól sikerült, úgy hogy a következő vasárnap este 9.45-re műsorra tűztek bennünket. *Mussolini* kívánságára az összes olasz állomások közvetítették egyórás hangversenyünket. Az osztrák rádió is átvette és úgy volt, hogy a magyar rádió is közvetíti. Ez azonban elmaradt.

— Mivel szerepelt tulajdonképpen a mikrofon előtt?

— Három saját szerzeményemmel. Az egyik *Petőfi* „Hortobágyi kocsmárosné” című dalára készült, a második az „Álmodtam”

A *Duce* megtekinti a tábor

8 (Boccaletti)

Bajnok a táborban

DÉLIBÁT

Almodtam a boldogságról...

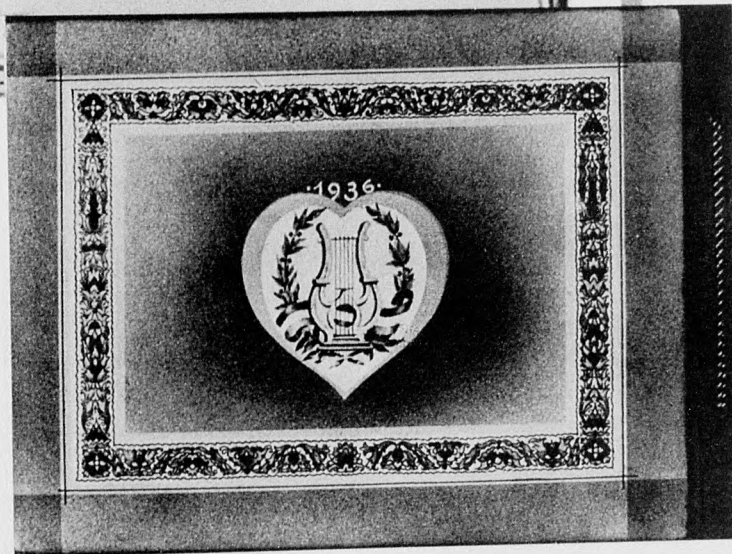
Malmos Ferenc verse.

Érzéssel

Bajnok Ferenc zenéje.

Almodtam a boldogságról, gyönyörű szép órákat, juttam ameké a szívem mindig vágyát,
 Zsú! Zsú! napokéntben sörge tartók éjén, csendes esti borongásindí ki! Jdu határon.

Fala volt a szívem látkem dallal muzsikárod, mint a kert! Hetszabokod muzsikáca virágokól,
 Halk meséket mesél nekünk órák, szolgáca, eremem órái enyém volt a falu legújabb szava.

Ezt a kottát
 küldte
 Mussolininak
 Bajnok Ferenc.
 Alul a kotta
 díszes fedőlapja
 (Szentes felv.)

boldogságról" c. hallgató. A legbüszkébb arra vagyok, hogy a szereplés után a római rádió igazgatója odajött hozzám és azt mondta, olyan tehetséges vagyok, hogy nem fogok éhenhalni, mint zeneszerző. Ez pedig azt hiszem 18 éves korban eredmény.

— Amikor hazajöttünk, vezetőnk, Heigl professzor kijelentette, hogy valahogyan meg kell háláljuk a Duce jószágát. Ezért gyönyörű bőrkötéses albumot csináltattunk Kertész László ismert iparművésszel. Kartonjaira művészi módon ráfestette a Duce előtt már ismert két szerzeményemet. Az album a napokban ment el az olasz követség útján a Ducenak.

— További terveire milyen befolyással volt a váratlan kellemes intermezzo?

— Szorgalmasan dolgozom. Egy pillanatig sem hiszem, hogy most már nyugodtan ülhetek babéraimon. Beiratkoztam a Zeneművészeti Főiskolára. Szeretnék jól megtanulni énekelni. Zeneszerzéssel is foglalkozom természetesen. Amellett azonban minden irányban biztosítom magam. Bölcsész-hallgató lettem. Történelem és földrajz szakra iratkoztam. Ma semmit se lehet biztosan tudni.

— Mióta foglalkozik zeneszerzéssel?

— 15 éves koromban írtam az első szerzeményem. Akkoriban három rádiópályázaton is részt vettem és 5000 jelentkező közül a 17-ik lettem. A dalpártoló bizottságtól ezért díszoklevelet kaptam. Ez a multam. A jövőm?... Talán megsegít a jó Isten...
 Hóry László.

A Délibáb megsugja magának

hogy Biller Irén mégis csak fel fog lépni a nyáron. Valószínűség szerint a Budai Színház második operettjében. Dénes Oszkárnak is megvan már a megállapodása, Roboz Imrével a Vígyszínház igazgatójával. Nem lehetetlen, hogy kedvenc Oszink vígjátékban fog fellépni, ami mindenesetre nagyon érdekes lesz. Erősen tartja magát egy másik verzió is Dénes Oszkárrel kapcsolatosan, mely szerint egy operettre, amelyet Ervin Öcse írt s melynek ő játszáná a főszerepét kibérelné a Fővárosi

Operettszínházal... Na majd meglátjuk, mit hoz a jövő.

— Mi ujság a színházak körül?!

— Alig van már közsínház nyitva. De ami nyitva van, az viszont kitűnően megy. A Magyar, Andrassy úti és a Nemzeti igen szép házakkal jut a késői tavaszra.

— Na mégis valami pletykát.

— Minden figyelem most a Nemzeti és Bajor közötti mérközésre irányul. Az ok ezúttal is a Néma levelele sikere, amelyet Bajor — érthetőleg — tovább is játszani akar. De a Nemzeti Bajor fellépéseinek sorozatát ezúttal is meg akarja szakítani. Bajor azzal érvel, hogy egy-két előadási nap miatt nem szabad egy nagy siker útjába állni. A Nemzeti viszont azzal érvel, hogy elvégre Bajor mégis csak a Nemzeti tagja, szabadsága már duplán lejárt, tehát a színház rendelkezésére kell állnia. Persze vannak még érvek pro és kontra is, de ezeket most hagyjuk. Reméljük, az affért másodszor is sikerülni fog barátságosan elintézni.

— Nos és mennyit keresell Bajor ezen a kis kiránduláson?!

— Bajor fizetésnélküli szabadságon van. Havi fizetése — minden szegénynek legyen-mondva — háromezer pengő. Csakhogy magyar-színházi fellépti díja napi háromszáz pengő. Tehát havi halezet pengő pluszt keresell ezen a „kis” kiránduláson.

— Nos és lehel ma egy színésznőnek ilyen óriási fellépti díjat adni.

— Amint a példa mutatja lehel. Sőt maga a színház egyik igazgatója, akinek még egy színháza van, mondotta a mullok tréfásan, hogy szivesebben fizet Bajornak napi három-

Ella v. Némethy

Das Ehrenmitglied der Budapesti Oper, gastiert in der Staatsoper Berlin, und zwar am 23. Mai in „Venus im „Zanahäuser“ und am 26. Mai als Ortrud in „Lohengrin“

Némethy Ella nagy sikerrel szerepelt a berlini Staatsoperben (Pál felv.)

ma.
Rud
gól
magyar szár-
műscázású Terese
dóándolf a chic-
Rudq Clyic. Opera
nemsisorán állan-
dapan szerepel.
(Séadolf Terese
msokára Bu-
lapestre jön.
Seymour felv.)

Maurice Seymour
Seymour

megtátjuk, mit
l?!
yítva. De ami
en megy. A
a Nemzeti
vaszon.

a Nemzeti és
nyul. Az ok
amelyet Bajor
i akar. De a
sorozatát er-
tani. Bajor
ási nap miatt
útjába állt.
hogyan végre
a, szabadsága
ház rendelke-
ak még évek
hagyjuk. Re-
sikerülni fog

for ezen a kis
adságon van.
nynek legyen-
hogy magyar-
mszáz pengő.
ereselt ezen a

sznőnek ilyen
et. Sőt maga
nek még egy
kor trefásan,
napi három-

epelt a herli

ÉCIBÁB

száz pengő (tekintve, hogy háromezer pengő a
— bevétel) mint a múltkor fizetett egy szlár-
napi halban pengő, ellenben hatszáz pengő
— az átlagos bevétel.

A sok prózai dolog után valami költőib-
rend kérék.

Mostanában sokat járnak Pestre bécsi
házi emberek. Igazgatók, írók, fordítók,
Megy lezók. De vesztiükre! Mert itt hamarosan
beleszelmesek lesznek a szép pesti színésznőkre.

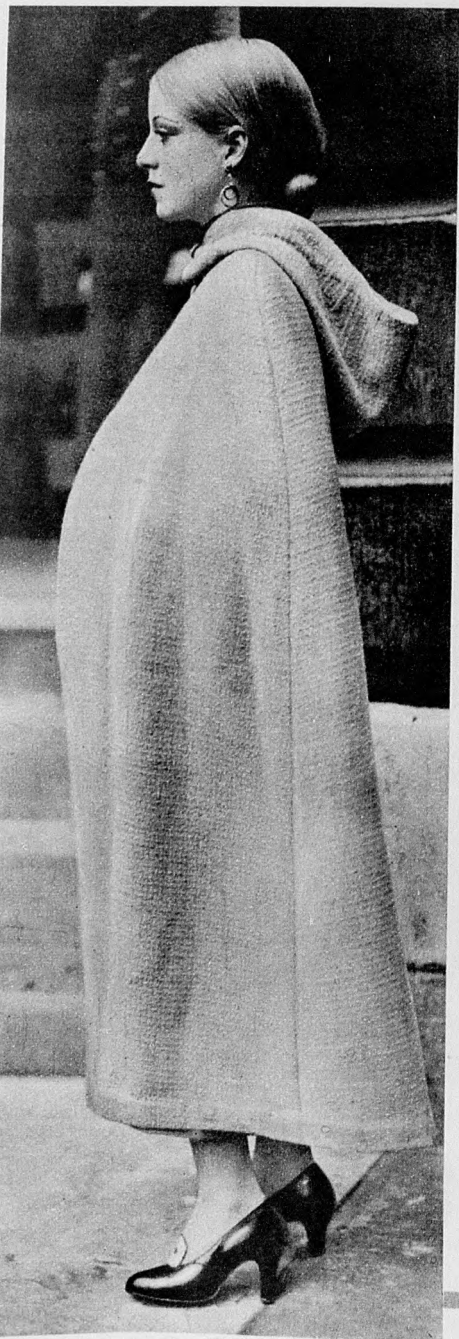
— Vártuk, hogy egy bécsi író a múltkoriban
szerepelt egy szép fekete színésznőbe. Azóta

a szerelmes bécsiek száma növekedett. Itt volt
egy bécsi igazgató, aki meglepően hasonlít
Ramon Novarróhoz. (Pesti nők, vigyázat!)
s egy-kettőre beleszeretett egy rokonszenves
fiatal prózai színésznőbe. És ugyancsak itt volt
a leghíresebb bécsi fordító, aki a legtöbb magyar
darabot ültette át német nyelvre s aki szintén
beleszeretett a nagyon tehetséges fiatal, elvált
asszony színésznőbe. Szóval: bécsiek is vigyázat.

— Most aztán valami édeset!

— A legédesebb a kitűnő kabaréiro esete a
szintén kitűnő dízővel. A díző két kabaré-

ÉCIBÁB

számot rendelt ezúttal százötven pengőért az írónál. Fizetés leszállítás után. Tudni kell azonban, hogy az író és színész sokáig haragban voltak éppen egy ilyen üzleti differenciámiatt. Nemrégiben azonban kibékültek. Most tehát újból létrejött az üzleti összeköttetés. Az író nagyon rá volt szorulva a pénzre, ezért elváltatta az új megbízást. Egy délután megírta a két szonett, amelyet még az este be kellett mutatni az énekesnőnek. Az író zsebre vágta a két, szerinte is jól sikerült szonett s elindult színész lakása felé. Utközben a következő monológot mormolta:

— Péter — nevezzük Péternek — légy okos! Te zseni vagy. Az énekesnő egy dilettáns. De mégis neki van pénze, neked nincs. Félóra múlva a zsebedben lesz 150 pengő, ha okos leszel, ha nem háborodol fel, ha nem törődik azszal, mit jog kifogásolni a verseden az lehetetlen hisztérika. Péter, tehát légy okos!

Az író elszavolta az énekesnőnek a verseket és várta a hatást.

A dízőz a következőket mondotta.

— Kérem, nagyon kedves dolgok, de mégsem az, amit akartam. Egy kissé alakítsa át egyiket, úgyhogy szentimentálisabb legyen, másikat úgy, hogy vidámabb legyen. Mi magának?!

Az író rettenetesen dühös lett, de uralkodott magán. Eszébe jutott a fogadása. Eszébe jutott a 150 pengő. Tavasz van. Sok minden kell. Leült tehát ott mingyárt s a versek átglyúrázásához fogott. Az énekesnő addig bevonult a másik szobába s kalimpált a zongorán. Az író — nem hiába zseni! — félóra alatt teljesen átglyúrta mind a két szonett. Az énekesnő újból meghallgatta s a következőket jelentette.

— Drágám, nagyon kérem, ne haragudjon! Fáj a szívem, hogy ilyen kell mondanom. Még mindig nem az, ami nekem kell. Még az utolsó (az író arcá lángolt!) strófát egy kicsit bánatosabbra kell hangolni, hogy az a közönség elérzékenyüljön. Ugy-e érti miről van szó? — Az író felugrott, hogy etrohanjon, az eszébe jutott fogadalma, a tavasz, stb. s Maradt. Leült. És átvitotta az utolsó strófa úgy, ahogy a színész megrendelte. Ismét felolvasa. A szonetténekesnő azt mondta, hogy most már körülbelül ez rendben van, de hát az bizonyos másik vers még sok minden átsimításra szorul. És pedig... Az írónak azonban ekkor már vérbe borult a szeme. Már nem hallott, nem látott. Fölugrott s dühösen ordított.

— Mit gondol maga dilettáns, meddig fogja javítani ezt a két remek szonett vacak 150 pengőért. Maga legyen boldog és megelégedve, hogy főlem szonett énekelhet. De nem fog

Marokkói divat — Párizsban

A esnos
tegerész

ven pengőért a
án. Tudni ke
nő sokáig harag
szleteli differenci
ribékkültek. Mo
li összekötetés
a a pénzre, ezé
y délután meg
az este be kellé
ő zsebre vágta
ont s elindult
en a követke

ek — légy oko
y dilettáns. D
nines. Félór
pengő, ha ok
ha nem törőd
verseden az
chát légy oko
őnek a versek

otta.
lgok, de mégse
alakítsa át ad
isabb legyen.
legyen. Mi
t, de uralkodo
a. Eszébe jut
k minden ké
k álggyúrásáb
onull a mási
án. Az író
atall teljes
l. Az énekes
ket jelentette k
ne haragudjék
ell mondanom
m kell. Még
rófát egy kis
hogy az a
érti miről va
etrohanjon, a
vasz, stb. st
z utolsó strófe
tette. Ismét je
mondta, hog
an, de hát az
minden átsim
rónak azonba
Már nem há
ösen ordított
meddig jogor
ont vacak 13
g és meglist
et. De nem jö

kol Willi-
festménye
bbeling Her-
annról, a
rgyszínház
zgatójáról

énekelni, mert nem írok többé magának,
még ha megpukkad is bele.
És kirohant az uccára egy fillér nélkül az
zsebében. Nem törődött már a tavasszal, csak az
lebegett előtte, hogyha drágán is, de jól meg-
mondta a véleményét annak a dilettánsnak . . .

Délibáb híradó. 1. László Andor, a kiünő
bonviván felesapolt színházigazgatónak. Nagy
sikerrel nyitotta meg a kert kabarét, amelynek
műsorán neves fővárosi színművészek szere-
pelnek. — 2. Sass Irén pompás lapja a
„Mai Nemzedék“ új száma érdekes és vál-
tozatos tartalommal jelent meg. 3. Felek
Kamill, a különő táncoskomikus növendékei
óriási sikerrel vizsgáltak az elmúlt héten. 4.
Megnyílt a VIII. Szegedi Ipari Vásár fényes
külsőségek között. 5. Az evangélikus és pro-
fesszorság hát előkészítő bizottsága június hó
13-án hajókirándulást rendez.

Hogyan kell leszokni a szerelemtől?!

Írta:
ASZLÁNYI KÁROLY

1. Sok embert a szerelmes természete viszi a sírba. Ha tehát nem akarsz sírba menni, ne légy szerelmes. Ezt elkerülheted, ha az uccán nem fordulsz a nők után. Ugyis azért fordulsz utánuk, mert azt hiszed, hogy ők is utánad fordulnak. Hát fordulj utánuk és győződj meg róla, hogy nem fordulnak.

2. Ne kívánd meg a te felebarátod feleségét, mert már ő se kívánja meg.

3. Ne légy féltékeny, mert a féltékeny ember vak. Viszont csak a vak nem féltékeny.

4. Ne hidd az imádott nőről, hogy ő az egyetlen a világon, mert még rengeteg ugyanolyan van.

5. Amit ma elhalaszthatsz, ne tedd meg holnap se.

6. Ne fuss olyan szekér után, amely nem vesz fel. Mert ha utána jutsz, okvetlenül felvesz.

7. Egyáltalán minek a szerelemtől leszokni?! Amíg nem ismerted meg az édességét, bolond volnál leszokni! Ha pedig már megismerted, akkor önagysága úggyis gondoskodik róla, hogy ne szokj le. Mert önagysága ki nem állhatja, ha leszoknak róla.

Hogyan kell leszokni a hiúságról?!

(CSAK FÉRFIAKNAK)

1. Ne nézz tükörbe. A tükör hazudik. A tükör azt hazudja, hogy csúnya vagy. Pedig szép vagy.

2. Ne higgy a nőnek, aki azt mondja neked: ő nem a szép, hanem az érdekes férfiakat szereti. Benned csak az az érdekes, hogy éppen jelen vagy. Ha nem vagy jelen, akkor a szép férfiakat szereti.

3. Nyakkendőd megkötésére ne fordíts egy óránál többet. Önagysága vagy nem szeret, akkor rá se néz, vagy szeret s akkor letépi a nyakadról.

4. Ne párbajozz. Igaz, hogy a nők szeretik a párbajt, de hálátlanok. Ha nem sebesülsz meg, ki nevetnek. Ha megsebesülsz... de hát nem sebesülsz meg.

5. Ne járj peckesen az uccára, ez már idejelt múltta. Ha peckesen jársz, azt hiszik, reumád van. Pedig nincs. Isiászod van, nemde?

6. Ha hatvanéves vagy, ne mondd, hogy negyven múltál. Mondd, hogy ötven leszel.

7. Mielőtt randevúra mégy, ne nézd meg magad a tükörben, mert akkor esetleg nem mégy el.

8. Ne menj el a randevúra. Ő se mégy el.

A NŰANSZRENDEZŐ

Tegnap egy tehetséges ifjú színész nő kijelentette, hogy rendező szeretne lenni.

Ez eddig rendben van. Nem ő az első. Hiszen már minden megnyílt a nők előtt. Minden lehetőség, minden pálya. De az ifjú színész nő még ezt is hozzáfűzte:

— Tudja, nem úgy gondolom, férfimódra. A férfi átfogó természet. A férfirendező a nagy vonalakban tehetséges. De ami ezen belül van: a nőanszok, a sok-sok részlet, finomság, ez nőnek való. Én ezt szeretném csinálni. A férfi mellett a női rendező a nőanszok rendezője. Mert sok minden van, ami a férfitől idegen. A férfi például nehezebben tudja magát beleélni a nők lelki világának sok minden szövevényébe. Vagy más ezer apróságba, ami a színpadon olyan fontos, ami a színpadot színnel, étellel telíti. Sok minden van, aminek a megérezéséhez női intuícióra van szükség. Női simulékonyagra, női aprólékosságra. Ez az, ami engem érdekkel. A nagy vonalak szolgáltatában, a nőanszok. — Ejnye, egész talpraesett beszéd ez — mondtam is a kislánynak.

Nőanszrendező. Megvalósításra váró új ötlet. Mert ez nem a játékmester, vagy a segédrendező, vagy bepaukoló, vagy művészi tanácsadó, vagy egyéb. Ez egy új műfaj. Amire nem gondolt a rendező úr.

Nekem mingyárt eszembe is jutott egy esomó dolog, amire egy ilyen nőanszrendezőnek a feladata volna ügyelni.

Pl., hogy a színészek helyesen lélegezzenek beszéd közben. Meg hogy ne zakítsák szíjjel az összetartozó szavakat, ahogyan ez még mindig divik, hanem ott álljanak meg, ahol kell. Meg, hogy a párbeszédnek össze legyenek stimmelve hangszíneikben.

Aztán pl. a mozgás. Ami a keleti színjátászás alapja. A nőanszrendezőnek ki kellene irtani egy esomó megrögzött mozdulatsablon. Ügyelni kellene arra, hogy a szereplők stílusosan mozogjanak. Ki kellene kényszeríteni a természetes testtartást. Hogy az amorózót ne fújják föl magukat. Hogy ne döfjék ki a hasukat se. Hogy a primadonnák

ne járjanak csámpásan. Hogy ne emeljék föl hátul a ballábukat az ölelési jelenetben, mikor a férfi nyakába csimpaszkodnak. Hogy a hősnők történelmi kosztümben ne úgy mozogjanak, mint koktélabátban. Hogy ha római hétértát, vagy exotikus királynőt játszanak, ne úgy álljanak meg, mint a kirakat előtt a Váci uccában és ne úgy üljenek le, mint a bárban.

Mert bizony ezekről a nőanszokról, rendezőink és sztárjaink előfordul, hogy megfélelmedeznek. Még a Wells-filmben is megéssik, hogy a jövődő világszereplő olyan 1936-beli járnak-kelek.

Vagy például. Akár Alexandriában, akár Hollywoodban, akár Tibetben, vagy Adisz-Abebában játszik is a darab, legtöbbször olyan pestiesen kelletik magukat a nők. Nos, ide kell az asszonyi nőanszérzék. A kokettéria válfajainak megérezéséhez.

Vagy például. A díszlet kiexponál egy lépcsőt. De ezt a lépcsőt mindenki gondosan elkerüli. Vagy például. Adódik egy színes felület. De nem vonz senkit. A főszereplő úgy állt meg előtte, hogy hátul a kontúr az alakját direkt kettévágja. Egy jó nő szem ezt a lépcsőt, ezt a színfoltot biztosan fölfejezte volna.

No, de ezeket csak úgy kapásból.

Hányszor elkelne egy nyugtalan vonal. Egy eleven szín. Kontrasztnak egy magas hang. Misztikumnak egy árnyék. Hangsúlynak egy fölcseggő akkord. Nos, itt a helye a női nőanszfantáziának.

Még nem volt rá eset, hogy egy nő a nézőtérén észre ne vette volna, ha a színpadon a világítás a kosztümöt üti, vagy hogy szó nélkül eltűrte volna, ha egy nő a színpadon nem jól áll meg, vagy csúnyán tartja a kisujja utolsó percét.

Nos, jöjjenek rendezni a nők. Jöjjenek a maguk női fantáziájával, megérezésével, jöjjenek a maguk színes, eleven nőanszaival. Határozottan szükség van rájuk. Én mondom, jöjjenek. Pallos

Francia egyetemi hallgatók görög tragédiát adnak a Sorbonne lépcsőjén

KÉSNEK A VENDÉGEK

IRTA: STELLA ADORJÁN

Két úrhölgy, Olga és Viola beszélgetnek a divatos belvárosi cukrászdában.)

Olga: Mikor is lesz nálad a vacsora?

Viola: Jövő szombaton. Jó, hogy szóba hoztad, szeretnék néhány tanácsot kérni. Te mégis tapasztaltabb vagy.

Olga (sértve): Kérlek, kérlek, amiért néhány évvel fiatalabb asszony vagy mint én, nem kell mingyárt a szememre vetni. Elvégre én tizenhat éves koromban mentem férjhez!

Viola: Én is. Nem veszed észre, hogy minél tovább van az ember férjnél, annál fiatalabb korában ment az anyakönyvvezető elé. Engem is húszéves koromban jegyzett el az uram és ma már általában tizenhat éves koromban mentem férjhez.

Olga: Ne haragudj, édesem, de te egy kicsit túlságosan hangsúlyozod a köztünk levő csekély korkülönbséget. Ha étteremben vacsorázunk, tüntetően átadod a főhelyet, egyetlen ajtón nem mennél be előttem a világ minden kincséért, általában bántóan tisztelsz. (Szünet.) Ez a respektus azonnal megszűnik, ha Gézáról van szó.

Viola: Úgyan!

Olga: Ne nézz rám ilyen ártatlanul, mert mingyárt azt hiszem, hogy nyolcéves korodban mentél férjhez. Valahányszor Géza hozzám közeledik, azonnal elfelejted a köztünk levő sokszor hangoztatott esztendőket és vadul elszippantod előlem.

Viola: Most már, hogy kiveszekedted magad, igazán adjál egy-két gyakorlati tanácsot. Olyan bajban vagyok a vacsorával!

Olga: Hány embert hívtál meg?

Viola: Huszonnyolcat.

Olga: Szent Isten! Megint tizenhárman leszünk! Influenzás időben nagyon kell vigyázni.

Viola: Csak nem képzeled, hogy egyszerre tizenöt ember fog influenzát kapni?

Olga: Influenzát nem kapnak, de nagyszerű kiigaszt feltétlenül. Mondjuk, ötven valóban meghűlnék, tizen megdöglöznék, beteget jelentenek és elmennek Besseressékhez.

Viola: Kik azok?

Olga: Nem ismered? A legforgalmasabb pesti család. Annyit jelent, hogy „jobb helyre”...

Viola: Bocsáss meg, édesem, nincs jobb hely az én házamnál. Boldog legyen mindenki, akit meghívok...

Olga: Ne féli semmit, a másik helyről majd hozzád vágnak, különösen a férfiak, mert ők mindenben olyanok, mint a szerelemben. Sohsem az jó, ami van...

Viola (kedves érdeklődéssel): Hallottál valamit az uradról?

Olga (nem marad adós): Csak annyit, amikor mi a Mátrában voltunk, mind a férjemmel kettesben szaladgáltak a nők a rosszhírű éjjeli lokálokban. Össze is veszték egy kis táncosnő miatt.

Viola: Ne fáradj, szívem, nemrégen egész dolgot megírták nekem névtelen levelekben.

Olga: Ja, megkaptad? (Kis szünet.) Parancsolsz még tudni a vacsoráról?

Viola: Hány embert hívlak meg, ha akarom, hogy huszonnyolcan legyünk? Nem vetet?

Olga: Nem, mert akkor ötvennégyen lennének. Próbáltam én már azt is. Kétszer hívtam vendéget hívtam, mint amennyire szükségem volt, erre mi történt? Mindenki hozott magával egy rokot vagy barátot, mintha csak pikniket rendeztem volna.

Viola: Szóval hányat hívlak?

Olga: Adjál hideg vacsorát. Ha kevés jönnek, az nagyszerű, marad nektek valamilyen napra ebéd és vacsora, ha túl sokan jönnek, pláne nagyszerű, mert legalább éhesen maradnak. Mint a multkor.

Viola: Rólam mondhatod, amit akarsz, tőröm azt is, hogy kis tapasztalatlan háziasszony vagyok, de a szakácsnőmet engedelmes bántani. Most is ő ragaszkodik hozzám meleg vacsorához, mert ki akar tenni a gáért.

Olga: Meleg vacsorát Pesten nem lehet felszolgálni. Késnek a vendégek.

Viola: Fél tíz órára akarok tálni. Négy órára nyomattam a meghívót.

Olga: Másfélórával akarod becsapni a tőrüvés késlekedőket? Mindenki röhög a meghívón és azt mondja, csak nem indulok tíz órákor, amikor még egy lélek sem van Violanál.

Viola: Ezen nem lehet segíteni?

Olga: A ráknak és a késésnek még nem találták meg a szérumát. Tavaly megpróbáltam, hét órára hívtam a társaságot vacsorára, mert így reméltem, hogy tíz órára lehetek. A fele társaság színház után érkezett. Hűsvét másnapján ebéd utáni feketét invitáltam azokat, akiket itt akartam tartani vacsorára. Nem használt, Pesten mindenki későn jön.

Viola: Az még nem is fordult elő ebben a városban, hogy valaki túlkorán jöjjön?

Olga: Dehogynem. A mult szerdán hívtam nálam egy kis vacsoraútáni bridzstea. Kétszer, Sándor már előtte való reggel hat órákor megjelent szmokingban és felverték a házat.

Viola: Elment az esze?

Olga: Dehogy! Azt hitte, hogy kedden van nálam az összejövetel.

Abrányi Emil beszél legújabb operájáról, amelynek szövegkönyvét dr. Khayatt Wadih Nimatullah arab költő írta

Abrányi Emil...

...művészet magasbanyúló pilléreire épít-
áltak a nők fel az életét.

Össze is veszem mint a Zeneakadémia ifjú növendéke
irtalan rajongást árukt el a zene iránt. A
varázsos világában élt és ennek a bűv-
esodátatos hatalma alakította ki ér-
világát és céljait. Törekvéseiben szinte
sorban szerepelt a nagy pályafutás
ni vágya, mert elsősorban is hivatásnak
a fel a zenét. És szerzetesi alázattal
a zenét, a muzsika hű alattvalója
rt lenni... és egyszerre csak uralta a
sikát.

is. Kétszer még el sem indult a pályáján és máris
nyire szükség ért futott be. Mert nem volt minden-
nként hozott mos eset, hogy egy szinte még gyerek-
ber-karmester kilenc esztendőre szóló kül-
li szerződést kapjon. Abrányi Emil
yanis 1902-ben végezte a Zeneakadémia
magyképző tanfolyamát és rövid idő
va már lekötötte őt a lipcsei, a hanna-
úl sokan jön és a drezdai operaház. Annak idején ez
három operaszínpad Európában a legjelen-
bbek közé tartozott.

Pontosan 9 évig tolmácsolta Abrányi Emil
metországban az operazene halhatatlan-
akácsnőmet de közben hazája számára is dolgozott.
ragaszkodó pesti Operaházban egymásután kerültek
re a művei: a Ködkirály című háromfel-
másos operája, a Monna Vanna, majd a
rosi Színházban az Ave Mária.

Aztán sikerek és elismerések közepette le-
ott a németországi szerződés és László-
vi Abrányi Emil hazajött Pestre... s
ensokára mint „első karmester” elfoglalta
Operaház karnagy székét.
Nyolc évig töltötte be ezt a helyet s köz-
en újabb két operája: a Don Quihorte, meg

a Paulo és Franceska bemutatóját is vezé-
nyelte. Mig aztán a karmesteri dobogót fel-
cserélte az Operaház igazgatói íróasztalával.

Most pedig zeneköltői munkásságához új-
ból egy gyöngyszemet fűzött Abrányi Emil:
új alkotást fejezett be; 2 részből, 10 képből
álló operát: Az éneklő dervist, amelyhez há-
rom nagy baletet is komponált.

Erről a legújabb művéről beszélgetünk a
mesterral újlipótvárosi esőndes stúdiójában:

— A családi otthon dolgozószobája most
az egyszere zajosnak bizonyult és Az éneklő
dervissel ide rejtöttem — mondja Abrányi
Emil. — Tíz hónapon keresztül minden nap-
ot itt töltöttem, csak ebédelni jártam haza.

Négy fehérr fal, kisasztal, két szék és egy
pianinó; ez a mester stúdiója, ahol Az
éneklő dervis megszületett. Még pedig roma-
ntikus körülmények között.

— Még két évvel ezelőtt nem is álmodtam
rőla, hogy Az éneklő dervis zenéjét meg fog-
gom írni — mondja halkán, elgondolkozva.
— Mert ennek az operának a szövegét már
készen kaptam és a szöveghez komponáltam
a zenét.

Majd elmondja Abrányi Emil, hogy operá-
jának szövegkönyve milyen úton-módon ke-
rült hozzá. Regényes a történet, úgy kezdő-
dik, mint egy mese. Élt egyszer Mossulban,
Irak fővárosában egy arab gyermek: Khayatt
Wadih Nimatullah-nak hívták...

Khayatt Wadih
Nimatullah
(Ámálór jeb.)

Abrányi Emil
(Vajda M.
Pál jeb.)

Louise Rainer
világhírű bécsi
színésznő
(Glogau fotó)

És ott folytatódik, hogy 1910-ben József főherceg keleti utazása során Mossulba is el látogatott s ott valamiképpen szemé elé került a kis Khayatt Wadih. Az okos gyermek annyira megtetszett a főhercegnek, hogy magával hozta Magyarországra és egyik birtokán elhelyezte.

Később azonban, amikor a háborús esztendő katonai szolgálata igénybevette őfenségét, akkor kis védenca neveltetését az Állami Számszék elnökére, dr Strauss István kegyelmes úrra bízta.

Az arab kislány pesti gimnáziumba járt, majd az egyetemre. És most már három doktorátusa van: jogi, állami és közgazdasági s azonkívül okleveles közigazda.

Dr Khayatt Wadih három évvel ezelőtt hazalátogatott Mossulba az édesanyjához. Úgy tervezte, hogy huzamosabb ideig fog tar-

tani ez a látogatása, de aztán annál rövidebb lett. Mert Khayatt doktor anyja szeretne volna, ha fia megnősül és hiszen számára egy arab menyasszonyt.

Tünődve jegyzi meg Ábrányi Emil:

— És Khayatt Wadih doktor akkor eszmélt rá tisztán és világosan arra, amit mindaddig csak ösztönösen érzett, hogy túlságosan is átlényegült már magyarrá és nem tudná megszokni Keletet a maga misztikus szokásaival és törvényeivel. Sietve visszatért hát Magyarországra és elfoglalta régi munkakörét a gróf Cziráky-birtokon... Közben igen sokat foglalkoztatták keleti utazásának az élményei és tapasztalatai. Ezekből a hangulatokból írta meg Az éneklő dervist, amely ma milőben játszódik a Khayatt doktor rögtön operaszövegnek szánta. Társaságban egyszer együtt voltam gróf Cziráky Józsefné gróf Andrássy Ilonával — folytatta a mester. — A grófnő alapos és legkes hozzáértője a művészeteknek, azonkívül maga is költőnő, és orientalista. Hirtelem felillant benne az ötlet, hogy szerezzek zenét Khayatt doktor operaszövegéhez. Nem sokára aztán a grófnő meghívott weekendre és híres kedvességével összeboronált bennünket mint társszerzőket.

Igy hát a híres magyar zeneíró és egy messzi, számunkra idegen és titokzatos világ költőjének együttes alkotása nem sokára elindul, még pedig az eddigi jelek szerint valószínűleg egyszerre, vagy gyors egymásutánban három operaszínpadon. A pesti Operaházban Az éneklő dervis immár az ötödik Ábrányi-mű lenne, de az is lehet, hogy a hatodik. Mert a mester egy klaszikus operettjét, Az örök mesét, amelyet Boross Mihály szövegére írt, szintén benyújtotta az Operaház illetékeseinek.

— Szó van arról is, hogy az első bemutató német színpadé lenne — jegyzi meg Ábrányi Emil. — Arab szerzőtársam legszebb és legtekélyesebb irodalmi magyarsággal írt operaszövegét Mohácsi Jenő máris fordítja németre. Olasz nyelvre pedig Antonio Widmar, az olasz sajtóatásé ülteti át. És most egy olasz mérnökre Della Casa Antonióra terelődik a szó, aki Ábrányi Emil Margit lányának a férje. Della Casa Antonio résztvevett az abesszín hadjáratban, addig felesége, Ábrányi Margit énekesnő hazajött szüleihez Pestre és itt kitanulta a kozmetikát.

— Lányom és férje Aszmarában, Eritrea fővárosában fognak letelepedni — meséli a mester. — Lányom a kozmetikai tudományát arra fogja felhasználni, hogy megnyissa Abessziniában az első kozmetikai szalon.

Szines, kavargó történetek: Ábrányi Emil operájának szövegvirívója, dr Khayatt Wadih Nimatullah Arabiából jött; lányának férje, Della Casa Antonio olasz és Abessziniába készülnek. De ezek a nagy távolságok nem maradtak idegenek Ábrányi Emilnek... hiszen nagyszerű művészetében, felzúgó muzsikájában benne van az egész világ.

Bogdán Ada

Nagyvilág

DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

... aztán annál rö...
... doktor anyja s...
... ösül és kiszen...
... szonyt.
... rányi Emil:
... doktor akkor es...
... n arra, amit mind...
... ret, hogy túlságo...
... magyarrá és ne...
... a maga misztiku...
... el. Sietve vissza...
... és elfoglalta ré...
... y-birtokon... D...
... ztatták keleti ut...
... tapasztalatai. F...
... a meg Az énekl...
... íben játszódik é...
... raszövegnek szár...
... gyűtt voltam gró...
... rásy Ilonával -
... őfnő alapos és le...
... teknek, azonkiv...
... entalista. Hirtele...
... gy szerezzek ze...
... zövegéhez. Nem...
... vott weekendre é...
... ronált bennünke

... zeneíró és egy...
... és titokzatos vi...
... otása nemsokára...
... jelek szerint va...
... gyors egymás...
... adon. A pesti...
... is immár az ötb...
... z is lehet, hogy...
... egy klaszikus...
... amelyet Boross...
... benyújtotta az

... az első bemu...
... - jegyzi meg...
... erzőtársam leg...
... adalmi magyar...
... ácsi Jenő máris...
... lvre pedig An...
... átadásé ülteti át...
... kre Della Casa...
... ki Abrányi Emil...
... a Casa Antonio...
... tban, addig fe...
... kesnő hazajött

(A fela.)

... arában, Eritrea...
... i - meséli a...
... etikai tudomá...
... gy megnyissa...
... tikai szalónt.
... Abrányi Emil...
... dr Khayatt...
... jött; lányának...
... sz és Abesszi...
... gy távolságok...
... yi Emilnek...
... i, felzúgó mu...
... z világ.
... Bogdán Ada

ÉCIBÁB

Nagyvilág

DIVAT
TÁRSASÁG
SZEPSEG

Az angol derby társasági eseményei

Írta: Sass Irén

Kékszínű espikeszövet délutáni komplé, belehímzett virágdisszel a nyakon és az övön (Yva felv.)

Mint minden évben, úgy az idén is az angol világbirodalom legnagyobb ezévi eseményei közé tartozott az epsomi derby. Az angolok sportszeretete ezt a minden évbeni legnagyobb futtatást amúgy is az év szenzációjává szokta emelni, de ezt a szenzációt ide még emelte az a történelmi tény is, hogy ezen a derbyen jelent meg első ízben királyi méltóságban az angolok dédelgetett „champion prince”: VIII. Edward.

Oldalakat szentelnek a legkomolyabb, legvaskalaposabb angol napilapok is az epsomi derbynek. Az ügy löversenyrészével — nem lévén löversenyző — nem akarok foglalni közni. Annál inkább a nagy esemény társasági és divatrészével.

Tudvalevő, hogy tradíció az angol király háznak az epsomi derbyn való részvétele. Időközben a kabát fazónján és széles fekete kalapban nagyon elegáns és finom jelen volt. Az angolok legújabb fenséges kedvence, a kenti hercegné püspöklila kompléja ugyanolyan színű kalapja, kesztyűje, relikviája, sőt cipője általános feltűnést keltett.

De kitétek magukért a társaság többi hölgyei is. Mint angol kollégáink lelkiismeretesen és szakszerűen leírják, valóságos „angol divatrevü” vonult fel a derbyn. Az „angolt” azért hangsúlyozzák különösen, mert néhány év óta Londonban is érezhető a törekvés, hogy a női divatot függetlenítsék Párizs izlésbeli és — gazdasági — diktatórája alól. Szegény Párizsra, helyesebben a párizsi divatiparra ügylátszik alaposan rájár a rúd utóbbi években. New-York már régebben hirdeti, hogy az amerikai nők amerikai izlésű ruhák felelnek meg legjobban a most London is emancipálni akarja magát. Ezek a függetlenítési törekvések legnagyobb részben a nagy párizsi divattervező és divatdiktáló házak szörnyűségeken magas árai miatt támadtak.

Az angol lapok tudósításainak alapján leköszögeztetjük, hogy az angol divat a párizsi

Az uridivat minden tavaszi újdonságát megtalálhatja

CSETÉNYI ENDRE férfi fehérnemű üzletében, Erzsébet körút 44. szám

Nyakkendő különlegességek, ing újdonságok, izléses pizsmák és minden egyéb úridivat-cikkből dús választék az izlésesen berendezett új üzletben. Rendelések telefon útján is eszközölhetők 43—8—82 számon

tól sok és lényeges dologban különbözik. Elsősorban a vonalak egyszerűsége az, ami az angol divaton feltűnik. Sokkal kevesebb ideges nyugtalanságot, mindenáron való újat teremtést lehet látni az angol hölgyek toalettjein.

Második lényeges különbség, hogy a londoni divat, szemben a párizsival, kevésbé tarka. A kínai vonalak és színezések ugyan ott is éreztetik hatásukat, de távolról sem olyan túlzottan, mint a párizsi ruhákon. A mintás kasmiroknak és a tiroli túltengésének pedig nyomát sem lehet találni. Annál jobban érvényesültek a klasszikus angol szabás vonalai és az „angol” színek. Ezek között elsősorban a középkék, az olajbogyózöld, az ezüstszürke, vagy ezeknek a kombinációi és a fehér. A nyersselyem és vászon nagy favoritok voltak (hogy stílusosan fejezzük ki magunkat) és nagyon sok volt a kézi hímzés is.

Összegezve az epsomi derby divateseményeit, megállapíthatom, hogy az úgynevezett „angol” divatizlés, a jelek szerint, nagy általánosságban jobban megfelel a mi izlésünknek, mint a párizsi.

Az angol derby társasági eseményei már kevésbé közelről érintenek bennünket, mert hiszen azok szereplőit nem ismerjük személyesen. De mégis említsük meg itt, hogy igazi szenzációt jelentettek Epsomban azoknak a pároknak megjelenései, akikről még nem, vagy már nem hitte az angol jó társaság, hogy egymáshoz tartoznak. Különösen az utóbbi fajtából voltak többen s ezt angol laptársaink örvendetes jelenségnek tartják, mert arra következtetnek belőle, hogy idén Londonban kevesebb lesz a válópör.

Mintha csak a pesti Király-díj társaságáról olvasnánk pletykákat. A világ ügylátszik kicsi és az emberek mindenhol egyformák.

Angolos vonalú fekete círé-kosztüm, galambszürke mellénnyel, férfifazonú fekete illekalap (Fulgur fotó)

Irja:
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

Nap- és légtürdő

Amennyire helyénvaló a napjainkban divó strandkultusz, mely a természet három legfőbb gyógytényezőjét: a levegőt, vizet és napfényt állítja az egészség szolgálatába, annyira helytelenítjük egyeseknek a nap sugaraival való olyan fokú visszaélését, amellyel minden rendszer és mértékletesség nélkül, csupán a barnabőrúség rekordjára törek-szenek.

A túlzásba vitt napozás hatására jelentkező különböző kozmetikai bőrelváltozásokon kívül (szepelő, pigmentfoltok stb.) még súlyos zavarok támadhatnak az idegrendszerben akkor, ha felhevült testünk nem képes felesleges hőmennyiségétől megszabadulni. Ilyenkor napszúrás jön létre.

Szervezetünk hőtermelésének ugyanis mindig arányban kell állnia annak hővesztésével. Tikkasztó nyári napokon a szervezet hőtermelése növekszik, melyet testünk fokozott verejtékkiválasztással igyekszik ellensúlyozni. Mivel ilyenkor a levegő páratartalma is megsokszorozódik, a test hőmérséklete pedig folytonosan emelkedik, a lehűlés nem következik be és így az emelkedett vérhőmérséklet és a vér nagymértékű besűrűsödése folytán súlyos zavarok állanak elő. Szerencsére nálunk a napszúrás elég ritka jelenség és éjszakerőn alkalmazott napkóránál nem fordulhat elő.

Bőrünknek a nappal szemben való ellentállását annak festéktartalma (pigment) szabályozza. A pigmentben gazdag, tehát sötétebb bőrű egyén a napiény sugaraival szemben kevésbé érzékeny és bőre egyenletesen barnul; a pigmentszegény világosbőrűek a nap sugaraire fájdalmas bőrgyulladással rea-

gálnak és a véredények kitágulása következtében égő vörös színt nyernek.

A bőrt lassankint és fokozatosan kell hozzászoktatni a napozáshoz és annak érzékenysége szerint olyan zsiradékkal kell bekenni, mely az esetleg fellépő gyulladás fájdalmaival is enyhíti.

Világos, szeplőképződésre hajlamos bőrt pedig olyan fényvédő anyagokkal kell megvédeni, mely a nap ultraviolet sugarait nem engedi keresztül. A helyesen, rendszeresen végzett nap- és légtürdő rendkívül alkalmas bőrünk megedzésére és szervezetünk ellentállóképességének fokozására, de kozmetikai szempontból is igen fontos eszköze a bőrápolásnak.

A napfénynek szembevető jelenségein, tehát látható külső hatásain kívül, jelentősebbek a belső szervek és szekréciós mirigyekre gyakorolt hatásai, melyek az élet automatikus lefolyását szabályozzák és hormonműködést olyan irányban segítik elő, melyek a szervezet felírissülését és fiatalodást eredményezik. A nap sugaraival baktériumölő hatása folytán a napfürdő igen alkalmas arra, hogy a testünkhöz tapadó kórokozó csirákat elpusztítsa.

Mindazonáltal a napfürdőnél is tekintettel kell lennünk bizonyos általános szabályokra, mert a túlzásba vitt napozás következtében olyan kozmetikai bőrbántalmak léphetnek fel, melyeket később csak fáradtságos gyógykezeléssel lehet megszüntetni.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbőlggettől válaszborlték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

...
S IMRE
...metikus

...gúlása követ-
...nek.
...osan kell hoz-
...annak érzé-
...kkal kell be-
...gyulladás fáj-

...ajlamos bőrt
...kal kell meg-
...sugarait nem
...rendszeresen
...kívül alkalmas
...ezetünk ellent-
...le kozmetikai
...zköze a bőr-

...elenségein, té-
...ül, jelentőseb-
...iós mirigyekre
...élet automati-
...hormonműkö-
...elő, melyek a
...lodást eredmé-
...ktériumölő ha-
...alkalmas arra,
...okozó csirákat

...is tekintettel
...os szabályokra.
...következtében
...nak léphetnek
...adságos gyógy-

...elt és felhőgeztelt
...hozzáfordulóknak
...a szerkesztőségbe

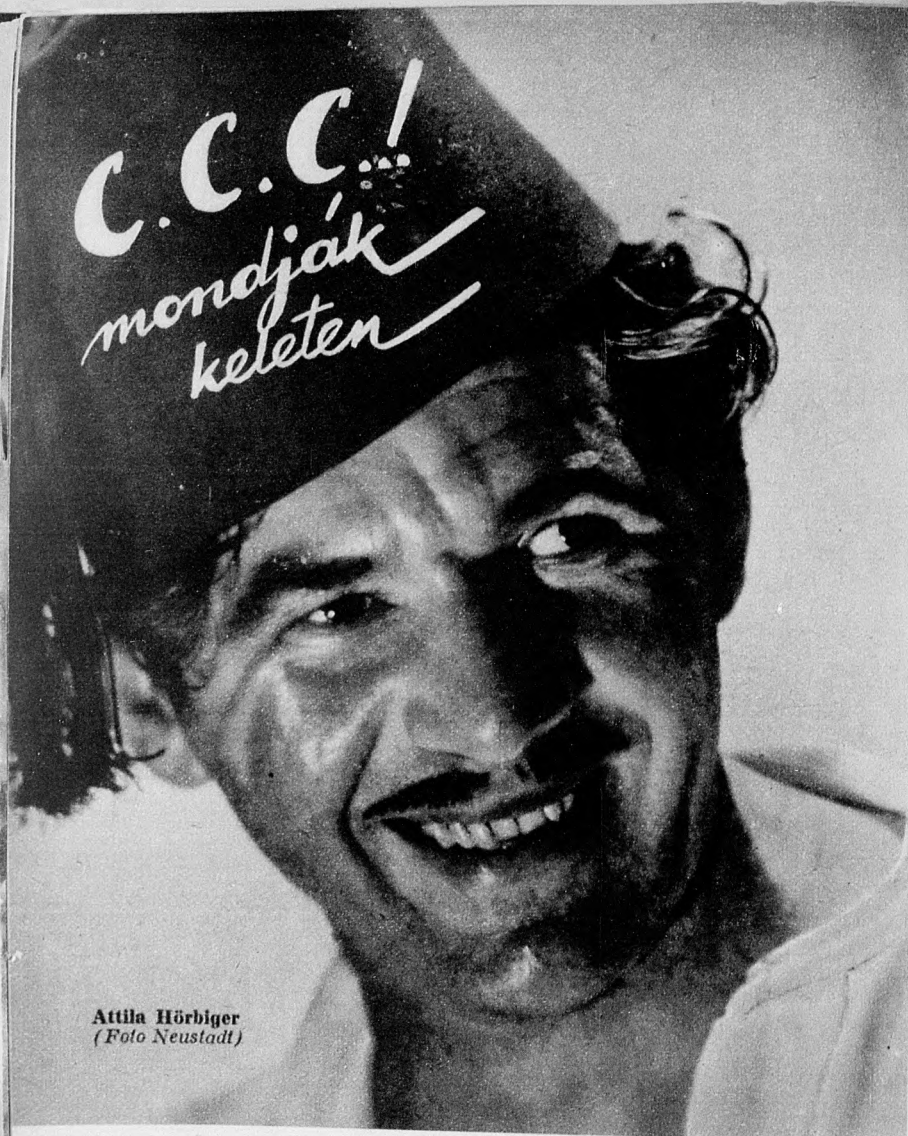
DÉCIBÁB

Nem luxus!

DÉCIBÁB

C.C.C!
mondják
keleten

Attila Hörbiger
(Foto Neustadt)

Ha a nyugateurópai ember a Közel-Keletre utazik, meg akarja ismerni az intézményeket, amelyek Nyugaton a kultúra legfőbb jelképei. Ilyen a színház.

Törökország, Perzsia, Irak és Egyiptom színházai jobbra megőrizték a régi mohamedán tradíciókat. A színházi előadás a nép számára nem külön épületben folyik, hanem vendéglőkben, lokálokban, ahol az előadással egyidejűleg ételt és italt szolgálnak fel. A téma mindenütt ugyanaz: fellép négy-öt férfi,

egy nő és negyedórakon át olyan szomorú melódiákat énekelnek, hogy közönség sírva fakad. A fájdalom a színpadi játékban rendkívüli szerepet játszik náluk. A mohamedán vallású népek történelmi szenvedései tükröződnek ebben vissza.

Ugyanazon a színpadon félórával később megjelenik a hastáncosnő, aki művészetében szintén régi tradíciókat képvisel. A hastáncosnő a végsőkig felfokozza a publikum ér-

dekl
jönne
mán.
az i
nök
tette
megl
véve
Mo
ban.
töröl
egyve
turzi
mint
a fé
régí
egyve
mai
jét s
Na
Álta
zik.
enne
a m
gatj
háza
tetsz
hang
sebb
az ö
jel a
színl
szer
szébb
csod
népr
fejze
A
Bizo
péld
mait
A
eszk
goss
meg

deklódését. A nézők valósággal extázisba jönnek a mozdulatok, a forró melódiák nyomán. Egyiptomban a kormány meg is tiltotta az igazi, hamisítatlan mohamedán hastáncosnők felléptét, mert a nézők „erkölcsi” féltette. A többi mohamedán államban viszont meghagyták a publikumnak azt az alapjában véve ártatlan örömet.

Modern színház van például Törökországban. Sztambul és Ankara két közsínháza mai török darabokat játszik, amelyek azonban egyelőre még minden eredeti török dramaturgiát nélkülöznek. A problémák ugyanazok, mint a harminc év előtti francia darabokban: a férfi, az udvarló, a feleség. A régi téma régi variációi. Törökország eddig, fájdalom, egyetlen mai drámaíró nem termelt ki. A mai török problémák egyetlen színpadi költőjét sem ismerjük.

Nagyon érdekes a török színházi publikum. Általában az intellektuális osztályhoz tartozik. A jegyek olcsóbbak, mint a moziban, ennek ellenére az egyszerűbb rétegek inkább a mozi, vagy a mohamedán lokálok látogatják. Az ankarai és sztambuli drámai színházak közönsége percenként kifejezést ad tetszésének vagy csodálkozásának. Taps hangzik el minden jelenet után és az érdekesebb mozdulatot, gesztust, mimikai részletet az őszinte elragadtatás jelével kísérik. Ez a jel a c mássalhangzó, amelyet a modern török színházban valósággal harsogás-, cuppanás-szerűen hall az ember a nézőtér minden részéből. A c betű, amely a magyarban is a csodálkozás, elragadtatás kifejezése, a török népnél az extázis legkülönbözőbb fokait fejezi ki.

A publikum szívesen és könnyen nevet. Bizonyos természetes kritikai érzékkel bír és például a „King-Kong” című film ál-borzalmait harsogó nevetéssel kísérte annak idején.

A drámai színészek gyöngék és kifejezőeszközei az európai számára túlságosan hangosak, drasztikusak. A nők kövérek. Hiába, még mindig ez a török férfi eszménye.

Ami Perzsiát illeti, itt újabban nagyon érdekes jelenséget figyelhetünk meg. Megindult az úgynevezett Zarathustra-mozgalom, művelődésben és így színházi vonatkozásban is. A perzsák eredetileg tűzimádók voltak, a Zarathustra-hitet követték és rengeteg legenda, mithosz marad fel ebből a távoli időpontból. Később, mikor az arabok meghódították Perzsiát, mohamedán hitet és kultúrát erőszakoltak a perzsákra, itt is megtalálható tehát a tipikus mohamedán színház, órákig tartó fájdalmas panaszaival, lamentációval és a bús énekkel, amelyet az idegen, aki nem érti a nyelvet, elviselhetetlennek talál. Hiszen minden játék, mimika, drámaiság hiányzik.

De az új Zarathustra-mozgalom, amely a régi perzsa művelődést akarja továbbépíteni, szakítani kíván a mohamedán színházzal is. Teheránban most a régi legendákból csinálnak új drámákat, amelyet a publikum, főleg a fiatalság örömelel fogad, mint a nemzeti megújulás szimbólumát.

Irakban, Arábiában nincs semmiféle színház. A mohamedán úr háremében adatott és adat ma is elő dramatizált táncszámokat. Ez kielégíti minden igényüket.

Egyiptom persze külön fejezet. Itt a mohamedán színházak mellett egészen modern drámai színpadokat is találunk, amelyek európai darabok mellett helyi szerzők darabjait játsszák.

A Közel-Kelet színészei nagy általánosságban igen gyengék. Ennek magyarázata, hogy a nő csak legújabbban játszhatik színpadon. Így még nem fejlődhetett ki a színpadi játék művészete, amely a férfi és a nő dramaturgiai konfliktusaiból kristályosodott ki Európában.

A nyugati ember egyelőre még verhetetlen színpadi művészetében és nem valószínű, hogy a keleti népek belátható időn belül utólérik. Ami annál különösebb, mert hiszen a keleti embert mély érzelmi élete magasrendű színpadi művészetre predesztinálná.

Sorger Albert

Nehezen találta meg a járásbíróóság épületét, most jár itt életében először. Volt ugyan már dolga a bíróságon a válópera alkalmából, de jól emlékszik: akkor más épületbe vitték autón az ügyvédje és a köréje seregülő jó barátok — akkor nem jött ide ilyen magányosan — és valóságos diadalmenetben kísérték le a lépcsőn, amikor visszanyerte a szabadságát. Milyen büszkén és gögösen mondott le akkor a készséggel felajánlott tartásdíjról. Nem akarta elfogadni, hogy még a jövőben is azt az ember gondoskodik róla, aki ime szívének-lelkének most már annyira idegen. Megél ő majd még a jég hátán is egyedül, szerényen, a maga kevés pénzéből és nem irtózik — ha kell — még a nélkülözésektől sem. Érezte lejövet, hogy a házassága nem volt egyéb szégyenteljes béklyónál, melyben semmiben sem különbözött a kitarított nőtlől. Ez szabadon választotta meg a sorsát, a feleséget a törvény ereje kényszeríti rá. Akkor még nem tudta, hogy milyen nehéz lesz ez az önkényesen választott út, hogy az emberi gonoszságok, gyöngék és gázságok mekkora tárházán kell majd keresztülverekednie magát: a gazdag férj oltalmazó védőkarja nélkül mintha minden ember levetette volna az eddig viselt álarcot. Önként kerülte el azóta a régi világát, nem akart szinte megtúrtn meghúzódní ott, ahol ezek előtt az ő szava volt az első. Csak most látja, hogy milyen okos volt ez az elhatározása. Bizony senki se kereste, senki se reklámlta, frontot változtattak a régi jó barátok — ezek ösztönösen elkerülték, — de megváltoztak a kullancsok, a mindig alázatosan mosolygó arcok... a szolgálk és a hétrégtörnyedt hátaik is: am azok fenyegető tekintetelt, egyre durvábban követelőzve, ezek mérészen kiegyenesedve alig hogy észreveszik. A kullancsok! Szücsök, szalónok, kalaposnók, fehérneműsök, vargák és pipereárusok elárasztották eddig sok mindenféle lim-lommal — sohase kértek pénzt: ráér a fizetéssel — ezt hajtogatták egyre, de azóta türelmetlenségük nőttön nő és ő, aki ez előtt két kézzel szórhatta a pénzt közéjük, bizony most rászorul a türelmükre... olyan nehéz is leszokni a szépről. A férje oldalán ezekre rugott a toalettszámlája, most fillérekben is takarékoskodik, téli is csak a tavalyi kabátját alakította át a „Chic“-szalónban, hol ez előtt ő volt a primadonna, de most, mert kifogásolni merészelt a horribilis árat, amit ezért kértek, mindent elefejtve egyszerűen beperelték.

Ezért keresi most a járásbíróóság épületét. Vitaköz embercsoportok lepik el a kapu előtt a járdát. Villogó szemek, ökölbeszorult kezek, szitkók és átkok, esküdözések és fogadkozások mindenféle: mennyi hazugság az „igazság“ küszöbén! A maga bajának ennyi sok kis szigete, közöttük az akatáskás ba-

rázdabilletetők, amint ide-oda ágálnak a kietlen tarlón. Csak nekik hoz bő aratást ez a sok egyenetlenség, innen, a nagy város forgatagának szél idesodorta szemetjéből kell kipiszkálniok egy-egy eltévedt ép búzaszemet...

Felért a harmadik emeletre, megkereste a 314-es szobát, ahova az idézés szólt. Ahogy belépett, túlszűfolt, fűledt, áporodott levegő csapta meg az arcát. A bíró asztala előtt vendéglős és főpincér táalta fel éppen egymás elleni panaszok bő sorát; részletügnökön a beszédett pénzek elszámolását perli a cég;- cukrász; a csokoládégyárral verekszik, mert szünnel sötétebbre festett csokoládét szállítottak neki; reklámvállalkozó elmulasztotta kivilágítani a villanybetűket... és még annyi mindenféle hamisság, kövér aktacsomók a sok emberi gonoszságról... ki tud közöttük eligazodni?

— Csupa kilencórás ügy! Várhatunk itt akár ítéletnapig is, mire a sor ránk kerül — súgta bizalmasodón egy kopasz, ügyvédféle ember a fölébe, aki nem mulasztotta el a tolongásadta előnyt kihasználni: szinte rádőlt a bosszankodó asszonyra.

— Inkább kint várakozom — határozta el magában és keresztültörve a tömegen, kilépett a folyosóra.

Az ajtó előtt hódolatteljesen köszöntötte egy fiatalember.

— Már több ízben volt szerencsém — tette hozzá, látva az asszony zavarát, — most még szebb, még ragyogóbb, mint amikor utoljára találkoztunk.

Bizonytalanul, az emlékezetében keresgélve fogadta az üdvözlést, de már nem volt ideje a kérdezősködéésre: a férfi megelőzte.

— Mi dolga van az ilyen szép asszonynak ebben a csúnya épületben?

— Ruha! — felelte röviden az asszony. — A mi utaink, sajnos tulajdonképpen mindig ezért történnék. Most is a szalónom perelt be.

— Mondhatom, hogy rosszul tette — udvariaskodott a férfi. — Ahelyett, hogy boldog volna, ha ilyen alakra dolgozhat, még kellemtelenségekkel molesztálja? És ha igaz is, hogy a ruha az asszony dolga, a számla elintézése viszont mindig a férfi kötelessége.

— Az ilyen romantikus gondolkozásba a szabók is meg a férfiak is belepusztulnának — felelte mosolyogva az asszony, — eszembe se jut ezt vární, én csak éppen a becsapás ellen akarok védekezni itt is, ott is!

Giyorsan múltott az idő, ahogy így elbeszélgettek. Csodálatosképpen nem haragudott a kissé szabadabb tónus miatt, az eleséptelt bókók se bosszantották: már több, mint egy esztendeje nem volt része bennük. Válasza óta teljesen eltárhozva élt és még sohase jutott az eszébe, hogy csak akarnia kellene és váratlan, nagyszerű lehetőségek hozhat-

ágálnak a
aratást ez
nagy város
szemetjéből
d ép búza-

megkereste a
zolt. Ahogy
odott levegő
sztala előtt
éppen egy-
észletügnyő-
ását perli a
l verekszik,
esokoládét
zó elmulasz-
... és még
ér aktaacco-
... ki tud

rhartunk itt
ránk kerül
sz, ügyvéd-
alasztotta el
: szinte rá-

határozta el
megén, kilé-

köszöntötte

ém — tette
át, — most
amikor utól-

keresgélve
n volt ideje
lőzte.

asszonynak

asszony. —
open mindig
alónom pe-

te — ndva-
hogy boldog
még kelle-

ha igaz is,
számia el-
telessége...

alkozásba a
pusztulának
— eszembe
a beesapás
a is!

y így elbe-
haragudott
az elesépellt
m, mint egy
nik. Válás
még sohase
rnia kellene
tek hozhat-

nának színt és örömet az életébe... hogy
válogathatna kedves és titkos apró kalandok
között, melyek csak úgy jönnek és mennek...
nem kellene hozzá egyéb, csak egy-egy ked-
ves és szimpatikus partner, aki mindig figyel-
mes, vidám és szolgálataira kész: egy férfi a
sok közül. Milyen jó volna már kint lenni
ebből a barátságatlan épületből, künn a ta-
vaszi napsütésben, nekivágni a szabad ter-
mészetnek, valakivel, akárkivel, akár ezzel
az új ismerőssel is. Az ablakon széles kévé-
ben betóduló fényesség felé, ahogy az arcát
fordította, a férfi felfogta a tekintetét és még
a gondolatát is kitalálta:

— Nem volna okosabb itthagyni ezt a
maga kellemetlen dolgát, asszonyom és in-
kább kirándulni? Jöjjön, odalent áll a sport-
kocsim, kiruccanunk valahova, ahol zavarta-
lanabban lehet elbeszélgetni.

— Hova gondol? Hiszen ez most lehetet-
len! De tudja mit — tette hozzá hirtelen el-
határozással, — nem bánom a tárgyalás után.
Várjon meg lent a kapu előtt.

Mire megbánta ezt a könnyelműségét, már
hallotta is, ahogy a szolga a nevét kiáltotta.
Egy vadidegen férfi meghívását elfogadni az
első szóra, mert olyan szép az idő, mert
olyan fényesen süt a nap?... Meggondolat-
lanságában hova téved néha az asszony, ha
senki sincs, akiért fékentartsa magát. Alig
egy esztendeje még el se tudta volna kép-
zelni, hogy valaha pereskedjék és folyosói
ismeretségeibe elegyedjék...

Már személyi adatait mondta be a barát-
ságos, előzékeny bírónak. Aztán az ügyre
vonatkozó részletek következtek és bosz-
szantotta, amint az egész szoba egyszerre
felhívult s amiért élete apró kellemetlensé-
gei most csemegékké váltak a mohó kíván-
csiság asztalán. Mint a szindarab hősnőjé-
nek úgy lesték a szavát és amikor előadta,
hogy a „Chic” szalón négyszáz pengőt kö-
vetelt tőle a kabát átalakításáért, amit ő
megtágadott s amiért most perelték, egy-
szerre zúdult fel a hallgatóság:

— Ezek a szalónok már azt se tudják,
hogy mit követeljenek! Hallatlan! Zsarol-
lás!... és az ellenfél ügyvédje zavart pis-
lákolással hunyorgatott a cvikkere mögül.
Érezte az igazsága hatalmas erejét, min-
denki az ő pártján volt, biztosan megnyeri
a pert.

— Kialkudta ön az átalakítás árát? —
kérdette a bíró.

— Azt mondta a szabóné, hogy csak je-
lentéktelen csekélyiségről lehet szó. Amikor
pedig kézhez kaptam a számlát, azonnal til-
takoztam a horribilisan magas ár ellen.

— Van valami megjegyzése a felperesnek?

— Van! — felelte a felperesi ügyvéd nyo-
matékosan és kaján ravaszságtól ragyogott
mind a két szeme. — Kérem a magammal
hozott tanu kihallgatását, akinek vallomása
homlokegyenest ellenkezni fog alperes állí-
tásaival.

— Tanu?! — kapta fel csodálkozva fejét
az asszony. Határozottan emlékezett, hogy
a kabátalakítás megbeszélésekor rajta és a
szalón tulajdonosnőjén kívül senki se volt a

szobában. És ujdonsült lovagjára gondolt e
pillanatban — szinte bocsánatkérő, — hogy
sokáig várakoztatja. Ha majd elmondja neki,
bizonyára meg fogja magát bosszulni ezen a
hivatlan, ki tudja honnan előszedett tanun...
De amikor a szobába belépett, kitáguló szem-
mel meredt az arcába: a tanu az ő új ismerőse volt...

Dr Hirsch István, harmincegy éves, a
„Chic” szalón tulajdonosnőjének fia —
kezdte a vallomását. — Véletlenül odahaza
voltam, amikor önagsága a perelt kabát át-
alakítási költségét az édesanyámmal meg-
beszélte. Az árát előttem alkudta ki, sőt
amikor az édesanyám figyelmeztette, hogy
nem éri meg az átalakítás ezt a nagy költ-
séget, önagsága sértődötten kikérte magá-
nak ezt a megjegyzést és ragaszkodott az
átalakításhoz. Nem szeretek senkiről — pláne
hölgyről — rosszat mondani, de most kény-
szerítve vagyok: azt mondta önagsága,
hogy „szép vagyok, fiatal vagyok, fene
bánja aki ki fogja fizetni, majd csak akad
addig valaki! Fene bánja! — így mondta ké-
rem, szóru-l-szóra...

Értelmetlenül hallgatta ezt az ocsmánysá-
got. Ilyen arcátlan hazugságra hogy is vete-
medhetik valaki. Sohase találkozott a szal-
ónban ezzel a fiatalemberrel. Ma beszélt
véle először életében.

A bíró látható zavarral nézett körül s a
sokat tapasztalt ember böles mezbocsátásá-
val nézett az asszonyra... Kár, hogy az
asszonyok ilyen hazugok — gondolta magá-
ban, — ha ruháról van szó, még a lelküket
is olyan könnyen eladják...

Kezét a szívére téve, érces, határozott
hangon esküdött meg a tanu. A per sorsa el
volt döntve.

— Alperes köteles négyszáz pengő tőkét
és... kamatokat és... költségeket tizenöt
napon belüli, különbeni végrehajtás terhe
mellett megfizetni.

Szemlesítve, lesújtó tekintetek kereszttü-
zében kullogott ki a tereméből az asszony.

Leért a lépcsőn, már kintjárt a napsütés-
ben, amikor a járda szélén hirtelen megállt
mellette a fényes autó, volánja mellett a
diadalmasan mosolygó tanuval.

— Csak nem haragszik? — kezdte fölé-
nyesen, — más a kirándulás és más az üz-
let! No! siessen, hamar üljön be mellém. Az
anyám is meg lesz elégedve; megnyerte a
pórt és maga is meg lesz elégedve; láthatat-
lan kéz fogja a számláját kifizetni.

Egy szót se szült az asszony, csak meg-
vétésül mérte végig és elindult a maga út-
ján egyedül hazafelé. Ahogy a járda szélén
sietett, egyszerre csak végigröccsent a ru-
háján a frissen locsolt ucca sara-piszka és
diadalmasan feléje mosolygott a volán mel-
lől — a csalódások és hazugságok acélszilár-
dan felépített e trónusáról — a ruhapőr
döntő tanuja. A vállát megrándítva robogott
tovább, mint aki nagyszerűen elvégezte a
dolgát...

Az asszony elővette a zsebkendőjét, hogy
letisztítsa ruhájáról a ráfröccsent sarat.

Négy fillérenyi „vagyonnal” indult el Budapestről az európai Fred Astaire – Ginger Rogers-pár, hogy meghódítsa Európát

Jó néhány esztendővel ezelőtt történt. Két fiatalember rőtta naphosszat a pesti uccákat. Két munkanélküli, álmodozó fiatalember, két jóbarát. A zsebük üres, a szívük tele vágygal, álommal. Csak rőtták szüntelenül a Körutat, bámulták a fényes kirakatokat, esodálták az elegáns autókából lelibbenő gyönyörű nőket, nézték a vakító transzparenszeket, amelyek szappanok és művészek nevét világították bele a pesti éjszakába. És álmodoztak. Az egyik újságíró szeretett volna lenni. A másik világhírről ábrándozott. Arról, hogy az ő nevét is transzparenszek hirdesék. De nemcsak Pesten, hanem Bécsben, Prágában, Varsóban, Konstantinápolyban, Londonban és mindenütt, ahol csak transzparenszek hirdetik híres táncosok nevét. Mert ez a pesti fiatalember arról ábrándozott, hogy mint táncos csinál majd hatalmas karriert.

— Nézd Laci — szólta az egyik egy szép napon, — te tudod, hogy én jó barátod vagyok, ne haragudj, ha megmondom, hogy szerintem te sosem leszel jó táncos. Ne álltasd magad hiába. Jobb, ha valami hétköznapibb, de realisabb foglalkozás után nézel.

Gonda et Iréne

(Angeló fotó)

A másik nem szólta egy szót sem, csak mosolygott. És a két fiatalember a legjobb barátságban sétált tovább...

A szereplők és a színhely nagyjából ugyanaz, mint néhány év előtt. Pest. A Körút. Egy kávéház terrasza. Itt ült a napokban az egykori álmodozó két fiatalember. De most már hármásban. Mert az egyik, aki valamikor híres táncos akart lenni, azóta megnősült. Feleségül vette... partnernőjét, akivel már évek óta együtt járja Európa metropolisait. És a vakító transzparenszek csillogva hirdetik a nevüket: „Gonda and Iréne”. Most Konstantinápolyból Londonba menet három napot töltöttek a rég nem látott Pesten.

Gonda László, a tehetséges fiatal táncos évekig harcolt idehaza az ellen az örökigazság ellen, hogy senki sem proféta a saját házában. A Lázár-rezsim alatt évekig a Király Színház táncmestere volt. És akárhány nagy sikerre nézhetett is vissza, egyszer csak itt állt szerződés nélkül, fillér nélkül. Akkor egy nagy elhatározással nekivágott a világnak...

— Azt írd meg — mondja a körüli kávéház terraszan a másik fiatalembernek, — hogy amikor először nekivágtam, négy, mondják és írd négy fillérenyi vagyonnal érkeztünk meg a varsói pályaudvarra. Két fillér volt az én zsebemben és két fillér a feleségemnél. Mert hát ugye a „vaygon” közös. Megszöktünk a hordárok elől és mi magunk cipeltünk a poggyásunkat. Ez volt a kezdet. De már az első nap egy napi százhusz pengős szerződés volt a zsebemben. Ot hónapig voltunk Varsóban. Aztán három hónapig Brüsszelben. Feléptünk az összes nagy belga fürdőhelyeken, majd Amsterdamban, Scheweningenben. Szerreptünk Athénban a görög király előtt. Fr-dekes, hogy a görög király látogatása milyen egyszerű ceremóniák között zajlik le. Dél előtt telefonálnak az igazgatónak, hogy este ott lesz a király. Erre rezerválnak néhány helyet. Este aztán jön a király. Kíséretével együtt leül a számára fentartott helyre a publikum között és végignézi az előadást. Athénból Prágába mentünk, aztán Bécsbe, Rigába és végül Konstantinápolyba, ahonnan most jöttünk el. Konstantinápolyban sokat voltunk együtt Topuzlum Cemil pasával, a vilálg egyik legnagyobb ráksebészével, aki külföldben rövidesen Pestre látogat. Tíz évvel ezelőtt még négyszáz rabszolgája volt. Akkoriban még a többnejűség divott Törökországban. Ő azonban egyszer sem nősült meg. Inkább rabszolgákat tartott. Cemil pasa vezetett bennünket végig a Szerájban, ahol az arany- és drágakövecsek egész garmada látható. Itt láttuk a régi török-magyar háborúkban tőlünk zsákmányolt kincsek egy ré-

stről az
ers-pár,

sem, csak mo-
a legjobb ha-

gyjából ugyan-
A Körút. Egy
okban az egy-
De most már
aki valamikor
ta megőszült,
t, akivel már
metropolisait,
sillogva hírde-
Irene". Most
menet három
tt Pesten.
fiatal táncos
n az örökigaz-
éta a saját ha-
évekig a Ki-
És akárhány
issza, egyszer
fillér nélkül,
nekivágott a

Egy hatásos szám
(Angeló Joló)

szét is. Megnéztük az Aja Sophiát is. Az Aja Sophiát még a régi bizánci császárok építtették. A törökök aztán, miután a korán tilalma miatt nem szabad képeket készíteni, vastagon átvakolták a művészi falakat. A mostani török kormány már két év óta tudósok vezetése mellett leszedeti ezt a vastag vakolatot, hogy a régi művészi falak előjussanak. A már elkészült részeken csodálatos aranypéncz-mozaikok kápráztatják el a látogatókat. Ez felelhetetlen élmény volt.

Magunkról nem akarok sokat beszélni. Nem szeretek dicsekedni. De beszélni eléggé az a rengeteg egész oldalas újságunk, amelyet odakint róhunk írtak és amelyek egyöntetűen az európai Fred Astaire—Ginger Rogers-párnak neveztek el bennünket. Műsorunk tele van magyar motívumokkal, sőt egy magyar katonaszámmal fejezzük is be, amikor is én magyarul vezényelek. Még csak annyit, hogy úgy én, aki ugye, meglehetősen csunya fiú vagyok, mint a feleségem rengeteg házassági ajánlatot kaptunk, amiket a... bigámia-tól való félelmünkben nem fogadhattunk el. A feleségem minden kérőjének azt a választ adta, hogy ad egy pár jó pesti címet...

— Mi a mai szteppánc lényege?

— Nézd. Az elmúlt években a szteppánc nem volt más, mint szemkápráztató figurák hosszú sora. Ezeknek a figuráknak a technikai kivitelét aztán egész a maximumig tökéletesítették és így eljutottunk oda, hogy nincs tovább. A technikai tökéletesség csúcán egy ideig stagnált a szteppánc, aztán jött az

új irányzat, melynek legkiválóbb képviselője Fred Astaire és Ginger Rogers. Tessék csak őket jól megfigyelni. Ők már érzéseket, gondolatokat fejeznek ki a szteppáncal, amellet, hogy míg felsőtestükkel rendes szalontáncot táncolnak, sőt még lábuk is a szalontáncfigurák mozdulatait teszi meg és közben... szteppelnek. Ez a mai szteppánc lényege. A közönség izlése hál' Isten már kifinomult. Nem lehet az embereket szaltókkal elkápráztatni. Elvégre szaltózni mindenki megtanulhat. Ez nem művészet, csak akrobatika. Az, aki csak figurákat rak össze és nem gondolatokat, érzéseket fejez ki a szteppáncal, ma már nem arathat sikert.

El kell még mondanom, hogy bár nagyon jól élünk odakint... nagyon hiányzanak a pesti görölök (na ne érts félre, szívem — fordul a feleségéhez!). A színházban, tanítással töltött délelőttökre gondolok. Bárhova megérkezem, magam tanítom be az egész műsort. Ingyen. Ez az ingyen tanítás iránti szeretet még akkorról maradt meg bennem, amikor Pesten járt volna érte pénz és mégsem kaptam...

— Látod — mondja, — azt mondtad, hogy sosem lesz belőlem jó táncos. Lásd be, hogy tévedtél...

— Nem látom bé. Sőt állítom, hogy nekem volt igazam. Nem is lett belőled jó táncos...

— Hát akkor kicsoda?

— Művész.

Fenyő Pál

APRÓ TÖRTÉNETEK

1.

Az alábbi kis történet hőse Pólya Tibor, a kitűnő festőművész, aki nagyreményű, kezdő piktor korában egyre azon törte a fejét, miképpen juthatna valami jövedelmező portrérendeléshez. Mondanunk sem kell, ugyebár, hogy az ifjú Pólya zsebében nem igen csörögtek az aranyak, érthető örömmel fogadta hát az ismert bankár meghívását, aki akkortájt meglehetősen hírhedt volt kétes üzleteiről. A megjelölt időben megjelent a bankár lakásán, aki így szólt a fiatal piktorhoz:

— Sok szépet hallottam magáról. Egy ismerősöm ajánlotta. Szeretném, ha megfestené az arcképemet.

Hamarosan megállapodtak az árban is. A művész hozzáfogott a munkához, lendületesen dolgozott a képen, de mikor elkészült, a bankár, nagy meglepetésére kijelentette:

— Ezt a képet nem veszem át. Hiszen nem hasonlít rám!... Erről senki se fog ráismerni.

Pólya dühös lett, de uralkodott magán. Csak ennyit mondott:

— Adja ezt írásban, akkor egy fillért sem kell fizetnie.

A bankár vállat vont, leült az íróasztalához és írásban adta a „szakvéleményt”. Pólya pedig néhány hét múlva kiállította a képet egy tárlaton, a következő címmel:

Egy ismert színhájos arcképe.

A „modell” másnap már korán reggel felrohant a festő műtermébe.

— Itt a pénz! — mondta fogcsikorgatva. — De hiszen írásban adta, hogy nem hasonlít... — jegyezte meg Pólya ártatlanul. — Azért megveszem... De van egy kikötésem: a képet azonnal szállítsák a lakásomra...

2.

A Balzac-korú művészno nemrég érkezett haza vidéki vendégszereplési körútjáról. Első útja természetesen a színházi társalgóba vezetett, hogy még frissiben beszámolhasson korszakalkotó sikereiről. Széles mosollyal köszöntött rá [pályatársaira s azonnal elcséseregte a betanult mondókát:

— Ilyen ünneplésben már régen volt részem. A színházba már napokkal előbb nem lehetett jegyet kapni. A vasútállomáson mindenütt dalárdával és szónoklattal fogadtak. A helyi lapok oldalakat írtak rólam; az egyik meg éppenséggel azt írta, hogy úgy játszom, mintha nem is színészno volnék, hanem valami légies tünemény... Mély csend. Aztán megszólal az egyik kollégánno:

— Alighanem sajtóhiba lehetett benne. — Miért? — Régiés tüneményt akartak írni...

3.

Az ambiciózus, fiatal festőművész legfőbb törekvése, hogy dicséretet kapjon neves kollégáitól. A lelkét is odaadná egy

elismerő szóért, de hát az elismerés nem egykönnyen csurran-cseppen a rosszmájú piktorok között. Pedig a fiatalember minden lehetséges és lehetetlen alkalmat megragad, hogy műveivel tündökölhessen. Legutóbb intim kiállítás rendezett a műtermében s ebből az alkalomból felkereste Zádor Istvánt, hogy meghívja a rögtönzött „tárlatra”.

— Kedves mester — kérlette a kitűnő művészt, — csak öt percere látogasson fel hozzám! Örökre hálás lennék...

A művész valóban meg is jelent a műtermében. Az ifjú festő nagy reverenciával fogadta s azonnal bemutatta a legújabb képét.

— Mi ez? — kérdezte Zádor István.

— Ez a vízőzőn.

— Igazán? — szólt a művész. — Ennek szívből örülök...

— Komolyan tetszik ezt mondani? ... — rebegette megatoltan a festő.

— Hogyne — jegyezte meg Zádor. — Ez a vízőzőn legalább el fogja áztatni ezt a pocsék festményt...

4.

A művészársaságokban gyakran látható fiatal ügyvéd újabban felesapolt — dramafőnök... Minden héten megír egy új darabot, akkora tüsszel és lendülettel, hogy néha még a praxszát is elhanyagolja miatta. Álmaiban bizonyára már a premierjén látja magát, amint frakkosan hajlong a tapsoló nézősereg előtt, pedig hát addig hosszú az út... Az ügyvéd úr színpadi művei ugyanis enyhén szólva, csapnivalóak... Ennek ellenére elérkezettnek látta az időt, hogy bekopogtasson Kürti Pálhoz, a Belvárosi Színház dramaturgjához.

— Parancsol? — kérdezte a dramaturg.

Az író-fiskális bemutatkozott.

— Doktor X. Y. vagyok. Ügyvéd...

— Milyen ügyben?

— Ne tessék félni — mosolygott. — Nem perelni jöttem.

Belenyúlt az aktatáskájába és előhúzta féltveőrzött kincsét: a kéziratot.

— Darabot hoztam a színháznak...

Kürti átvette a darabot és nyomban lapozgatni kezdett benne. Talán tíz sort el is olvasott belőle, aztán letette a „művet” és megszólalt:

— Tudja mit, ügyvéd úr? Inkább pereljen...

*

A legutóbbi premieren meglehetősen mérekkelt sikere volt az új darabnak. Felyonászközben a színház igazgatója mentegelőzve fordult Balassa Imréhez, a kitűnő kritikushoz:

— Hát hiába szerkesztő úr, nagyon nehéz eltalálni, hogy mit szeretne a publikum.

— Ebben az esetben nem is nehéz... — mondta Balassa.

— Nem?

— Nem. Ebben az esetben a pénzét szerelné vissza...

Kálmán László

HOGYAN SZÜLETIK A NAGY ÉNEKES?

A Délibáb számára elmondta dr. Tóvölgyi Elemér, egyetemi magántanár, az Opera és a Zeneakadémia orvosa

Sok énektanárral ellentétben az orvos azt tartja, hogy a hangot nem szabad eredeti természetétől elütően nevelni és átalakítani. Minden énekművészetnek és hangiskolának alapja csak a természetes állapot lehet, a hang eredendő szépsége és sajátossága. A hang eszélését csak ezen a talajon szabad elvégezni. A magas hangok hangsúlyozott jorszírozása tönkretelheti a természetből fogva kitűnő anyagot.

Ha szükséglet van tenorokban, akkor egyszerűen sok tenorista jelentkezik, ha baritonban van hiány, mindenki baritont énekel. Egyik-másik énekmester a kereslethez viszonyítva képezi ki növendékét és nem a hang természetének megfelelően. Hogy mit jelent az, ha egy bariton tenort énekel, vagy fordítva, ezt nem kell külön kiemelni. Egyik igen nagy énekest, Henri Prévost-t több évig mint baritont képezték ki, míg egy párizsi orvos meg nem állapította róla, hogy a legideálisabb hőstenor.

Mit lehet elérni a hang okos iskolázásával? Mindenekelőtt a hang terjedelmének növekedését. Lefelé persze ez nem lehetséges, a mély hangokat még mélyebbekkel túlszárnyalni elképzelhetetlen. Ez olyan volna, mintha valaki lefekszik, hogy kipihenje magát, elernyeszti izmait és felszólítják, hogy még jobban pihenjen. A mély hangok részben ilyen teljes izomelernyesztésnek köszönhetik létrejöttüket.

Ha nem erőltetik, hanem lassan és rendszeresen végzik az iskolázást, két-három hanggal emelkedhetik a hang terjedelme, fölfelé. Tekintve, hogy a normális emberi hang átmérője két oktáv, ez a két-három hang nagyon szép eredmény. Vannak különben énekesek, akik két és fél oktávnyi hanggal rendelkeznek és nők között nagyon ritkán akad három, sőt négy oktávos hang is. Az ilyesmi persze egyszer száz évben fordul elő.

Az iskolázás a hang színezetét tökéletesebbé teheti és növeli a távolbahatást, ami az operaénekes egyik legfontosabb eszköze a siker biztosítására.

Az ideális hang ugyanis hasonlít az autó reflektorához. Ha közelről nézünk bele az autó vetítőlámpájába, egészen kicsiny fénytorrást látunk. Ha távolabbra megyünk, a reflektor fénye egyszerre vakítani kezd.

Ilyen legyen a tökéletes énekhang. Ne a közvetlen környezetet sugározza be fényével, erejével, hanem hasson minél messzebbre és töltsse be a nézőteret.

Egyszer egyik legnagyobb operaénekesnőnk duettjét egy tenoristával hallgattam az Opera színpalái mögött. A tenorista harsogott, az énekesnő halkán csicssergett. Meglepődve, megdöbbenve rohantam le a nézőtérre és megálltam az utolsó sorban. Itt már más volt a helyzet. A tenoristát nem lehetett hallani és az énekesnő hangja teljes erejével és tisztaságában csendült fel.

Kedélyes tréning. Egy amerikai énekmester módszere

Mi ennek a tüneménynek a magyarázata? A szájüreg boltozata pontosan azt a szerepet játssza, mint az autoreflektor homorú tükre. Előrevetíti a lényugarat, az énekes esetében a hangot. Minél nagyobb, szebben ívelt az énekes szájüregének boltozata, annival erőteljesebb, ércesebb a hang. Ezért szoktam mondani, hogy az énekes tekintse az Opera királyi páholyát, amely elég messze van tőle, a színház másik, szemközti részén, egyetlenegy nagy fülnek. Annak számára énekeljen.

Ellentétben a közfelfogással: a hangszá-laknak az énekesben fontos szerepük van ugyan, de legalább olyan lényeges az arc és a mellkas anatómiája, amely sajátosan az éneklésre tesz valakit alkalmassá.

A gégeből csak a betegséget, mondjuk a hangszálak kóros elváltozását lehet megállapítani de nem a hang milyenségét. Ha a hangszálak vastagsága és hosszúsága meghatározónak a hang természetét, akkor gégetükör segítségével minden orvos megállapíthatná, hogy ez a hang tenornak való, emez baritonnak, ez a harmadik pedig szopránnak.

Nem így áll a dolog. Igen hasonló gégeberendezést láttam három ismert művésznél: Prévost-nál, Marschalkó Rózsinál és Hege-düs Ferenénél. Az első tenorista, a második szoprán, a harmadik buffo-bariton. Ha nem hallottam volna őket énekelni, akkor a gégetükörzés és hangszálaik méreteinek meghatározása ellenére sem tudom, hogy milyen szerepkörre legalkalmasabbak.

Mert a hangszálak nem játsszák teljesen azt a szerepet, mint a sip-hangszerek. A helyzet sokkal bonyolultabb. Mert igaz ugyan, hogy rövidebb és vékonyabb hangszál a magas, a vastagabb és hosszabb hangszál a mélyebb hangokat hozza létre. Viszont az éneklésben résztvevő többi szerv állapota, általában az énekes anatómiai berendezése megváltoztathatják a hang színezetét. Prévost mélyenfekvő, nagy, széles gégéje ellenére sem bariton, vagy basszus volt, hanem hőstenor.

Az sem áll, hogy a termettől függ végső fokon a hang milyensége. A tenorista nem mindig kövér, erős férfi. A legkülönbözőbb, legváltozatosabb kivételeket találjuk.

Ezzel szemben határozott összefüggés van az énekhang és a belső elválasztásos mirigyek működése között. Ezt láttuk a kasztráltaknál, akik a középkor egyházi énekesei voltak és életük végéig szoprán, vagy tenorba játszó szoprán hangjuk volt.

Az orvos azt tartja, hogy a „természetes”, igazi férfihang a bariton és a basszus. A tenor már kevésbé. És annak ellenére, hogy a tenoristának nemcsak a színpadon, hanem az életben is a hősszerű jelzőt adják, az orvos nem hisz ebben. A tenoristák általában igen jó családapák és nem olyan nöbolondító természetűek, mint híresztelik.

Az elsőrendű énekes rendszerint teljesen egészséges ember. Az éneklés tökéletességét csak intakt szervezet biztosítja. Lennox

Brown, híres angol gégeorvos mondta: „Az énekes tekintse úgy testét, mint hangszá-lának külső burkát. Vigyázzon rá, mint a hang-jára.”

Azt látjuk, hogy a nagy énekesek mind ellentálló szervezettel bírnak. Nem is lehet ez másképpen. Hiszen a testi, vagy lelki élet minden rendellenessége azonnal kihát a hangra, a mindennapi életben is, hát még az olyan hangnál, amelyet féltő gonddal csiszoltak éveken át. Az énekes legfőbb ellensége a dohány és az alkohol. A mai fiatal operaénekesnemzedék nem iszik és nem dohányzik. Más volt a helyzet a régi tenoristáknál, akik tönkre is tették hangjukat. Hülés és túleröltetés az énekesek további fe-nyegető ellenfelei.

Van egy kitűnő szabály, amely megvéd-hetné az énekest hangszá-lainak túleröltetésétől, ha élne vele. A szabály így szól: csak annyi izommunkával szabad egy hangot létre-hozni, amennyi erre éppen elég.

Van egy híres énekesnők, aki ennek az elvnek köszönheti, hogy most is kislányosan fiatal a hangja, bár az énekesnő közelebb van a hatvanhoz, mint az ötvenhez. Ha hangszá-lai bármikor nem voltak rendben, ötször egymásután is lemondta az előadást. Tisztaban volt vele, hogy gyulladásban lévő hangszá-lakkal nem lehet megvalósítani az elgondolást: csak csekély megeröltetéssel szabad akár a legmagasabb hangokat létre-hozni.

Ha énekel és tudta, hogy a magas han-gok ártnának hangszá-lainak, aznap egyszerűen kihagyta őket. Nem törődött azzal, hogy a közönség szerint elveszítette hangját. A következő alkalommal annál szebben éne-kelt.

Intelligens, okos életmóddal tehát meg-lehet változtatni a tételt, hogy a nő hangja tizenhét és negyvenöt, a férfié tizennyolc és ötvenöt között a legtökéletesebb. Ezen a ko-ron túl a hang romlik. Elsősorban a tenoris-tánál, kevésbé a baritonnál és alig a basszus-nál. Az idősebb kor izomelernyedése a bariton és basszus hangját mélyebbítheti. A basszista különben a dohányzástól is mé-lyebb regiszterre tehet szert. Az izomel-nyedéssel van összefüggésben, hogy a teno-ristából ötven és hatvan között igen gyak-ran bariton lesz. Akár egész oktávval „le-csúszhat” a hang idősebb korban.

Hogy valakiből nagy énekes lesz-e, gyer-mekkorban megállapítani nem lehet. Legfel-jebb a zenei intelligenciát és a kitűnő hallást konstatálhatjuk. Senki nem tudhatja, mi lesz a mutáció után, főleg fiúknál. Amíg lányok-nál a mutáció rendszerint két-három hanggal való meggazdagodásból áll — fölfelé, vagy lefelé, — addig a fiú magas szopránjából alt és később basszus lehet, viszont altból is a leggyönyörűbb tenor. Minden a gége fejlődé-sétől függ, amit befolyásolni fiatal korban sem nagyon lehet. A nagy énekes tüneménye még mindig ugyanolyan csodálatos valami, mint a lángész ritka megjelenése a földön.

Berend Pál

MÁRER KLÁRI, A GÉPIRÁS ZSONGLŐRE

A Gyorsíró Szövetség az elmúlt napokban tartotta meg szokásos évi gyors- és gépiró-versenyét.

A gépirómérkőzésre 300 fiatal tisztviselő-kisasszony vonult fel és az igyekvés lázában égő arccal, rekordtempóra fűtött ujjcsakkal intéztek rohamot az írógép ellen. A versenyben a gépirókisasszonyok kis társadalma kétségen felül bebizonyította, hogy az írógép szürke árnyékában is van helye a nagyszerű, sőt művészi teljesítményeknek.

A verseny első győztese Márer Klári lett, egy feltűnően szép, fiatal lány. Fekete se-lyemsmokingban, csokornyakkendőben, titkolt izgalommal, de fölényes ügyességgel nyerte el az első díjat: egy remekbeszabott, legmodernebb írógépet... és rangot szerzett, olyan címet, amelyet a huszadik század munkában edzett lánya a legmegfelelőbbnek tart a maga számára; ezentúl rányomtathatja a névjegyére: Márer Klári, a legjobb magyar gépiró. Vagy akár tömörebben, így: Márer Klári gépiróbajnok. Mert ez a boszorkányosan fürgéjű kislány már a tavalyi versenyen is első számú győztes lett, s akkor ugyan-

Márer Klári
(Székely Aladár felv.)

csak megkapta a jutalomírógépet. Idén pedig túlszárnyalta mult évben felállított rekordját.

A kis gépiróbajnoknő egy lipótvárosi másolási és diktálási irodában van naphosszat elfoglalva. Itt a munkahelyén beszélgettünk vele.

— Őszinten megmondom, nagyon-nagyon drukoltam — vallja be Márer Klári. — A mult évi versenyen még minden izgalom nélkül vettem részt: ha nem is leszek az első, annyi baj legyen, gondoltam magamban... és nagyon meglepődtem, amikor mégis a legjobbnak bizonyultam. Az idén már más volt a helyzet — jelenti ki komolyan, s a pillanatnyi, önmagával szemben alkalmazott kis szigorúság még kedvesebbé teszi, — „kellett”, hogy az első legyek, mert szégyenteljesnek tartottam volna azt, hogy egy év előtt nagyobb teljesítményre voltam képes, mint most.

— Hol tanult meg ilyen gyorsan gépelni? — érdeklődünk a lelkes bajnoktól.

— Elég tréningben van részem itt az irodában — mutat nevetve az asztalán felhalmozott különféle kéziratkötegekre. — Gyorsan kell dolgozni és sokfélé. Üzleti leveleket, meg regényt, rideg aktákat és színdarabot felváltva gépelek. Persze, nagy gyakorlatom van, hiszen már elemista koromban kezdtem el a gépirást. Zongorázni is tanultam, de a gépirással magánszorgalomból mindig többet foglalkoztam. Később, amikor leérettségiztem, szüleim azt kívánták, hogy a Zeneakadémián folytassam a zongoratanulmányaimat. De tisztában voltam azzal, hogy még évek kelle-

Márer Klári a megnyert írógép mellett
(Vadász Imréné felv.)

Márer Klári

(Székely Aladár felv.)

előtt és elsősorban azért, mert életeleme a munka, ragaszkodik hozzá, legszebb muzsika számára írógépének ütemes kattogása. No meg azért is olyan kitartó, hogy a keresetéből teljék szép ruhákra, meg sportolásra. Mert a miss gépiróbaírók második életeleme a sport. Úszó- és tenniszversenyeken vesz részt, kitűnően tornázik, télen siel és kerecsolyázik és bár autója még sosem volt, s mint kacagva megjegyzi, egyelőre nincs is rá kilátás, hogy lesz, mégis megtanult autót vezetni.

Majd nagyon csöndesen, kicsit tétován bevallja Márer Klári, hogy szeretne színésznő lenni.

— Mint diáklány majd minden esztendőben szerepeltem az évzáró ünnepély kis színdarabjában, s a tanáraim már akkor mondták, hogy van tehetségem a színpadhoz — mondja vágyódó arckifejezéssel. — Műkedvelő előadásokon meg gyakran szerepelek, nemrégén egy ilyen előadáson látott a Színiakadémia egyik jeles tanára. Nehezen szántam rá magam, de mégis összeszedtem a bátorságomat és másnap felkerestem, megkértem, mondjon őszinte véleményt. Táncolni, énekelni, meg szavalni kellett előtte... s végül megkértem, hallgasson meg pár oldalt a „Tudós nők”-ből, amit teljesen egyedül tanultam be.

Túláradó öröm vonult át az arcán:

— Az illető színésztanár nagyon megdicsért, sőt biztatott, bátorított, hogy fogjak hozzá komolyan a színpályához.

— És hozzá fog kezdeni?

— Vannak pillanatok, amikor úgy érzem, hogy igen. De a következő percben már súlyos aggályaim vannak... a színpaddal nem lehet újat húzni — mondja csöndesen. — Ha a világot jelentő deszkákon kudarc érne, elveszíteném az önbizalmamat, s többé nem volna bátorságom bármibe is belekezdeni.

Sokoldalú lány Márer Klári. Rajong az írógépért, a sportokért, a színpadért. Egyforma lelkesedéssel beszél róluk: írógép, sport, színpad egyaránt szívügye. És mégis...

Huncutkás mosollyal, de igen őszinte szemekkel azt mondja:

— Tudja Isten, talán mégis a legjobb volna férjhez menni... persze sok lány és még több fiatalember megütközik azon, hogy ezt ilyen nyíltan ki merem mondani, de én ilyenkor azzal érvelek: modern lány vagyok, akit nem „vesznek” feleségül. Mai lány vagyok, aki férjhez „megy”.

Mindenütt, szerte a világon szorgalmas kisasszonyok ülnek írógépeik előtt. Fürge ujjaiak szédítő tempóban táncolnak az ábécé betűin. Az írógép az, amely segít megvalósítani fiatal életük vágyait: a szép ruhákat, a sportolást, a szórakozást... a férjhezmenést, no meg a szoba-hallos-komfortos boldogságot.

Bogdán Ada

nek a diplomámhoz, én pedig mielőbb pénzt akartam keresni...

És elmondja a gépirás kis művésznője, hogy titokban beiratkozott egy hathónapos gyors- és gépirótanfolyamra; amiről a szülei csak akkor szereztek tudomást, amikor Klári lányuk kitüntetéssel levizsgázott... de már a tanfolyam negyedik hónapjában.

— A vizsga után hamar állásba kerültem — meséli hévvel. — S aztán elkezdtem dolgozni, meg takarékoskodni és az első szabadságomat már egy külföldi fürdőhelyen töltöttem.

Márer Klári kora reggeltől az esti órákig erősen és lelkesedéssel dolgozik. Mindenek-

„Egyszerűen
mesésnek
találom!”

Turay Gábor

Sőt, arcbőröm ápolását enélkül elképzelni sem tudtam. Még többóra! Kimerítő munka után is frissnek és üdének érzem arcbőrömet!”
Ezt a szépségtitkot jegyezze meg Ön is. Az új Elida Ideal krém Hamamelis virginica tartalma jótékonyan hat a bőrre és azt barsonyossá teszi.

ELIDA IDEAL CREME

LUMP FRÁTER ★ IRTA: RUBIÓ LAJOS

SZEMÉLYEK: Az asszony. A férj. A lump.

Szln: Hálószoba, az asszony az egyik ágyban alszik, félhomály, kis szünet után a lump kezében a cipőivel óvatosan bejön, majd nekimegy egy széknak, feldönti.

A lump (el van ázva): Pszt, a fene egye meg. Az asszony (felijed): Ki az?

A lump: Én vagyok, mucuskám.

Az asszony: Most kell haza jönni? Hány óra van?

A lump: Nem saccoom többre, anyukám... úgy negyed tizenegy... maximum háromnegyed... egy. (Az óra négyet üt.) Pszt!

Az asszony: Négy óra; hogy nem sült ki a szemed, ennyi ideig elmaradni minden éjjel. Hol voltál?

A lump: A Szondy uccában vártam a villamosra.

Az asszony: A Szondy uccában nem is jár villamos.

A lump: Azért vártam én hiába. A fene ezt a villamost.

Az asszony: Nem szégyeled magad, családos ember létedre.

A lump: Jó, jó, anyuskám, te csak maradj nyugodtan, a te kis urad már itt van melletted.

Az asszony: Ez volt utolsó eset! Többet ide tíz óra után nem teszed be a lábad. Lump fráter! Mit állsz ott? Vetközz, egy-kettő! Nap-nap után ilyenkor jön haza és állandóan részegen. Nem megmondtam neked, hogy tizenegyre itthon légy?

A lump: Nem lehetett, anyuskám... nem jött a villamos.

Az asszony: Mindennap ez a kifogás! Majd reggel számolunk! Vetközz már!

A férj (a másik ágyban a zajra felébred): De anyukám, mit murizol itt? Hiszen én tizenegy óra óta itthon vagyok.

Az asszony: Te itt vagy? Akkor hát ez kicsoda?

A lump: Ujjé! Ügylátszik, megint eltévesztettem az emeletet.

Függöny

Gróf Széchenyi Zsigmondnak, a híres afrikai vadásznak esküvője Stella Crowther yorks-hírei iparmágnás leányával

(Schäffer felv.)

Deák Lili zongoraművész, aki az e hó harmadikán a Zeneakadémián tartott hangversenyén nagy sikerrel szerepelt egy Mendelssohn művel. Kiforrt technikája, nagy muzikalitása, kitűnő előadókészsége nagy és megérdemelt sikert aratott. (Vajda M. Pál felv.)

Fritz Wiesental és Franz Engel híres bécsi komikusok revül keretében felléptek Pesten (Wacker felv.)

— Nulla szemlőd...
 mielőtt a...
 A sza...
 virágok...
 illatával...
 ruhás, s...
 olvasóját...
 A mul...
 BAPC—N...
 néha pill...
 üregek r...
 táncba k...
 Az ág...
 gyengülő...
 ballozott...
 centerha...
 — Kez...
 sen az...
 Igy ke...
 Null-n...
 centerha...
 — Ne...
 akkor v...
 kezdte...
 meccs...
 A cen...
 ordítást...
 forma...
 földalatt...
 a forrás...
 furesa...
 lógott e...
 Tíz ilye...
 — Ah...
 furesa...
 — Ez...
 magyar...
 kérdés...
 mint az...
 — Ig...
 értem k...
 Hátra...
 hozzá...
 férfi áll...
 — M...
 kedve...
 — M...
 — hát...
 én vag...
 — Ja...
 Kovács...
 míféle...
 — E...
 intező...
DÉ

A CENTERHALF MENNYBEMENETELE

IRTA: SÁNDOR KÁLMÁN

— Null-null — mondta szigorúan összevont szemöldökkel a centerhalf a kórházi ágyon, mielőtt az agónia megkezdődött.

A szanatóriumi különszobában szerteszét virágok. Erős karbolszag birkózik a virágok illatával. Kis asztalkán névjegycsomó. Fehér ruhás, sápadtarcú nővér csendesen morzsolja olvasóját a sarokban s néha öfeléje néz.

A mult héten törték el nyakesigolyáját a BAFC—NTK meccsen. Most már általában néha pillanatokra kihagyott minden és fekete üregek nyíltak körülötte. A szoba lassú kör-táncba kezdett. Künn harangoztak.

Az ágyban pedig üvegesedő tekintettel, gyengülő lábbal és eszelős buzgalommal futballozott a semmivel Kovács IX., a világhírű centerhalf.

— Kezdődik az agónia — mondta csendesen az orvos.

Igy kezdődött.

Null-null — ordította eszelősen a haldokló centerhalf és nagyot rúgott a levegőbe.

— Ne ordítson, maga bivaly — mondta akkor valaki váratlanul és erőlesen rázni kezdte a vállát, — mingyárt kezdődik a meccs.

A centerhalf megszeppelve abbahagyta az ordítást és kinyitotta szemét. Valami öltözőforma helyiségben találta magát. Vörösés, földalatti fény szivárgott, elviselhetetlen volt a forróság. A teremben köröskörül mindenütt furesa fogások sorakoztak. Minden fogason lógott egy futballista, teljes futballdresszben. Tíz ilyen fogast számolt meg a centerhalf.

— Aha, ezek a játékosok — gondolta, — furesa, miért vannak ezek fogásra akasztva?

— Ez az egyedül sportszerű életmód — magyarázta valaki a centerhalfnak minden kérdés nélkül, — így nem gyűrődnek annyira, mint az életben.

— Igen — felelte bölintva a centerhalf, — értem kérem.

Hátrafordult, hogy megnézzze, ki beszél hozzá. Mellette tetőtől-talpig vörösbe öltözött férfi állt. A nadrág alul lólábban végződött.

— Maga az ördög? — kérdezte reménykedve a centerhalf.

— Maga marha — felelte szelíden a férfi, — hát nem ismer rám, tisztelt centerhalf úr, én vagyok az intéző.

— Ja, az más — bölintott megnyugodva Kovács IX., — intéző. De bocsánat uraságod, miéle meccs készül itt?

— Enye — csóválta fejét rosszállóan az intéző, — hát miéle meccs készülne, hát fut-

ballmeccs. A Haldoklók Futball Klubja játszik a Halottak Sport Egyesületével.

— És én, kérem?

— Maga a centerhalf a Haldoklók csapatában.

— Ne tessék viccelni énelem, kérem szépen — mondta aggodalmas arccal a centerhalf, — én ezt nem értem és különben is én nem játszhatom, tetszik tudni, nekem eltört a nyakam csigolyája a BAFC—NTK meccsen, éppen kettő nullra állt és az úgy volt, hogy a Steiner jött a labdával...

— Nem érdekel — legyintett a vörösruhás férfi ellenmondást nem tűrően, — egy kis csigolyatörés különben sem tesz semmit, mit gondol, miért fizetjük magát?

A fogásokhoz lépett. Egyenként leakasztotta a játékosokat és gyöngéden talpraállította őket. A tíz ember és közéjük tizenegyediknek a centerhalf viaszszárga dresszben sorba állt.

Lépcsők, folyosók tömkelegén mentek át. Egy alagúton keresztül kiértek a pályára. Hűvös szél fujdogált a lilaszínű ég alatt, a pálya bejáratánál fekete zászló. Köröskörül óriási fekete tribünök ásítanak, ember ember hátán halotti csendben.

— Miéle közönség ez, jaj Istenem — dühnyögte a centerhalf, — miért nem tapsolnak vagy ordítanak legalább. És a csigolyám — tapogatta meg aggodalmasan a nyakát, — hogy tudok én ilyen csigolyával játszani? Hm...

Egyenesen a közép felé tartottak. Egy fehérre meszelt vonalnál megállottak, a centerhalf érezte a friss méz szagát. A fehér vonal másik oldalán tizenegy fekete dresszbe öltözött játékos állt szótlanul.

— A bíró — mondta valaki, — hol késik a bíró?

— Ott jön — felelte egy másik.

Mindannyian a mutatott irányba pillantottak. Lassú, nehézkes léptekkel sovány, magas ember jött ott. Arca beesett, szemei mélyen ültek sötét üregükben.

— Honnan olyan ismerős nekem a bíró arca — töprengett a centerhalf.

A sovány férfi a játékosok közé ért. Szótlanul zsebébe nyúlt, kivett onnan egy pénzdarábot és feldobta a levegőbe.

— Fej — mondta a feketedresszes játékosok vezetője. Mindnyájan a levegőbe repülő pénzdarábot után néztek. A pénzdarábot egyáltalán nem esett le a földre. A bíró vállalt vont. Kinyújtotta kezét.

— Az a kapu a Halottak kapuja — mondta egészen lassú, mély hangon, — a másik a haldoklóké, kezdjük, hol a labda?

— Az új centerhalfnál — mondta valaki.

— A labdát — állt Kovács IX. elé a bíró.

— Kérem... én... nálam nincs... — hebegett a centerhalf és zavarában kezdte kifordítani zsebeit.

— Itt van — bökött szigorúan a centerhalf feje felé a bíró, — hiszen itt van.

Szó nélkül a centerhalf fejéhez nyúlt, Kovács IX. nagyot ordított.

— Naaa, kérem, hiszen az a fejem...

— Labda — mondta szigorúan a bíró, — máma ezzel játszunk — és gúnyosan vigyorgott. Aztán a centerhalf egy iszonyú roppanást érzett a nyakán és a sovány férfi valami labdaformájú dolgot tett le a földre.

A játék megkezdődött. Az ismeretlen közönség halálos csendben ült a tribünökön. A feketeingesek kitünően dolgoztak, de a viaszsárgák sem hagyták magukat. A centerhalf ide-oda rohant a pályán, teste furdította a verejtékben, nyakán szörnyű nyomás ült.

— Miféle szörnyű álom ez — gondolta és belesípelt a testébe, de nem tudott felébredni, mert ébren volt, — hiszen ezek az én fejemmel... oh Uramisten...

Most a viaszsárgák támadtak, aztán megint a feketéknél volt a labda, lassanként a centerhalf is megfeledezett mindenről, hatalmába kerítette a játék láza, érezte izmai feszülését s egy-egy sikerült cselnél hangosan felnevetett.

Most a bíró füttyült. — Büntetőrúgás — mondta szigorúan. Egy viaszsárga játékos engedelmesen összekuporodva lefeküdt a földre a kapu előtt, egy feketeinges nekiiramodott és hatalmasat rúgott az összekuporodott emberbe, hogy az felordított.

— Rendben van — mondta a bíró, — folytathatjuk, no mi az, mi baj van?

A játékosok a pálya szélén gyűltek össze, valami fekete fejkendős asszony állt ott és haragosan magyarázott a többieknek. A centerhalf is odament kíváncsian és haragosan, hogy megzavarták a játékában. A kendős, kis sovány asszony felemelte fejét és Kovács IX. csodálkozva látta anyja arcát.

— Mama — mondta kedvetlenül, — mit csinál itt maga, mama, hogyan kerül maga futballmeccsre?

— Miska — mondta könyörögve az anyja, — neked hittanleckét kell tanulni, gyere te haza, Miskám — és megfogta a centerhalf kezét.

— Semmi Miska — mondta szigorúan Kovács IX., én itten centerhalf vagyok.

— Neki hittanleckét köll tanulni, az én Miska fiának — magyarázta az anyja a többieknek. Azok gúnyosan nevettek és minden szem Kovács IX.-re szegeződött.

— Semmiféle hittanlecke — kiáltotta durván Kovács IX. és kiszakította kezét anyjából, — itt most futballmeccs van, eriggyen haza, mama, ha jót akar.

Az anyja hangosan felsírt és valaki kituszkolta. A centerhalf megkönnyebbülten rugdalta tovább a labdát. Magafeledkezett, eszelős, labdázó gyerek. Lassan mégis kezdett kifáradni s a meccsnek csak nem akart vége szakadni. A tüdeje sípolt, melle fájt, nyakán az az átkozott nyomás.

A bíró végül mégis sípjába fűjt. — Na végre, gondolta a centerhalf és fáradt lépésekkel kiindult a pályáról.

— Hohó — fogta meg vállát a bíró, — hova megy maga, hiszen ez csak az első félidő.

— Kérem... én... én nagyon kifáradtam, én nem akarnék játszani tovább mostan, én lefeküdni szeretnék, vagy hittanleckét tanulni, nekem elég volt a futball.

— Semmiféle hittanlecke — mondta gúnyosan a bíró, — itten most futballozni kell. Ez még csak az első félidő.

— Kérem — mondta kétségbeesetten a centerhalf, — dehát ez iszonyú, hát meddig kell nekem futballozni?

— A mérkőzés pontosan 28 évig tart — recsegte szigorúan a bíró.

A centerhalf meghűnyáskodva ment vissza a pályára. — Érdekes — gondolta, — 28 évig tart egy futballmeccs, hiszen én ezt eddig nem is tudtam, hiszen véletlenül én is pont 28 éves vagyok, nahát...

A játék folyt tovább. Olvaszott álom kering a lábaiban, a levegő forró olaj, néha pillanatokra kihagy minden és fekete üregek nyílnak és a csend hideg és merev és a viaszsárgák meg a feketeingesek, rúgni kell a labdát, hiába.

Akkor történt.

— Büntetőrúgás — mondta váratlanul a bíró. A labdát letették egy fehérre meszelt vonalra a feketeingesek kapuja előtt. — Jöjjön — mondta a bíró a centerhalfnak és elindultak ketten a labda felé. A kapuban egykedvűen várt a fekete kapuvéd.

— Rúgjon — parancsolta a bíró. A centerhalf lenézett a labdára. A földön saját feje vigyorgott vissza rá. Vörös köd ereszkedett a centerhalf elé, nagyot rúgott a különös labdába, a fej súvítva szállt a levegőben pontosan az ellenfél, a feketeingesek Halottak Sportklubjának kapujába.

— Gól — ordította diadalittasan a centerhalf s ebben a pillanatban felüvöltött a tribün ezerfejjű néma tömege is, ezer harang bennekedt hangja kondult a tribün felől a nézők torkából.

Aztán a hangok és színek és minden, az élet és halál száalai rettenetesen és kibonthatatlanul összekeverődtek, egy ismeretlen, diadalittas tömeg vállára vette Kovács IX.-et, a világhírű centerhalfot és lassú lépésekkel elindult vele valami ismeretlen, új és kezdődő dolgok felé.

*

Odakünn megszűnt a harangozás. Kovács IX., a világhírű halott centerhalf elcsendesült, sárga fejjel feküdt az ágyon.

— Exitus — mondta csendesesen az ágy fölé hajló orvos.

A HÉT SPORTESEMÉNYEI

Pünkösdvasárnap tartották meg tízezrek jelenlétében a főiskolások nyolevezős versenyét, amelyet a Ludovika I. csapata nyert meg. Képünk: a győztes csapat

OLASZORSZÁG—MAGYARORSZÁG 2:1 (1:0)

35 ezer néző előtt, Magyarország kormányzójának jelenlétében került egymással szembe a két ország labdarugóinak válogatott csapata, amelyen nagy harsánnyal ismét az olasz csapat győzött. Az olaszok szereztek meg a vezetést, a második féldőben egyenlített a magyar csapat, de az olaszoknak sikerült a mérkőzést a maguk javára fordítani. — Képünk: rugby-szerű kavarodás az olasz kapu előtt (M. F. I. felvételek)

(A rádió mindkét sporteseményről helyszíni közvetítést adott)

RÁDIÓMŰSOR (június 7—13-ig)
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

Dr. Marek Antal — Marek Péter
(Foto Elit) — 6.55 — (Foto Révész)

Dr. Marek Antal, az ismert író és hírlapíró ma d. u. 6.55-kor érdekes előadást tart a rádióban, amelynek hőse a saját kislfia: Marek Péter

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelkész.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a m. kir. udvari és várplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben, evangélium után Marczell Mihály dr. tb. kanonok, a pesti Szent Imre kollégium igazgatója mondja.

Enekel a Felsőkrisztinavárosi Ker. Szent János Egyházközség „Harmonia Sacra” vegyeskara. Vezényel Jurassa Endre tanár. Orgonál Kopasz Aurél, a) Halmos László: 97. zsoltár; b) Supper Alfréd: Örvendezünk, jertek...; c) Bárdos Lajos: Dicsőségek légyen; d) Halmos László: Veni creator; e) Harmat Artur: Üdvözlégy Mária; f) Ave verum; g) Kasciolini: Panis Angelicus; h) Kersch: Kinek első szent királyunk.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

12.35: Déli őrsváltás és térzene. Közvetítés a Szabadság térről. Beszélő Pluhár István és Grill Lóránd dr.

1.20: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Balfé: A cigányzó, nyitány; 2. Guirand: II. szvit; 3. Volkman: a) A jósnő; b) Szolmán; 4. Weber: Felhívás keringőre; 5. Paksy József: Hangulat; 6. Weiner: Dívertimento régi magyar táncokból.

2.15: „Egészségügyi Kalendárium.” (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.) Felolvassa Faragó Ferenc dr.

3.00: „Homoki gazdálkodás.” Vitéz Takách Gyula gazdasági felügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50: Kiss Béla és cigányzenekara.

4.30: Viski Károly előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István.

1. Huszka Jenő: Részletek a „Nemtudomka” c. operettből; 2. Hubay: A cremonai hegedűs, hegedűszó (előadja b. Fehér Miklós); 3. Delibes: Sylvia, balett; 4. Coates: Tamarisk intermezzo; 5. Losonczy Dezső: Harlekin farsangja, burleszk; 6. Liszt: Boldog halál; 7. Ganne: Extázis; 8. Dohnányi Ernő: Magyar falusi kép.

6.10: „A legyezőről.” Szép Ernő elbeszélése.

6.35: Novotny—Kubicsek harmonikakettős.

1. Fűcsik: Firenzei induló; 2. Waldteufel: Őszi hangulat, keringő; 3. Gmndör—Varga: Csak most az egyszer, tangó; 4. Magyar dalgyűjtemény.

6.55: „Kis barátunk a gyermek.” Marek Antal csevegése.

7.25: A Balett-est ismertetése.

7.30: A júniusi hetek megnyitó előadásának közvetítése az Operaházból. Balett-est. 1. A Liszt Ferenc emlékévé alkalmából először „Mefisztó-keringő”. Balett 1 felvonásban. Zenéjét szerezte Liszt Ferenc, szövegét írta, rendezte, koreografiáját készítette és betanította Nijinsky Kyra. Vezényel Berg Ottó. 2. „Pierrette fátyla.” Némajáték 3 képben. Szövegét írta Schnitzler Artúr. Zenéjét szerezte Dohnányi Ernő dr. Koreografiáját készítette és betanította Galafrés Elza. Rendezte Márkus László. Vezényel Ferencsik János.

Az első szünetben kb.

7.50: Koudela Géza dr helyszíni beszámolója.

A „Pierette fátyola“ után kb.

9.30: Hírek.

9.55: Hanglemezek.

10.30: RácZ Zsiga és cigányzenekara muzsikál.

11.20: Kertész Miklós jazz-zenekarának műsora.

1. Whiting: Foxtrott; 2. Bernard: Slowfox; 3. Zangone: Tangó; 4. Zecca: Tangó; 5. Kola József—Kamjonkai: Lehetnek százszor boldogabb, slowfox; 6. Wright: Foxtrott; 7. Virány László—Füredi: Minek a szív, slowfox; 8. Lewis—Warring: Slowfox; 9. Powell: Slowfox; 10. Buday—Harmat: Sötét a Volga, tangó.

12.05: Hírek.

12—1.00: Csak a bécsi rádióállomás részére: Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

BUDAPEST II.

3—3.45: Kiss Béla és cigányzenekara.

4.30—4.55: A rádió szalonzenekara.

Vezényel Bertha István. 1. Albini: Trenk báró, induló; 2. Lehár: Részletek az „Éva“ című operettből; 3. Szirmai Albert: Teljes gözzel, galopp.

7.10—7.25: Dobos Imre tárogatózik (zongorakísérettel).

7.30—7.55: „Régi magyar festők Esztergomban.“ Dercsényi Dezső előadása.

8—9.15: Hanglemezek.

1. Jones: Gésák, egyveleg (Sabine Meyer, Anni Frind, kórus és a berlini filharmonikusok); 2. Derksen: Madárkák esti dala (vibráfonszólo: Herbert Hertrampf); 3. Mackeben: A „Dubarry“ c. operettből — Arme kleine Jeanne... (Alpár Gitta); 4. A hegyekből, ukrán népdal (Orosz balalajkazenekar, vezényel A. Dubatov); 5. Strauss Oszkár: Az utolsó keringő (Loránd Edit zenekara); 6. Tagliaferri—Szécsi: Nápoly (Sebő Miklós); 7. „Zillerthal du bist mein Freud, tiroli népdal citeraszólóval (Georg Freundorfer); 8. Id. Kiss Béla: A pusztai üdözléte (Kiss Lajos cigányzenekara); 9. Lehár: Giuditta, ária (Tauber Richárd); 10. Yradier: A galamb (Géczy Barnabás zenekara); 11. Lehár: Dal a „Kék mazur“ c. operettből (Péchy Erzs); 12. Lehár: Szép a világ, kettős (Alpár Gitta és Tauber Richárd); 13. Sommerfeld: La paquita, spanyol keringő (S. Sommerfeld); 14. Nagy-pál Béla: Kislány, hallod a muzsikát (Csélenyi József); 15. Mackeben: Dubarry — Já, so ist sie... (Alpár Gitta); 16. Young—

Dercsényi Dezső

Bp. II. 7.30-kor

(Foto Hatky)

Herbert: Dal a „Naughty Marietta“ c. operettből (Eddy Nelson); 17. Savino: Szakszofón-trükk (Rudy Wiedoeft); 18. Le Pera—Carlos Gardel: Dal a „Questa abajo“ c. filmből (Carlos Gardel); 19. Carrera: Criollo, keringő (Géczy Barnabás zenekara); 20. Gordon—Revel: Jazz-dal a „She loves me not“ c. filmből (Bing Crosby); 21. Fisher—McConnel: Sie trägt ein kleines Jäckchen in blau, foxtrott (Kardos énekegyüttes).

9.25: Lóversenyeredmények.

9.50: A „Balett-est“ ismertetése.

9.55—10.30: A „Júniusi hetek“ megnyitó előadásának közvetítése az Operaházból. „Balett-est.“ (II. rész.) „Háromszögletű kalap.“ Balett 1 felvonásban. Irta Sierra G. M. Zenéjét szerezte de Falla. Vezényel Ferencsik János. Betanította és rendezte Gaubier Albert.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 órakor: Kiss Béla és cigányzenekara.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

Június 7—8-án, vasárnapról hétfőre virradó éjjel

a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 órakor: Kiss Béla és cigányzenekara. (Viaszlemezfelvétel.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 45. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Blankenburg: Gladiátorok búcsúja, induló (katonazenekar); 2. Gounod: Faustkeringő (Dajos Béla és zenekara); 3. Brahms: VI. magyar tánc (Georg Kniestadt szalózenekara); 4. Bratton: Teddy medve piknikje, fox-trott (Bravour tánczenekar); 5. Jessel: Ólomkatonák díszszemléje (szalózenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Szemiramisz paradicsoma.” Irta és felolvassa Szentgyörgyi Elvira.

10.45: „Kisszakaszos örömök.” Irta Simon Blanka. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Czicza József és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: Hanglemezek. 1. Donizetti: Don Pasquale, nyitány (berlini áll. opera zenekara); 2. Liszt: Szerelmi álmok (New Light Symphony Orchestra); 3. Liadow: Nyolc orosz népdal (filadelfiai filharmónikusok, vez. Stokovszki); 4. Verdi: Traviata, előjáték a III. felvonáshoz (newyorki filharmónikusok, vez. Toscanini); 5. Elgar: Reggeli dal (Royal Albert Hall Orch., vezényel Elgar); 6. Kreisler: Szerelmi örömök (minneapoliszi szimfónikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 7. Norton: La siesta, barcarola (Palladium-zenekar, vez. Richard Crean); 8. Liszt: XIV. magyar rapszódia (budapesti Filharmónikusok, vezényel Dohnányi Ernő dr.).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfelórája: „Miért nem hült ki még a nap?” Csürös Zoltán előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Bohrandt—Weidinger szalózenekarának műsora. 1. Wetzel Jósé: Bécsi levelek, keringő; 2. De Fries Károly: Én el nem mondhatom, tangó; 3. Kálmán Imre: Keringődal „A montmartrei ibolya” e. operettből; 4. Moret: Lírai intermezzo; 5. Seprődi János: Magyar operettbokréta, egyveleg.

5.45: „A magyar millennium a törvényhozás tükrében.” Bory István dr. előadása.

6.15: Kovács Dezső énekel (zongorakísérettel). 1. Gluck: O del mio dolce ardor; 2. Donizetti: Linda, ária; 3. Thomas: Hamlet, bordal; 4. Grecsaninov: a) Börtönlakók (Die Gefangenen); b) Szürke és néma a sivatag (Vor mir die Steppe).

6.45: „Az Interparlamentáris Unió budapesti konferenciája.” Drucker György dr. előadása.

7.00: Mimi Lang-Seiler énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Mozart: a) Verschweigung; b) Warnung; 2. Scarlatti: Le violuette; 3. H. G. Naegeli: Die Kinderzeit; 4. Walter Lang: a) Der Flötenspieler; b) Das spielende Kind; 5. Stierlin—Vallon: a) Au fil de l'eau; b) Soir monotone; 6. Debussy: a) Clair de lune; b) Fantoche.

Csürös Zoltán

(Halmi felv.)

4.15

7.30: A Színművészeti Akadémia végzett növendékeinek előadása. Rendező Odry Árpád. 1. Tartuffe. Vigjáték. Irta Molière. Fordította Ivánfy Jenő. 2. Gong. Grand-guignol. Irta Friedrich Keyssler. Fordította Törzs Jenő. Közreműködik: Bölcsföldi Sári; Lukács Margit; Sas Piroska; Szelezky Zita; Szilasi Ibolya; Harkányi Odön; Kamarás Gyula; Lázár Lóránd; Mártonfi Viktor; Patoky Jenő; Szendrő József; Ujlaky László.

Utána kb.

9.20: Hírek.

9.40: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Mozart: Titus, nyitány; 2. Schubert: VI. szimfónia, C-dur; 3. Parrish Carl: a) Sarabande; b) Fuga; 4. Weiner Leó: f-moll szerenád.

Szünetben kb.

10.15: Időjárásjelentés.

11.00: A Nemzetek Szövetsége irodalmi és művészeti állandó bizottsága budapesti értekezletének alakuló ülése. Közvetítés a Magyar Tudományos Akadémia díszterméből. Beszélő Wimpffen Iván báró (Viaszlemzfelvétel).

Utána: Hanglemezek. 1. Csermák—Káldy: Díszpalotás (Magyar Imre és cigányzenekara); 2. Balázs—Antal: Marika (Szedő Miklós); 3. Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok

hozzád (Cselényi József); 4. Dóczy: Magas a kaszárnya teteje; Dankó: Nem vagyok én úri családból való; Népdal: Gém-daru (Magyar Imre és cigányzenekara); 5. Görgő Tibor: Zúg az erdő (Kalmár Pál); 6. László—Magyarádi: Anyám szíve (Laurisin Lajos); 7. Kondor Ernő: Huncut az a toronyóra (Sebő Miklós); 8. Fráter Lóránd: Száz szál gyertyát (László Imre, Magyar Imre és cigányzenekara); 9. Ezt a kerek erdőt; Nyisd ki babám az ajtót; Piros alma csüng az ágon (Farkas Jenő és cigányzenekara); 10. László Imre: Száz szál piros rózsát (Cselényi József); 11. Farkas Dezső: Gondja van a lánynak (Relle Gabriella és Cselényi József); 12. Az ikrényi csárda; Lesz még cigánylakodalom; Ahol jó bort mérnek (cigányzenekar).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15—6.40: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

7—7.25: „Bölyön József.” Janovics Jenő dr. előadása.

7.30—8.30: Sárközi Gyula és cigányzenekara.

8.35: Hírek.

9—9.40: Hanglemezek. 1. Sadero: Fa la nana bambin', velencei dal (Tito Schipa); 2. Costa: Sei morta ne la vita mia, dal (Titta Ruffo); 3. Denza: Se (Ha), olasz dal (Gigli); 4. Nevin: Narcissus, orgonaszólo (Horst Hans Sieber); 5. Goetze: Nyugodt, mint az éj, dalkettős (Lucrezia Bori—Lawrence Tibbett); 6. Benelli: Ninna-Nanna, velencei dal (Tito Schipa); 7. Tupynamba: Tanginho brazillero, brazil dal (Armand Crabbé); 8. Romberg: Deep in my heart, dear, hegedűszólo (Fritz Kreisler); 9. De Curtis: Canta pé me, nápolyi dal (Gigli); 10. Ohie meneche, nápolyi dal (Dusolina Giannini); 11. Nutile: Mamma mia, che vo sape, nápolyi dal (Tito Schipa).

Kovács Dezső
6.15

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Fricsay Richárd: Pipiros, induló (Mária Terézia 1. h.-gy.-e. zenekara, vez. Fricsay Richárd); 2. Az álmódó hóvirág, polka (harangjátékszóló); 3. Lindsay—Theimer: Vineta Glocken, keringő (Wiener Bohème-zenekar); 4. Meyers: A baba első órája, foxtrott-intermezzó (Dajos Béla zenekara); 5. Jurek: Ezredinduló (Kurmark fúvószenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Szibériai képek.” (Felolvasás.)

10.45: „Milyen legyen nyári felszerelésünk.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30: A rádió szalonzenekara:

1. Jensen: Lakodalmi zene négy tételben; I. Ünnepi menet; II. Menyasszonyi dal; III. Körtánc; IV. Notturmo; 2. Delibes: Pas des fleurs a „Naïla” c. balettből; 3. Beretvás Ferenc: Bécsi hangulat; 4. Stefániai Imre: Panchito, tangó; 5. Lortzing: Részletek az „Undine” c. operából; 6. Logodí Frigyes: A gigolo; 7. Szabados Béla: Nyári este; 8. Blon: Holdas éj a Rheimsbergi tónál.

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20: Kálmán Mária hegedül (zongorakisérettel). 1. Tartini: Ördögtrilla szonáta (Kreisler kadenciával); 2. a) Mozart: Adagio; b) Francoeur: Sicilienne et Rigaudon; 3. a) Bókay János: Szerenád; b) Brahms—Joachim: Magyar tánc no. 8; c) Zsolt Nándor: Valse caprice.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Balázs Gyula magyar nótákat zongorázik.

5.25: „Egy alföldi kisváros 1936-ban.” Oláh György előadása.

5.55: Hanglemezek. 1. Lehár: Vig-özvegy (Anita Gura, Peter Anders és a berlini filharmónikusok); 2. Huszka—Martos: Darumadár fenn az égen (Szedő Miklós); 3. Strauss József: Lidércek (Telefunken-zenekar); 4. A csalogány (Erna Sack); 5. Kálmán Imre: Csárdáskirálynő (Rauta Waara, Peter Anders és a berlini filharmónikusok); 6. Erdélyi Mihály: Puszta, fox; 7. Bochmann: Hová szállnak az álmok (Wuriltzi orgonán); 8. Palm: Esőcseppek (Telefunken-zenekar); 9. Buhlicski: Volga, fox a „Hotel Savoy” c. filmből.

Közben kb.

6.10—6.25: „A pécsi dómtér ünnepel.” Schaurek Rafael dr. egyetemi tanár előadása.

6.55: „Séta a budai Szent Imre kollégiumban.” Vezeti Mankovits László. Beszélő Sztankovits Viktor dr.

7.25: A m. kir. Operaház előadásának ismertetése.

Kálmán Mária
1.40 (M. F. I.)Dr. Balázs Gyula
5.00 (Foto Anna)

7.30: A m. kir. Operaház előadásának közvetítése. Németh Mária és Helge Roswaenge vendégszereplésével „Az álarcosbál.” Dalmű 3 felvonásban, 5 képben. Szövegét fordította Zoltán Vilmos. Zenéjét szerezte Verdi.

Amália — Németh Mária; Riccardo — Helge Roswaenge; René — Svéd Sandor; Ulrika — Budanovits Mária; Oszkár — Halász Gitta; Samuel — Kálmán Oszkár; Tom — Székely Mihály; Sylvano — Maleczky Oszkár; Főbíró — Ney Dávid; Szolga — Ifj. Toronyi Gyula.

Az I. felvonás után kb.

8.30: Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.30: Hírek.

Az előadás után kb.

10.40: Időjárásjelentés.

Majd: Farkas Sándor és cigányzenekara muzsikál.

Közben kb.

11.00: Paul Valeryvel, a francia akadémia tagjával, a Népszövetség Irodalmi és Művészeti Állandó Bizottsága budapesti értekezlete alkalmából beszélget Telegdi Pál gróf. (Viaszlemezfelvétel.)

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.20: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

6.25—6.55: A földművelésügyi minisztériumi mezőgazdasági féléjárója.

6.10

Dr. Schaurek Ráfáel (Halmi felv.)

7.30—7.55: „Bandival az Állatkertben.” Felekly Klára csevegése.

8—9.15: Hanglemezek.

1. Sousa: El capitan, induló (berlini filharmonikusok); 2. Strauss János: Cigánybáró, nyitány (minneapoliszi szimfonikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 3. Millocker: Koldusdiák, ária (Leo Schützendorf); 4. Kaecsh: Részletek a „János vitéz”-ből (Cselényi József és Szedő Miklós); 5. Heuberger—Kreisler: Éjjeli harangok (Heinz Huppertz és M. Palotti); 6. Strauss—Grünfeld: Soirée de Vienne (zongoraszólo: Karol Szreter); 7. Lehár-egyveleg (Rauta Waara és Peter Anders); 8. Hans Lühr: Tavasz virágok ébredése (vibrafonszólo: Herbert Hertrampf); 9. Strauss Oszkár: Varázskeringő (Richard Crooks); 10. Ludwig Gruber: Mei Mutterl war a Weanerln, becsi dal (Heinz Huppertz és Marcel Palotti); 11. Schubert—Berté: Három a kislány, dal (Pataky Kálmán); 12. Strauss János: Egyiptomi induló (Paul Godwin zenekara); 13. Staffen—Löhner: Dal a „Katharina” c. operettből (Alpár Gitta); 14. Kálmán Imre: Részletek a „Bajadér” c. operett I. felvonásából (Alpár Gitta és Ernst Herbert Groh); 15. Wood—Bibo—Conrad: Jó éjt, keringő (Lutter-zenekar).

9.20—9.40: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyíregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JUNIUS 7:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JUNIUS 8:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JUNIUS 9:

Reggel 6.45-től d. u. 6.25-ig azonos Budapest I. műsorával.

D. u. 6.25-től 6.55-ig azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JUNIUS 10:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JUNIUS 11:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JUNIUS 12:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JUNIUS 13:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 7.10-ig azonos Budapest I. műsorával.

D. u. 7.15-től 7.45-ig azonos Budapest II. műsorával.

Utána a pécsi közvetítőállomás műsora:

8.45-ig azonos Budapest I. műsorával.

8.50-től 11.20-ig azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

Nyíregyháza, Magyaróvár és Miskolc műsora:

7.45-től 12.05-ig azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Matés: Vite, vite, induló (Ultraphon-zenekar); 2. Zimmer: Tavasz a malompatak-nál (szalóznzenekar); 3. Strauss János: Cigánybáró, keringő (Ultraphon-zenekar); 4. Krome: Bonzo találkája, jazz-intermezzo (Dajos Béla zenekara); 5. Bayer: Liza, induló (Eugén Jahn zenekara, énekel).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Metternich halála.” Irta Nyiry László. (Felolvasás.)

10.45: „A csúzos zsugorodások megelőzése és gyógyítása.” Irta Danyi Mihály dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek. 1. Verdi: Trubadur, egyveleg (Rauta Waara, Margareta Klose, Peter Anders, Eugén Fuchs és a berlini filharmónikusok, vezényel Hans Schmidt-Isserstädt); 2. C. Stainer: Skót és ír dalok (londoni fuvolanégyes); 3. Schubert: Der Lindenbaum (Herbert Ernst Groh énekkettőse önmagával); 4. Kreisler: Polinichelle-szerenád (Fritz Kreisler); 5. Weber műveiből egyveleg (Elisabeth Paetzold, Peter Anders és a berlini filharmónikusok, kórossal, vez. Kurt Schröder); 6. Delibes: Sylvia, orgonaábránd (M. Palotti); 7. Seismit—Doda: Holdfényes éjszaka (Gigli); 8. Godard: Jocelyn, altatódal (Casals Pablo); 9. Humperdinck: Janesi és

Juliska, egyveleg (Anni Frind, Else Ruziczka-Schmidt, Eugen Fuchs és a berlini filharmónikusok, női karral, vez. Willi Franz Reuss); 10. Massenet: Manon, ária (Gigli); 11. Berlioz—Liszt: Rákóczi induló három zongorán (Kotányi-nővérek).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor. 1. Adorján Sándor: Magyarország, induló; 2. Kéler: Magyar vígjáték, nyitány; 3. Waldteufel: Illuziók, keringő; 4. Jaczkó: Palotás; 5. Verdi: Aida, ábránd; 6. dr. Schemmel Emilné: Dal; 7. Dorozslai: Szent László, induló.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklélorája: „A tavak bűvara.” Méhes Gyula dr. előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00

Szücs László
(Ruzitska jelő)

5.00: Szücs László énekel (zongorakísérettel). 1. Rimszkij-Korszakov: Hindú dal; 2. Schubert—Lányi: A pusztai rózsá; 3. Adam: A lundjeauai postakocsis, ária; 4. Tosti—Salver Béla: Meghalni vágyom; 5. Toselli—Mihály István: Bíbor álmok alkonyán; 6. Tagliaferri—Szécsi: Nápoly, csak rólad álmodom.

5.30: „A nemzetközi fizetési mérleg.” Surányi—Unger Tivadar dr. egyetemi tanár előadása.

6.00: Sára Elemér és cigányzenekara.

7.10: „Az én galambom nem vált porrá.” Jókai Mór elbeszélése. (Felolvasás.)

19.30: A rádió szalónzenekara. 1. Szirmai Albert: Részletek a „Ballerina” c. operettből; 2. Wladigerov: Románc; 3. Rimszkij-Korszakov: Himnusz a naphoz; 4. Járay István: Fuvola-ábránd; 5. Schubert „A lányka panasza” c. dalára (előadja Meiszner János); 6. Turina: a) Mór dala; b) Cordone en féte; 7. Gabriel—Marie: a) Siciliana; b) Danse nobile; c) Padovana; 7. Blech Leó: Gyermekdalok.

Kerpely Jenő

(M. F. L.)

9.25

Közben kb.

8.10: A rádió külügyi negyedórja.

9.00: Hírek.

9.25: Kerpely Jenő gondolkázik, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Vaientini: Szonáta, E-dur; 2. a) Sebestyén András: Melodia; b) Grados: Andaluza; c) Chopin: Polonaise brillante.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: A Smiling Boys jazz-zenekar műsora. 1. Hill: Foxtrott; 2. Martiny: Slowfox; 3. Brown: Slowfox; 4. Akst: Foxtrott; 5. Ricci: Tangó; 6. Vértes: Pardon szép asszonyom, tangó; 7. Warren: Foxtrott; 8. Martiny: Foxtrott; 9. Ellington: Slowfox; 10. Berlin: Foxtrott; 11. Hawaii dalok, keringők; 12. Szlatinay: A leveleit mind elégetem, keringő; 13. Chwat: Rumba; 14. Warren—Martiny: Foxtrott.

11.00: Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.30—6.15: Hanglemezek. Kamarazene. 1. Haydn: G-dur trió három tételben (Cortot, zongora; Thibaud, hegedű; Casals, gordonka); 2. Bartók Béla: Vonósnégyes, a-moll (op. 7), három tételben, Onnou, I. hegedű; Halleux, II. hegedű; Prevost, brácsa; Maas, gordonka).

6.30—6.55: Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

7.35—8.00: „Ampère”. Sztrókay Kálmán előadása a tudós halálának századik évfordulóján. (Felolvasás.)

8.10—8.30: Hírek, ügétőversenyeredmények.

7.30
Kabos Ilonka
(Studio Plaza, Paris)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent István Bazilikából. A szentbeszédet mise közben Mentés Mihály dr. győri teológiai tanár mondja. Énekel a templom énekkara Demény Dezső pápai kamarás vezényletével.

Előadásra kerül: Vavríneck Mór (1858—1913) e-moll miséje. Változó részek: Introitus: coraliter; Graduale és Sequentia; Offertorium; Griesbacher; Motetta; Mozart: Ave Verum; Communio: coraliter. Szentbeszéd előtt: Jöjj el, Szentlélek; Népének a „Szent vagy Uram” szerint. Harmat Artur feldolgozása).

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

12.30: Hanglemezek.

1. Erkel: Bánk bán (Halmos János); 2. Erkel: Hunyadi László, csárdás (Budapesti Kamarazenekar, vezényel Komor Vilmos); 3. Hubay: A cremonai hegedűs — Madárdal (Szabó Lujza); 4. Liszt: Sursum corda (Bartók Béla); 5. Halévy: A zsidónő, ária (Kálmán Oszkár); 6. Leoncavallo: Bajazzók — Hej, barátim (Környei Béla); 7. Vecsey Ferenc: Cascade (Vecsey Ferenc); 8. Beethoven: Wonne der Wehmut (Basillides Mária); 9. Popper: Falusi dal (Pablo Casals); 10. Puccini: Tosca, kópárta (Joseph Schmidt); 11. Goldmark: Sába királynője, ária (Németh Mária); 12. Bizet: Carmen-egyveleg (Anni Frind, Éva Liebenberg, Helge Roswaenge és Wilhelm Guttman); 13. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok — „Am stillen Herd” (Helge Roswaenge); 14. Liszt: Tasso, szímfónikus költemény (Budapesti Hangverszenyenekar, vezényel Ferencsik János).

1.40: „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

2.00: Győri Vince és cigányzenekara.

3.15: Harsányi Gizi mesél.

3.45: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Polgár Tibor.

Három magyar szvit. 1. Ránky György: Kísérőzene Goldoni „A hazug” c. színjátékához; 2. Nádor Mihály: Kék madár, szvit; 3. Weiner Leó: Magyar néptáncok, szvit.

5.00: „A fűmagtermesztés fejlesztése és védelme.” Piukovich József dr. gazdasági felügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadásorozata.)

5.30: A rádió szalózenekara.

1. Youfferoff: Szvit sextettre; 2. Dohnányi Ernő: C-dur rapszódia; 3. a) Grieg: A tavaszhoz; b) Sinding: Tavaszi zsongás; 4. Kálmán Imre: Részletek a „Marica grófnő” c. operettből.

6.30: „Az élő Kisfaludy Társaság.” Irodalmi est. Összeállította Kéký Lajos dr., a Kisfaludy Társaság főtitkára. Elnöki megnyitót mond Vojnovich Géza dr., Áprily Lajos, Babits Mihály, Bárd Miklós, Hege-düs Lőránt, Pekár Gyula, Radó Antal és Szász Károly művei.

7.30: Kabos Ilonka zongorázik.

1. Mendelssohn: Preludium és fuga, e-moll; 2. Schubert—Liszt: a) Szerenád; b) Soirées de Vienne; 3. Chopin: Scherzo, eisz-moll.

8.00: Hangjátékelőadás a Studióban. „A debreceni lunátikus.” Diáktörténet Jókai Mór regénye nyomán, 9 hangképben. Irta: Segesdy László. Rendező: Kiss Ferenc.

Személyek: Tóbiássy Mózes — Kürthl József; Harangi Ézsaiás — Vértess Lajos; Tóbiássyné — Laczkó Aranka; Haranginé — Harsányi Gizi; Veronka — Olthy Magda; Dallos Ádám, jurátus — Szakáts Zoltán; Nyaviga Vince, jurátus — Pethes Sándor; Esperes — Cselle Lajos; Dudásné — Komlóssy Emma; Cikoráné — Saáry Rózi; Diákok: Péter — Ujlaki László; Benedek — Kamarás Gyula; Márton — Szendrő József; Demeter — Pataky Jenő; Pista — Szabó Sándor; Jóska —

Pásztor János; János bácsi talyigás — Somlár Zsigmond; Borbála szolgáló — Pártos Erzsi.

Az előadás után kb.

9.30: Hírek, sporteredmények.

9.55: Fejes János szalón- és jazzzenekarának műsora.

1. Strauss Oszkár: Legénybúcsú, keringő; 2. Eisemann—Szilágyi: Jó volna boldog lenni veled, tangó; 3. Dolecsko—Szilágyi: Azt álmodtam éjszaka, tangó; 4. Deutsch Frigyes: A Tisza partján, szvit; 5. Komzák: Bécsi népzene, egyveleg; 6. Lehár: Asszonyinduló; 7. Kálmán: Jazz-egyveleg.

10.50: A Magyar Légügyi Hivatal nemzetközi repülőbemutatója a mátyásföldi repülőtéren. Beszélő: Budinszky Sándor (Viaszlemezfelvétel).

11.15: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: A rádió szalónzenekara. 1. Szirmai Albert: Operettrészletek; 2. Bortkiewicz: Gavotte-caprice; 3. Grünfeld A.: Koncert-polka.

6.30—7.25: Táncelemek.

7.30—7.55: „Hogyan képzeljük el a gáznemű cseppfolyós és szilárd anyagokat?” Gombás Pál dr előadása.

8.10—9.30: Beszkártzenekar. Vezető: Müller Károly. Közreműködik a Beszkárt Közművelődési Egyesület száztagú férfikara.

1. Suppé: A szép Galathea, nyitány; 2. Waldteufel: Álmodozás, keringő; 3. Mikus-Csák István: Ünnepi látomás, intermezzo; 4. Fígedy Sándor: Régi nóták; 5. Gounod: Faust, balettzene; 6. Strauss János: Bor, dal, asszony, keringő (férfikar, zenekarral); 7. Strauss János: Kék Duna, keringő (férfikar, zenekarral); 8. Strauss János: Daloskedv, polka (férfikar, zenekarral).

9.35—9.55: Hírek.

Dr. Gombás Pál
Bp. II.-ről 7.30-kor (Halmi jelo.)

Hogyan képzeljük el a gáznemű, cseppfolyós és szilárd anyagokat

Dr. Gombás Pál nyilatkozata mai rádióelőadásáról

A mindennapi tapasztalat alapján a körülöttünk levő anyagokat háromféle csoportba sorolhatjuk: légnemű, cseppfolyós és szilárd anyagokra. Mikor ezekkel az anyagokkal a mindennapi életben érintkezésbe jövünk, szinte sohasem gondolunk arra, hogy ezek az anyagok egészen kicsi, csak néhány százmilliomod centiméter átmérőjű részecskékből, úgynevezett atómköbök, vagy molekulákból állanak. Mi az egyes anyagokat, pl. egy pénzdarabot, folytonos egésznek tartjuk, pedig az atómköbök világában ez mint sok-sok milliárd atómnak bizonyos rendszer szerinti épülete jelenik meg. Az előadásomban röviden ismertetni fogom, hogy a légnemű, cseppfolyós és szilárd anyagokban hogyan vannak elrendezve az atómköbök vagy molekulák.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Fricsay: A Mária Terézia 1. honvédgyalogezred indulója (1. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. Kletsch: Harlekin-polka (harmonikaszóló: Ludwig Kletsch); 3. Lincke: Lakodalmi keringő (Dobbsi Odeon vonós zenekar); 4. Komzák: San Marino, induló (Kurmárk fúvós zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Horváth Károly. 1. Mendelssohn: Hebridák, nyitány; 2. Bizet: Az arles-i leány, II. szvit; 3. Mozart: Német táncok; 4. Saint-Saens: Egy éj Lisszabonban; 5. Losonczy Dezső: Rapszódia két tételben.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Eugen Stepat balalajkazenekara. 1. Tamarjev: a) Kaukázusi induló; b) Volga, egyveleg; 2. Szidorov: Keringő; 3. Samil imája, kaukázusi népdal; 4. Stepat: Vihar a Volgán; 5. Esti harang, népdal; 6. Köves úton, víg dalok; 7. Mindenből egy kicsit, egyveleg; 8. Bánat és szomorúság, románc (Pokorszki); 9. „Eh ráz”.

7.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája: „Utazás a Szaharán keresztül.” Irta dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Magyarország szerepe a nemzetközi idegenforgalomban.” Padányi-Gulyás Béla előadása.

5.30: A rádió szalózenekara. 1. Kreisler: Szerelmi bánat; 2. Bortkiewicz: Ezeregyéj, balettszvit — I. Harun al Rasid kalifa; II. A szegény halász története; III. Fiatal lányok tánca; IV. Keleti tánc; V. Az elvarázsolt kastély; VI. Zobeida; VII. Síratók tánca; VIII. A három nővér tánca.

6.10: Sportközlemények.

6.25: Szedő Miklós dr magyar nótákat énekel, kísér Magyar Imre és cigányzenekara. Dalok: Ha meguntál, édes rózsám, szeretni; Kilencet ütött az óra: Ej, haj, kántor uram; Mikor Pestre mentem; Kondor Ernő; Sárrika, Sárrika, kis szentem; Feketeszáru cseresznye; Ne menj el, maradj itt; Csendesen, csak csendesen; Lányi Ernő: Minek a szőke énnem; Magyarai — Anyos: Elsírom egy rózsaszálnak; Garami — Herodekné: Lehullott a fehér május virága; Schack Manka — Marcali: Te akartad; Balázs Árpád: Itthagynom a falutokat; Balázs Árpád: Kantinosné, angyalom; Kárpát Zoltán — Melháné: Doktor uram.

7.30: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

Horváth Károly

(Foto Schwegler)

12.05

7.40: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése a M. kir. Operaházból. Vezényel Dohnányi Ernő dr. Közreműködik: Telmányi Emil hegedűművész. 1. Liszt: Les préludes, szimfónikus költemény; 2. Brahms: Hegedűverseny; 3. Beethoven: V. szimfónia.

Utána kb.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Hanglemezek. 1. Verdi: Aida, kettős a III. felvonásból (Elisabeth Rethberg és De Luca); 2. Erkel: Hunyadi László — La Grange ária (Szabó Lujza); 3. Verdi: Traviata, előjáték az I. felvonáshoz (new-yorki filharmónikusok, vezényel Toscanini); 4. Delibes: Lakmé, csengettyűária (Lily Pons); 5. Puccini: Tosca, levélária (Fleta); 6. Puccini: Pillangókisasszony, ária (Dusolina Giannini); 7. Mascagni: Paraszthecsuület, kettős (Dusolina Giannini és Gigli).

Közben

10.40: Hans Nüchtern németnyelvű előadása: „Das Antlitz Österreichs in der Dichtung.” (Ausztria a költészet tükrében). (Május hó 19-iki előadás megismétlése viaszlemezről.)

11.20: Guttenberg György—Adler Tibor jazz-zenekarának műsora. 1. Kern: Foxtrott; 2. Berlin: Slow-

fox; 3. Eisemann: Mon ami, keringő; 4. Revel: Keringő; 5. Gordon: Foxtrott; 6. Zerkovitz: Fleur d'amour, slowfox; 7. Grosz Alfréd: Köztünk maradjon a szó, slowfox; 8. Rainger: a) Slowfox; b) Foxtrott; 9. Kiss—Angyal Ernő: Ne törje össze, tangó; 10. Cesoli: Tangó; 11. Rixner: Corcovado, rumba.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: A rádió-szalózenekara. 1. Kálmán Imre: Cirkuszhercegnő, egyveleg; 2. Vecsey Ferenc: Valse triste; 3. Kondor Leó: A lélek hangja.

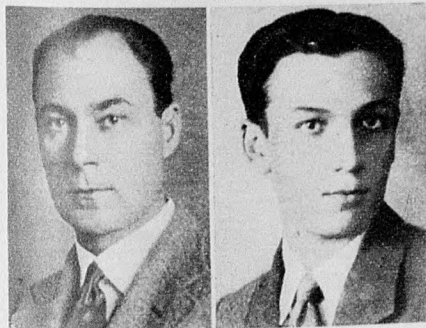
6.10—6.35: Gyorsirótanfolyam. (Szlabey Géza).

7.30—7.55: „Egy tragikus magyar írónemzedék.” (Zilahy Károly és köre.) Bikácsi László dr. előadása.

8.25—9.15: Hanglemezek. 1. Hegenvölgyön, egyveleg (Rosl Seegers, Alexander Helfmann, zenekarral); 2. Csajkovszkij: Diótörő, keringő (berlini filharmónikusok, vezényel Leo Borchard); 3. Sattler: Schlaf ein, mein Kind, bölcsődal (Erna Sack); 4. Ketelbey: Haváji kék vízeknél (Parlophon-zenekar); 5. Eilenberg: Az első szívdobbanás (Parlophon vonós zenekar, kórossal); 6. Willy Kollo: Grüss mir mein Hawaii, dal (Richard Tauber); 7. Douglas: Hush (Super Cinema-zenekar); 8. Dubin—Bruke: Dancing with tears in my eyes, keringő (Lennington Shewell és Edward Harsch); 9. Kálmán Jenő: Szíveim csókold, orosz románc (Sárosy Mihály); 10. Strauss János: Casanova — „Ich hab dich lieb.” (énekklő-fűrés: Otto Frederick); 11. Erzhertzog Johann Jodler — tiroli népdal citerával (Georg Freundorfer és Maria Roland); 12. Frédéric Sali: Aigretto, polka (pisztonszólo: Foveau).

9.20—9.40: Hírek.

9.45—10.30: Kurina Simi és cigányzenekara muzsikál.

Padányi Gulyás Béla 5.00 Dr. Bikácsi László Bp. II-ről 7.30 (Orelly f.)

DÉCIBÁB

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Dostal: Repülő-induló (Odeon vonószeneke); 2. Herms Niel: Heute woll'n wir puppenlustig sein, vidám polka (Telefunken tánczeneke); 3. Gungl: Die Hydropaten, keringő (Columbia koncertzeneke); 4. Joe Alex: Fips és Faps, intermezzo (Adalbert Luter zenekara); 5. Anton Seifert: Karintiai induló (fúvószeneke, vezényel Woitschach).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Sas Ede elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” Az Erzsébet-apácák főuccai templomát ismerteti Mesterházy Jenő. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : G. Kiss Zsuzsa zongorázik. 1. Mozart: F-dur szonáta; 2. Brahms: a) Esz-dur intermezzo; b) d-moll capriccio; 3. Bartók: a) Azt mondják, nem adnak; b) Este a székeleyeknél; c) Medvetánc.

12.40 : Hírek.

1—2.30 : Hanglemezek. 1. Strauss János: Denevér, nyitány (minneapoliszi szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 2. Boccherini: Allegretto a III. (E-dur) vonósötösből (gítárszóló: Luise Walker); 3. Popy: Keleti őrző (Alfred Beres zenekara); 4. Kreisler: Öregek otthona (Erica Morini); 5. Strauss János: Kék Duna keringő (minneapoliszi szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 6. Rimmer: St-malo-i harangok (Royal Guards-zeneke); 7. Gastaldon: Musica proibita (orgonaszóló: Marcel Palotti); 8. Morvo: A polip tánca (Marimbaszóló, Rudy Starita); 9. Franz Frank: Ein Abend am Traunsee, idill (Odeon citeraegyüttes orgonával és harangokkal); 10. Dörmögő medve, polka (Dajos Béla zenekara); 11. Romberg: Lover, come back to me (Lemington Shewell, Edward

Harsch); 12. Kálmán Imre: Falusi gyermekek, keringő (Walter Fenske zenekara); 13. Heykens: Szerenád (berlini filharmónikusok, vezényel Schleger); 14. Alford: A két törpe (xilofónkettős: Byrne és Bennet); 15. Herbert: Kiss me again, keringő (orgonaszóló: Eddie Dunstetter); 16. Voelker: Vadászat a Feketerdőben (Godwin-zeneke); 17. De Severac: Drága babácskám, altatódal (Albert Locatelli-zeneke); 18. Kuhn: Fababák díszmélje (Dajos Béla zenekara); 19. Bernhard Seifert: Vasárnap a hegyekben (Odeon citeraegyüttes orgonával és harangokkal); 20. Blon: D-vonat, galopp (Wintergarten-zeneke).

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : „A kis állatszoliditő.” Csergő Mária meséje.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Pertis Jenő és cigányzeneke muzsikál.

6.00 : A Vörösmarty Irodalmi Társaság ünnepi estje.

6.45 : A rádió szatírnzeneke. 1. Csajkovszkij: Évszakok; 2. Siklós Albert: Gavott; 3. Szendy Árpád: Farsangi szerenád.

Csergő Mária

(Ujvári felv.)

4.15

7.45: Két francia egyfelvonásos. Rendező: Gyarmathy Sándor. 1. „Az új komorna.” Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Octave Gatinéau. Fordította és rádiószínpadra alkalmazta Moly Tamás. Személyek: Suzanne de Marilly — Tolnay Klári; Marguerite — Ladomerszky Margit; 2. „Ha te úgy, én is úgy.” Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Abel Thiboust. Fordította és rádiószínpadra alkalmazta Moly Tamás. Személyek: Suzanne de Montaubin, fiatal özvegy — Tolnay Klári; Alfred Coq Héron — Rátkai Márton; Claire társalkodónő — Berky Lili; Inas — Alapi Nándor.

Utána kb. **8.45:** Hírek.

9.10: „Különféle népek zenéje.” A Budapesti Hangverseny Zenekar műsora. Vezényel Rajter Lajos. 1. Bartók: Magyar parasztdalok; 2. Ljadov: Nyolc orosz népdal; 3. Sinigaglia: Piemonti táncok; 4. Debussy: Skót induló; 5. Farkas Ferenc: Finn népi táncok; 6. Juel—Frederiksen: Skandináv nászmenet; 7. Liszt: II. rapszódia.

Szünetben kb. **10.00:** Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

11.30: Beszélgetés a Népszövetség Irodalmi és Művészeti Állandó Bizottsága budapesti értekezletének néhány külföldi résztvevőjével. Beszélő: Wimpffn Iván báró (Viaszlemezfelvétel.)

12.05: Hírek.

Ujházy György
Bp. II-ről 9 órakor (Székely Aladar felvétele)

BUDAPEST II.

5.35—6.05: „Budenz József.” Megemlékezés születésének századik évfordulója alkalmából. Rubinyi Mózses felolvasása.

7.15—7.45: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléórája.

8.30—8.45: Hírek, időjárásjelentés, löversenyeredmények.

8.50: A pécsi szabadtéri előadás ismeretése.

9.00: Pécs szab. kir. városnak a török hódoltság alól történt felszabadulása negyedévesfordulóján rendezett ünnepi játék közvetítése a pécsi Dóm térről. „Missa Solemnis.” Liturgikus dráma a Cantus Gregorianus énekeivel. A Missale Romanum szerint dramatizálta: Ujházy György. A dráma keretében előadásra kerül a Liszt emlékévk alkalmából Liszt Ferenc Missa Solemnis c. miséje. Rendező Ujházy György. Játékvezető: Nagy Vilmos. Szcenikai vezető: Horváth János. A Zenekart és énekkart vezényli: Várhalmy Oszkár. Karnagyok: Agócsy László, Horváth Mihály, Petrovics István és Vadas Gábor. Közreműködik: G. Schlezák Augustza, Biró Malvin, Laczó István és Hámory Imre (ének); a Királydíjas Pécsi Dalárda, a Pécsi Karének Egyesület, a Pécsi Szeráfi Kórus és a Pécsi Szent Ágoston Énekkar tagjaiból alakult összkar; a Pécsi Székesegyházi Énekiskolának a Pécs-városi Polgári Fiúiskola fiúkarával kiegészített gyermekkara Lajos Gyula kanonok énekiskolái igazgató vezetésével; a Miasszonyunkról elnevezett Női Kanonok Rend leányiskoláinak nőikara, a Pécsi Zenekedvelők Egyesületének, a m. kir. Béla király 8. honvéd gyalogezrednek zenészeivel kiegészített zenekara. Személyek: Az Üdvözítő — Lehotay Árpád; Szent Mór — Táray Ferenc; Dávid király — Hajmássy Miklós; Szent Pál — Gellért Lajos; Szent János — Toronyi Imre; Gábor főangyal — Szabó Sándor; Szent Mihály arkangyal — Berky József.

KÜLFÖLDI MŰSOR

JUNIUS 7-13-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

KW.	Méter	KW.	Méter	KW.	Méter
RADIO PARIS	75 1795	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 286
KÖNIGSWIL	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BARI	20 283
DAVENTRY	35 1509	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	36 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT.	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA	11 259
BUDAPEST II.	3 834	BERLIN	100 357	MONTE CENERI	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG	60 349	FRANKFURT	17 251
BUDAPEST I.	120 550	LONDON REG.	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	120 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTIL REG.	50 450	HUIZEN	20 302	BORDEAUX	3 201
SV. ROMAN	50 443	POZSONY	14 299	MONTPELLIER	5 200
STOCKHOLM	55 426	NORTH NAT.	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HELSBERG	75 291		

Junius 7

Vasárnap

BEOGRAD

- 19.50 Lemezek.
- 20.00 Veselinovic: Djido, első felvonás.
- 21.00 Közvetítés Ujvidékről.
- 22.20 Szórakoztató zene.

BERLIN

- 18.00 Hangjáték.
- 19.00 Lemezek.
- 19.00 Lemezek. Régi és új hangosfilmszlágerek.
- 20.00 Rádiózenekar.
- 22.30 München.
- 24.00 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA-BISTRICA

- 16.00 Praha.
- 17.35 Pozsony.
- 19.05 Pozsony.
- 22.35 Brno.

BRESLAU

- 18.25 Fuvolaszóló.
- 19.00 Hangjáték.
- 20.00 München.
- 22.30 Hamburg.

BRNO

- 16.00 Praha.
- 17.35 Lemezek.
- 19.05 Pozsony.
- 20.15 Hangjáték.

- 21.35 Schubert: Impromptu, zongoraszóló.
- 22.20 Lemezek.
- 22.35 Tarka hanglemez-műsor.

BUCURESTI

- 17.00 Matache-zenekar.
- 18.20 Rádiózenekar.
- 19.20 A hgy. folytatása.
- 20.00 Ziehrer: A csavargók, operett.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Táncczene.
- 20.00 Stuttgart.
- 22.30 Hangverseny.
- 23.00 Táncczene.

DROITWICH

- 17.30 Kamarazene.
- 19.00 Szoprán- és zongoraszóló.
- 21.00 Hangverseny.
- 22.00 Hárfafőtés.

FRANKFURT

- 18.30 Dalok és balladák.
- 19.00 Vidám hangjáték.
- 20.00 Operettzene.
- 22.45 München.
- 24.00 Lemezek.

HAMBURG

- 18.25 Vidám óra.
- 19.25 Strecker Pál zongorázik.
- 20.00 Frankfurt.
- 21.10 Köln.
- 22.30 Táncczene.

KASSA-KOSICE

- 16.00 Praha.
- 17.35 Pozsony.
- 19.05 Pozsony.
- 22.00 Praha.
- 22.35 Brno.

KÖLN

- 18.30 Lemezek.
- 20.00 Operazene.
- 22.30 München.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Danzig. Táncczene.
- 20.00 Stuttgart.
- 22.20 Evezősverseny.
- 22.35 München.

LEIPZIG

- 19.00 Schumann Róbert emlékest.
- 20.10 Hangverseny.
- 21.10 Rádiózenekar.
- 22.30 Táncczene.

LUXEMBURG

- 21.00 Hangverseny.

MILANO

- 18.30 Lemezek.
- 20.45 Szimf. hangverseny.
- 22.10 Vigjáték.

MOR. OSTRAVA

- 16.00 Praha.
- 19.05 Pozsony.
- 20.15 Brno.
- 22.20 Lemezek.
- 22.35 Brno.

MÜNCHEN

20.00 Wagner-est.
22.30 Táncezene.

POSTE PARISIEN

20.20 Hangjáték.
22.30 Könyvű zene.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

16.00 Praha.
20.20 Vigjáték.
20.55 Tamburazenekar.
21.35 Wladigerov : Hegedű-
és zongoraszonáta.
22.00 Praha.
22.35 Brno.

PRAHA

16.00 Népszerű hgv.
16.30 Katonazene.
18.55 Lemezek.
19.05 Pozsony.
20.15 Brno.
21.35 Lemezek.
21.35 Lemezek. Szlav táncok.
22.30 Lemezek.
22.35 Brno.

RADIO PARIS

19.30 Dalok.
20.45 George Sand vigjátéka.
22.45 Táncezene.
23.15 Könyvű zene.

REGIONAL

18.45 Hangjáték.
21.20 Szimf. hangverseny.

RÓMA

20.45 Muszorgszkij : Boris
Godunov, opera.

STOCKHOLM

19.45 Rádióegyveleg.
22.00 Szórakoztató hgv.

STRASBOURG

19.00 Radío Paris.
20.15 Párizs.

STUTTGART

18.30 Deutschlandsender.
20.00 Strauss : Cigánybáró,
operett.
22.20 Frankfurt.
22.40 Lemezek.
23.00 Deutschlandsender.
24.00 Frankfurt.

TOULOUSE

20.40 Szalónzene.
21.10 Vidám óra.
22.00 Katonazene.
22.40 Táncezene.
23.00 Bécsi zene.
23.15 Táncezene.
23.40 Operettzene.
0.05 Táncezene.

DÉCIBÁB**WARSZAWA**

18.30 Rádiózenekar.
21.00 Vidám óra.
21.30 Zeneművek zongorára.
22.20 Könyvű zene.
23.00 Táncelemek.

WIEN

11.45 Szimf. hangverseny.
13.05 Rádiózenekar.
15.40 Gitárkamarazene.
16.20 Az osztrák derby.
17.30 Berger Gizella saját mű-
veiből ad elő.
18.00 A kétszázötvenesztu-
dós bécsi tűzoltóság.
18.20 Rádiózenekar.
19.10 A hgv. folytatása.
19.55 Az örök költemény.
22.20 Achsel Vanda énekel.
23.15 Táncelemek.
24—1.00 Cigányzene.

Junius 8**Hétfő****BEOGRAD**

20.00 Nemecek-négyes.
20.30 Román dalok.
21.00 Rádiózenekar. Román
dalok.
22.20 Közvetítés egy étterm-
ből.

BERLIN

19.15 Gitárhangverseny.
20.10 Vidám óra.
21.00 Táncezene.
22.30 Hangverseny.

**BESZTERCEBÁNYA-
BISTRICA**

16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Pozsony.
19.00 Praha.
20.15 Pozsony.
20.55 Kassa.
21.15 Brno.
22.15 Pozsony.

BRESLAU

19.00 Schrammelzene.
20.10 Vidám óra.
22.30 Hangverseny.

BRNO

16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Lemezek.
18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
20.15 Hangjáték.
21.15 Izlandi zene.
22.00 Praha.

BUCURESTI

17.00 Hangverseny.
19.20 Stefanovici György és
Costinescu Evantia ro-
mán népdalokat énekel-
nek.
20.20 Katonazene.

21.45 A Románia énekkar
hangversenye.
22.20 Hangverseny.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Paraszthangjáték.
19.00 Lemezek.
20.10 Osztrák zene.
22.30 Hangverseny.
23.00 Táncezene.

DROITWICH

18.30 Ravel-művek.
20.15 Hangjáték Sokratesről.
22.15 Rádiózenekar.
23.15 Táncezene.

FRANKFURT

18.00 Vidám hangverseny.
19.00 Rádiózenekar.
20.10 Boroszló.
22.30 Boroszló.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

19.00 Történelmi hangjáték.
19.45 Közvetítés.
20.10 Zenekari hangverseny.
21.20 Keringők lemezek.
22.20 Berlin.
22.30 Boroszló.

KASSA-KOSICE

16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Fuvolaszólo.
17.35 Lemezek.
17.40 Weiner : Humoreszk.
18.25 Lemezek.
19.30 Praha.
20.15 Pozsony.
20.55 Hárfaszólo.
21.15 Brno.
22.15 Pozsony.

KÖLN

6.30 Frankfurt.
18.09 Vidám hgv.
19.00 Operettzene lemezek.
21.00 Szórakoztató hgv.
22.20 Ismeretlen Schubert-
dalok.
23.00 Deutschlandsender.

KÖNIGSBERG

19.00 Rádiózenekar.
19.00 Vidámzene.
20.10 Boroszló.
22.40 Táncelemek.

LEIPZIG

18.50 Hangjáték.
20.10 Táncezene.
20.20 Respighi-émlékgy.
23.30 Boroszló.

LUXEMBURG

20.30 Rádiózenekar. Bécsi
zene.
21.05 Pergolesi : A zene mes-
tere, vígopera.
22.20 Szalónótos.
23.00 Táncelemek.

MILANO

19.00 Hírek.
20.35 Stolz : Operett.

MOR. OSTRAVA

15.00 Praha.
17.15 Lemezek.
17.35 Dalok.
18.10 Német adás.
18.45 Praha.
19.30 Praha.
20.15 Brno.
21.15 Brno.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

19.30 Lemezek.
20.10 Vidám óra.
22.20 Sakk.
22.50 Nürnberg.
23.00 Nürnberg.

POSTE PARISIEN

20.15 Vidám félóra.
21.05 Hangverseny.
21.20 Lemezek.
21.55 Kamarazene.
22.30 Könnyű zene.

POZSONY- BRATISLAVA

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Kassa.
17.15 Hegedűverseny.
18.45 Praha.
20.30 Népdalok.
20.55 Kassa.
22.00 Praha.
22.45 Lemezek.

PRAHA

16.10 Mor. Ostrava.
17.25 Lemezek.
17.40 Zongoraverseny.
18.10 Német adás.
18.55 Lemezek.
19.16 Lemezek.
19.30 Fúvószenekar.
20.30 Énekverseny.
21.15 Brno.
22.15 Lemezek.
22.35 Lemezek.

RADIO PARIS

20.00 Dalok.
20.45 Kamarazene.
22.45 Táncezené.
23.15 Könnyű zene.

REGIONAL

18.30 Orgonaszóló.
19.00 Vidám óra.
20.00 Offenbach : Hoffmann meséi, prólógus és első felvonás.
21.05 Táncezené.
21.45 Georgián-hármas.
22.30 Táncezené.
23.40 Lemezek.

RÓMA

29.00 Lemezek.
0.35 Hegedű- és zongora-
verseny.
12.00 Táncezené.

STOCKHOLM

18.30 Hangverseny Tallinból.
19.30 Szórakoztató hgv.
20.15 Hangjáték.
22.00 Fuvola-, ének- és zongoraverseny.

STRASBOURG

19.15 Livsakov-zenekar le-
mezekén.
20.15 Bemondás szerint.
20.30 Vigjáték.

STUTTGART

18.00 Vidám hangverseny.
20.10 Berlin.
21.00 Berlin.
22.20 Híres karmesterek Res-
pighi-műveket vezé-
nyelnek.
23.30 Lemezek.
24.00 Hangverseny.

TOULOUSE

20.10 Szalónzene.
20.25 Hangverseny.
20.10 Hangverseny.
21.10 Hangjáték.
22.00 Offenbach : A rablók,
operettársulat.
22.40 Táncezené.
23.00 Operettzene.
23.15 Dalok.
23.40 Dalok.
0.05 Hangverseny.

WARSAWA

17.30 Zelochowski Konrád
énekel.
19.30 Közvetítés a lóverseny-
ről.
20.00 Lemezek.
21.00 Marczewski-művek, a
rádiózenekar hgv.
22.15 Ukránjai énekar.
23.00 Táncelemek.

WIEN

12.20 Rádiózenekar.
13.10 A hangy. folytatása.
14.00 Melba Nelli szoprán éne-
kel, lemezek.
16.05 Szoprán-, zongora- és
hegedűhangverseny.
17.20 Lemezek.
19.20 Bemondás szerint.
20.10 Bécsi szimfonikusok
hangversenye. Vezényel
Ormándy Jenő dr.
22.10 A gráci opera tagjainak
ének- és áriaestje.
23.40 Táncelemek.

Junius 9

Kedd

BEOGRAD

18.30 Népdalok.
20.00 Wagner : Walkür, ope-
ra.

BERLIN

18.00 München.
18.30 Deutschlandsender.
20.10 Hangverseny.
21.00 Rádiózenekar.
22.30 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA- BISTRICA

16.10 Pozsony.
17.25 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
20.00 Kassa.
22.15 Pozsony.

BRESLAU

18.30 Deutschlandsender.
19.00 Adás külföldön élő né-
meteknek.
20.10 Különböző népek zenéje
22.30 Táncezené.

BRNO

16.10 Pozsony. Népdal.
18.20 Hangverseny.
18.30 Zongoraszóló.
18.45 Praha.
22.15 Lemezek.
22.45 Praha.

BUCURESTI

17.00 Hangverseny.
19.20 Anghel Viorica énekel.
19.40 Lemezek.
20.30 Rádiózenekar.
21.15 A hgv. folytatása.
22.20 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

17.50 Ir népdalok.
18.30 Közvetítés Toldióból.
19.00 Lemezek.
20.10 Táncezené.
22.30 Hangverseny.
23.00 Königsberg.

DROITWICH

18.30 Ravel-művek.
20.00 Szoprán-szólo.
22.00 Tengerészeknek.
22.20 Kamarazene.
23.15 Táncezené.

FRANKFURT

18.30 Deutschlandsender.
19.00 Hangverseny.
20.10 Hangverseny.
22.20 Grieg : Peer Gynt, rész-
letek.
23.00 Hamburg.
24.00 Hangverseny. Bach-
Wolf- és Liszt-dalok.

HAMBURG

18.30 Deutschlandsender.
19.15 Vidám félóra.
21.00 Lemezek.
22.30 Szórakoztató és nép-
zene.

KASSA-KOSICE

16.10 Pozsony.
17.25 Lemezek.

- 17.35 Brahms: g-moli rap-
szódiá. Ady, Lányi s
Radó megzenésített köl-
teményei.
18.30 Lemezek.
18.55 Lemezek.
19.10 Pozsony.
20.15 Cseh és szlovák dalok.
20.40 Hangjáték.
21.30 Saint-Saens: Hegedű-
verseny.
22.15 Pozsony.

KÖLN

- 6.30 Frankfurt.
18.30 Deutschlandsender.
19.00 Hangverseny.
21.00 Vidám óra.

KÖNIGSBERG

- 19.00 Dalok, költemények és
zene.
20.55 Keletporosz népzene.
21.20 Vidám óra.
22.20 Deutschlandsender.
22.40 Táncezene.

LEIPZIG

- 18.30 Deutschlandsender.
19.20 Gmeiner Lujza zongorá-
zók. Brahms: f-moll
szonáta.
20.10 Frankfurt.
22.30 Népies zene.

LUXEMBURG

- 20.50 Lemezek.
21.00 Vidám negyedóra.
21.15 Rádiózenekar.
21.40 Rádiózenekar.
22.30 Hangverseny.
23.00 Táncezene.

MILANO

- 20.45 Muszorgszkij: Boris
Godunov, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.20 Lemezek.
17.25 Gordonkaverseny.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
22.15 Brno.

MÜNCHEN

- 18.30 Deutschlandsender.
19.00 Szórákóztató hgvy.
20.10 Boroszló.
23.00 Hamburg.

POSTE PARISIEN

- 20.45 Vidám óra.
21.00 Szólistahangverseny.
22.30 Könnyű zene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.40 Liszt-művek zongorán.
19.10 Népszerű műsor.
20.00 Kassa.
22.30 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.30 Népdalok.
17.50 Lemezek.
18.55 Lemezek.
19.30 Verdi: Rigoletto, opera
22.15 Zongoraszólo.

RADIO PARIS

- 20.45 Vidám óra.
21.45 Modern olasz zene.
22.45 Táncezene.
23.15 Könnyű zene.

REGIONAL

- 18.30 Hangverseny.
19.15 Szalónhetes.
19.45 Filmrészletek.
20.45 Hangjáték Sokratesről.
21.30 Rádiózeneakr.
22.30 Táncezene.
23.40 Zongoraszólo.

RÓMA

- 19.00 Lemezek.
20.35 Shaw Bernard: Pig-
malion, vígjáték.
22.15 Táncezene.

STOCKHOLM

- 18.45 Előadás.
20.00 Katonazene.
21.20 Zongoraverseny.
22.00 Lemezek.

STRASBOURG

- 19.15 Filmslágeres lemezek.
20.15 Bemondás szerint.
20.30 Hangverseny.

STUTTGART

- 18.30 Deutschlandsender.
19.00 Vidám óra.
19.45 Hangképek.
20.10 Hangverseny.
21.00 Boroszló.
22.30 Hangjáték.
23.45 Lemezek.
24.00 Frankfurt.

TOULOUSE

- 20.10 Vidám félóra.
20.40 Hangverseny.
21.10 Vidám óra.
22.00 Táncezene.
22.40 Szimf. hangverseny.
23.00 Argentín zene.
23.15 Bécsi zene.
23.40 Operettáriák.
0.05 Lemezek.
0.20 Táncezene.

WARSAWA

- 19.00 Könnyű zene.
22.15 Schumann-trió.
22.40 Könnyű zene és tánc-
lemezek.

WIEN

- 12.00 A bécsi női szimf. zene-
kar hangversenye.
13.10 A hgvy. folytatása.
14.00 Hülsberg Ignác zongorá-
zók, lemezek.

- 16.05 Régi és új hangosfil-
mekből, lemezek.
17.25 Szonáta zongorára és
gordonkára.
20.00 Rádiózenekar.
22.10 Modern lengyel kama-
razene.
23.15 Táncezene.

Junius 10

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Pininska énekel.
20.20 Lemezek.
20.30 Vidám óra.
21.30 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Vidám lemezek elő-
adással.
20.45 Rádiózenekar.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA- BISTRICA

- 16.10 Kassa.
16.55 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.15 Pozsony.
19.20 Pozsony.
21.00 Praha.
22.15 Pozsony.

BRESLAU

- 19.00 München.
20.15 Berlin.
20.45 Sziléziai zeneszerzők
műveiből.
22.30 Táncezene.

BRNO

- 16.10 Kassa.
16.55 Praha.
18.45 Praha.
19.20 Pozsony.
20.05 Népdalok.
20.50 Lemezek.
21.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Hangverseny.
19.20 Popovici Florica énekel.
19.45 Lemezek.
20.30 Kamarazene.
21.05 Braescu Aurora énekel.
21.45 Rádiózenekar.
23.00 Közvetítés egy étte-
remből.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Modern dalok.
18.30 Észak naphimnuszai.
19.00 Vidám óra.
20.10 Lemezek.
20.45 Az ifjúság órája.

21.15 Fűvőzenekar.
22.30 Hangverseny.
23.00 Tánzene.

DROITWICH

18.30 Ravel-művek.
19.30 Campoli-hármas.
20.00 Hangverseny.
20.30 Szimf. hangverseny.
22.00 Rövid elbeszélés.
22.20 Rádiózenekar.
23.15 Tánzene.

FRANKFURT

18.00 Hangverseny.
20.15 Berlin.
20.45 Stuttgart.
22.30 Köln.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

19.00 Szórakoztató hgvt.
19.45 Ezerkétszáz birka repülőgépen való szállítása.
20.15 Berlin.
20.45 Hangverseny két zongorára.
22.30 Köln.

KASSA-KOSICE

16.10 Rádiózenekar.
16.55 Pozsony.
17.40 Hangjáték.
18.55 Lemezek.
19.20 Pozsony.
21.00 Praha.
22.15 Pozsony.

KÖLN

18.00 Kedvenc indulók és keringők.
19.00 Lemezek.
20.15 Berlin.
20.45 Berlin.
22.30 Tánzene.

KÖNIGSBERG

18.00 Frankfurt.
19.45 Danzig ifjúsági ének-
kar.
20.15 Berlin.
20.45 Kis események nagy
muzsikások életéből,
zenével.
22.40 Lemezek.

LEIPZIG

18.00 Frankfurt.
19.20 Hangverseny.
20.15 Berlin.
20.45 Közvetítés az Érc-
hegységből.
22.30 Köln.

LUXEMBURG

20.00 Hangverseny.
20.45 Rádiózenekar.
21.30 Vidám óra.
23.00 Tánzene.

MILANO

20.35 Vigjáték. Utána tánc-
zene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Kassa.
16.55 Praha.
18.00 Tánccalok.
19.20 Pozsony.
20.05 Brno.
20.35 Hangjáték.
21.00 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Vidám óra.
19.00 Mörke költemények.
19.15 Kamarazene.
20.45 Operettelőadás.
22.40 Tánzene.

POSTE PARISIEN

20.17 Vidám óra.
21.10 A sport és a dal.
22.00 Vidám óra.
22.30 Könnyű zene.

POZSONY- BRATISLAVA

16.10 Kassa.
20.05 Kassa.
20.05 Rádiózenekar.
21.00 Praha.
22.30 Lemezek.

PRAHA

15.00 Brno.
18.55 Lemezek.
19.20 Pozsony.
21.00 Rádiózenekar.
22.15 Lemezek.

RADIO PARIS

20.00 Hangverseny.
20.45 Szimfű.
20.45 Háború előtti tánzene.
23.15 Könnyű zene.

REGIONAL

18.30 Katonazene.
19.30 Charpentier: Lujza, I.
felvonás.
20.20 Tánzene.
21.00 Előadás.
21.30 Mantovani-zenekar.
22.30 Tánzene.
23.40 Lemezek.

RÓMA

19.00 Lemezek.
20.35 Római és nápolyi dalok.
22.00 Orgonaverseny.
22.30 Tánzene.

STOCKHOLM

17.45 Lemezek.
20.30 Ének- és zongoraszóló.
22.00 Tánzene.

STRASBOURG

19.15 Könnyű zene lemezek
20.30 Maillart: A remete
csengetyűje, vígopera.

STUTTGART

18.00 Frankfurt.
20.15 Berlin.

20.45 Rádiózenekar.
22.30 Ariák.
23.00 Mozart-művek.
24.00 Lemezek.

TOULOUSE

20.10 Katonazene.
20.25 Vidám félóra.
21.10 Hangjáték.
22.00 Rossini: Tell Vilmos,
részletek.
22.40 Szalóonzene.
23.00 Filmrészletek.
23.15 Jazz.
23.40 Operettzene.
0.05 Könnyű zene.

WARSAWA

19.00 Rádiózenekar.
20.00 Dalok.
21.00 Chopin-művek lemeze-
ken.
21.30 Zenei hangképek.
22.15 Tánzene.
23.00 Lemezek.

WIEN

12.00 Lemezek.
13.10 Kívánságlemezek.
14.00 Lemezek.
16.05 Lemezek.
16.55 Előadás.
17.10 Debussy zongoraművei.
17.35 Schwarz Anna szoprán
ének.
20.20 Népzene.
21.00 A bécsi operacékkar
és szimf. zenekar hgvt.
23.05 Bécsi zene.
0.05 Osztrák tánzene le-
mezek.
18.30
18.55
20.00
21.30
21.40
22.40
23.30
19.00
20.10
22.30
24.00
19.00
19.15
20.10
21.30
22.30
16.00
17.50
19.00
20.00
22.00
18.00
20.10
21.30
22.30
23.40
18.00
19.00
21.00
22.30
23.40
18.00
19.00
21.00
22.30
23.40
18.00
19.00
21.00
22.30
23.40
18.00
19.00
21.00
22.30
23.40

Junius 11

Csütörtök

BEOGRAD

20.00 Szimfónikus hgvt.
22.20 Népdalok.

BERLÍN

18.00 Szvittek és baletzenék.
19.15 Hangverseny.
20.10 Stuttgart.
22.30 Tánzene.

BESZTERCEBÁNYA- BISTRICA

16.00 Brno.
17.35 Pozsony.
19.05 Kassa.
22.15 Pozsony.
22.30 Praha.

BRESLAU

19.00 Hangjáték a bacillusok-
ról.
20.10 Frankfurt.
22.30 Deuschlandsender.
22.45 Berlin.

BRNO

- 16.00 Vidám zenei vándorlás.
17.50 Hangjáték.

BUCURESTI

- 17.00 Dalok és áriák lemezek.
19.20 Kamarazene. Reicha: D-dur fuvolanégyes.
19.55 Vasilescu Dejana Margit énekel.
20.15 Rádiózenekar.
21.10 Énekkar.
21.45 Fazla mandolinzenekar.
22.20 Könnyű zene lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Kamarazene.
19.00 Lemezek.
19.30 Közvetítés a tűzértől.
20.10 Siegel: Boldogság a célban, operett.
21.40 Lemezek.
22.30 Előadás.
23.00 Táncczene.

DROITWICH

- 18.30 Ravel-művek.
18.55 Spanyol lecke.
20.00 Hangverseny.
21.30 Zongoraszólo.
21.40 Lemezek.
22.40 Szórakoztató hgv.
23.30 Vidám est.

FRANKFURT

- 19.00 Hangverseny.
20.10 Hangverseny. Indulók.
22.30 Berlin.
24.00 Hangverseny.

HAMBURG

- 19.00 Bach-művek.
19.15 Loewe-balladák megzenésítve.
20.10 Blon-művek.
21.30 Táncczene.
22.30 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.00 Brno.
17.55 Lemezek.
19.05 Falusi zene.
20.00 Nicolai: Windsori víg nők, opera.
22.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Ének.
20.10 Hangverseny.
22.30 Deutschlandsender.
22.45 Berlin.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Hangverseny.
20.10 Frankfurt.
22.30 Deutschlandsender.
22.45 Táncczene.

LEIPZIG

- 18.00 Táncclemezek.
19.00 Hangverseny.
21.00 Hangjáték Rembrandt-ról.
22.30 Berlin.

DÉCIBÁB**LUXEMBURG**

- 20.40 Lemezek.
21.20 Rádiózenekar.
22.30 Hangverseny.
23.00 Táncclemezek.

MILANO

- 19.00 Hírek idegen nyelven.
20.35 Szimfonikus hgv.
22.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.00 Brno.
17.45 Lemezek.
17.50 Német adás.
19.05 Rádiózenekar.
20.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Königsberg.
19.20 Zongoraverseny.
20.00 Lemezek.
21.00 Hangjáték.
22.30 Deutschlandsender.
22.45 Brahms-művek.

POSTE PARISIEN

- 20.28 Lemezek.
20.55 Amerikai hangjáték.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Brno.
19.05 Kassa.
22.00 Praha.
22.30 Praha.

PRAHA

- 16.00 Brno.
18.35 Lemezek.
19.05 Mor. Ostrava.
20.00 Vigjáték.
22.15 Lemezek.
22.25 Lemezek.
22.30 Herman-schrammelzenekar.

RADIO PARIS

- 20.00 Dalok és költemények.
20.45 Szimf. hgv.
22.45 Táncczene.
23.15 Könnyű zene.

REGIONAL

- 18.30 Táncczene.
19.30 Énekkar.
20.00 Vidám óra.
20.45 Rádiózenekar.
22.30 Táncczene.
23.40 Hangverseny.

RÓMA

- 19.00 Lemezek.
20.45 Puccini: Tosca, háromfelvonásos opera.

STOCKHOLM

- 17.45 Lemezek.
20.00 Énekkar.
21.05 Mozart: Részletek lemezek.
22.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG

- 20.15 Bemondás szerint.
20.30 Párizs.

STUTTGART

- 19.00 Vidám sportóra.
20.10 Népies est.
22.30 Deutschlandsender.
22.45 Brahms-művek.
23.30 Táncclemezek.
24.00 Frankfurt.

TOULOUSE

- 21.10 Operettzene.
21.25 Hangverseny.
22.15 Argentín zene.
22.40 Dalok.
23.00 Szalózzene.
23.15 Táncczene.
23.40 Operettáriák.
0.05 Könnyű zene.
0.20 Szimf. hangverseny.

WARSZAWA

- 16.00 A varsói filharmónikusok hangversenye.
19.30 Lengyel zene.
21.00 Népdalok.
21.30 Dobryszycza Stella zongorázik.
22.15 Rádiózenekar.
22.50 Táncclemezek.

WIEN

- 11.50 Zenekari hangverseny.
13.05 Szórakoztató hgv.
15.40 Dr Hans Weber zongorázik.
16.45 Bécsi magyar est. A bécsi szimfonikusok rádiózenekara.
19.25 Verdi: Othello, opera. Előadás a bécsi ünnepek hetek alkalmából.
23.20 Táncczene.

Junius 12

Péntek**BEOGRAD**

- 18.30 Petrov énekel.
20.00 Népdalok.
21.00 Zágráb.
22.20 Lemezek.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
19.20 Lemezek.
20.10 Zongoraszólo.
20.30 Beethoven-hangverseny
22.30 Stuttgart.

BESZTERCEBÁNYA-BISTRICA

- 16.10 Brno.
17.40 Pozsony.
19.10 Kassa.
19.50 Pozsony.
21.00 Praha.
22.15 Pozsony.

BRESLAU

19.20 Lemezek.
20.10 Hangjáték.
21.10 Énekkar.
22.20 Táncczene.

BRNO

16.00 Rádiózenekar.
16.55 Népdalok.
18.45 Praha.
19.20 Kassa.
19.50 Friml-dalok.
20.20 Lemezek.
20.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Rádiózenekar.
19.20 Zongoraverseny lemezek.
20.10 Verdi: Falstaff, opera. lemezek.
23.00 Rádiózenekar.
24-0.01 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

18.45 Énekkar.
19.00 Lemezek.
20.10 Kamarazene.
21.00 Vidám óra.
22.30 Hangverseny.
23.00 Táncczene.

DROITWICH

18.30 Ravel-művek.
19.30 Táncczene.
20.30 Kézzongorás hgvy.
22.05 Offenbach: Hoffmann meséi.
23.00 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Lipse.
19.00 Vidám hangjáték.
20.10 Hangverseny.
22.45 Stuttgart.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

18.00 Finn és svéd zene lemezek.
20.10 Königsberg.
22.30 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

16.10 Brno.
17.10 Praha.
17.40 Juhász: A gigolo, vígjáték.
18.55 Lemezek.
19.20 Rádiózenekar.
19.50 Pozsony.
21.00 Praha.
22.15 Pozsony.

KÖLN

18.00 Lipse.
19.00 Lemezek.
22.30 Vonósnégyes.
23.00 Táncczene.

KÖNIGSBERG

19.10 Hangjáték.
20.10 Szórakoztató zene.
22.35 Vidám óra.

LEIPZIG

18.00 Hangverseny.
19.00 Böhm-Linhardt Thea szoprán Wolf Hugó, dalokat énekel.
19.30 Weinheber József saját verseiből olvas fel.
20.10 Königsberg.
22.30 Rádiózenekar.

LUXEMBURG

20.05 Rádiózenekar.
21.10 Ének.
22.35 Müller Richárd zongorázik.
23.05 Táncczene.

MILANO

19.00 Hírek.
20.35 Énekkar.
21.30 Kamarazene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Brno.
17.10 Praha.
18.45 Praha.
19.20 Kassa.
20.05 Néprajzi közvetítés.
21.00 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Hangverseny.
19.00 Rádiózenekar.
22.30 Lemezek.
23.00 Deutschlandsender.

POSTE PARISIEN

20.17 Vidám óra.
20.38 Hangverseny.
22.00 Vigjáték.
22.30 Könnyű zene.

POZSONY-BRATISLAVA

15.00 Praha.
19.10 Kassa.
20.10 Dalok.
20.30 Vidám jelenet.
21.00 Praha.
22.40 Lemezek.

PRAHA

15.00 Hangverseny.
17.10 Honegger: Vonósnégyes.
18.55 Lemezek.
19.20 Kassa.
20.05 A gablonci fiúénekkar hangversenye.
21.00 Rádiózenekar.
22.15 Lemezek.

RADIO PARIS

20.00 Dalok.
20.45 Offenbach: Rablók, vígopera.

REGIONAL

18.30 Szalónhármás.
19.30 Rádiózenekar.
20.30 Szalónötös.
21.20 Offenbach: Hoffmann meséi, második felvonás.

21.50 Hangverseny.
22.30 Táncczene.
23.40 Költemények.

RÓMA

19.00 Lemezek.
20.35 Lehár: Cáréviés, operett.

STOCKHOLM

18.15 Lemezek.
19.50 Rádiózenekar.
21.05 Hangjáték.
22.00 Orgonaverseny, énekek

STRASBOURG

19.15 Táncclemezek.
20.15 Bemondás szerint.
20.45 Radio Paris.
22.45 Radio Paris.

STUTTGART

19.30 Dalok.
20.15 Vidám hanglemez.
21.00 Vidám katonaest.
22.30 Rádiózenekar.
24.00 Hangverseny.

TOULOUSE

20.40 Bécsi zene.
21.10 Vidám óra.
22.00 Vidám hangverseny.
22.15 Operettzene.
22.40 Cigányzene.
23.15 Táncczene.
23.40 Katonadalok és indulók.
0.05 Könnyű zene.

WARSAWA

19.00 Kamarazene.
19.30 Lengyel táncok és dalok.
20.25 Knut Hamsun előadása.
21.00 Rádiózeneka.
22.15 Táncczene.
23.00 Szalónzene lemezek.
24.00

WIEN

12.00 Hangverseny.
14.00 Koussevitzky vezényll a londoni szimfonikus zenekart, lemezek.
15.20 Ifjúsági óra. Mozart: E-dur trió.
16.10 Lemezek.
17.30 Házzzene.
19.30 Rádiózenekar.
21.05 Szimf. hgvy.
22.10 Táncczene.
23.15 Táncczene folytatása.
24.00 Modern zeneszerzők szimfonikus zenéje. Lemezek.

Junius 13**Szombat****BEOGRAD**

18.30 Szerb est.
22.20 Rádiózenekar.
23.00 Közvetítés egy étteremből.

BERLIN

- 18.15 Lemezek.
19.00 Hangverseny.
20.10 Modern operaszerzők műveiből.
22.30 Lipcse.
24.00 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA-BISTRICA

- 16.00 Praha.
16.50 Kassa.
17.25 Pozsony.
18.25 Kassa.
19.15 Pozsony.
20.35 Praha.
22.15 Pozsony.
22.30 Mor. Ostrava.

BRESLAU

- 19.00 Cigánydalok.
20.10 Közvetítés Görliczből.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.00 Praha.
18.45 Praha.
19.30 Pozsony.
20.35 Praha.
22.30 Mor. Ostrava.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.15 Rádiózenekar.
19.25 Hgv. folytatása.
20.20 Táncczene.
23.00 Hgv. folytatása.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Népdalok és néptáncok
19.00 Hangverseny.
20.00 Jelmondat.
20.10 Vidám hangképek.
22.30 Hangverseny.
23.00 Hangverseny.
24.00 Táncczene.

DROITWICH

- 19.00 Strauss O.-zene.
20.00 Tangózenekar.
22.00 Hangjáték.
22.25 Rádiózenekar.
23.40 Táncczene.

FRANKFURT

- 20.10 Vidám est.
22.30 Elszászi zene.
23.00 Lipcse.
24.00 Táncczene.

HAMBURG

- 19.00 München.
19.20 Közvetítés egy katonatáborból.
19.50 Közvetítés a kikötőből.
20.10 Hangverseny.
22.30 Lipcse.

KASSA-KOSICE

- 15.00 Rádiózenekar.
17.25 Basszus áriák Mozart operáiból.
18.55 Lemezek.
19.15 Pozsony.

- 20.35 Praha.
22.30 Mor. Ostrava.

KÖLN

- 6.30 Boroszló.
18.00 Táncczene.
20.10 Vidám óra.
22.30 Lipcse.

KÖNIGSBERG

- 19.10 Orgonaverseny.
21.10 Vidám hangverseny.
22.20 Nemzetközi lovasmérkőzés.
22.25 Vidám óra.

LEIPZIG

- 18.00 Vidám óra.
20.10 Vidám óra.
22.30 Vidám óra.

LUXEMBURG

- 20.05 Luxemburgi óra.
20.40 Lemezek.
20.50 Táncczene.
21.15 Hangképek.
21.40 Rádiózenekar.
22.40 Hangverseny.
23.10 Táncclemezek.

MILANO

- 20.15 Hírek.
20.45 Puccini: Tosca, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.00 Praha.
17.15 Lemezek.
17.20 Lemezek.
17.50 Lemezek.
18.00 Siegl kromatikus harmonikán játszik.
18.45 Praha.
19.30 Pozsony.
20.20 Praha.
22.30 Rádiózenekar.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.40 Három Schubert-művet.
20.10 Énekverseny döntője.
22.30 Táncczene.

POSTE PARISIEN

- 20.15 Hangverseny.
20.30 Filmrészletek.
21.00 Táncczene.
22.30 Könnyű zene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Praha.
16.50 Kassa.
18.40 Praha.
19.15 Misurec fűtyül és harmonikázik.
19.30 Hangjáték.
20.35 Praha.
22.30 Mor. Ostrava.

PRAHA

- 16.05 Táncczene.
17.30 Lemezek.

- 18.55 Lemezek.
19.30 Pozsony.
20.35 Vidám óra.
22.15 Lemezek.
22.30 Mor. Ostrava.

RADIO PARIS

- 20.15 Közvetítés az operából.
23.30 Könnyű zene.

REGIONAL

- 18.30 Skót zenekar.
19.15 Táncczene.
20.30 Vonózenekar.
21.30 Katonazene.
22.30 Táncczene.
23.40 Táncczene.

RÓMA

- 19.00 Lemezek.
20.35 Bolza: Május, vigjáték.
21.20 Szimf. hangverseny.
21.20 Szimf. jazzhangverseny.
22.30 Táncczene.

STOCKHOLM

- 18.15 Régi táncczene.
19.30 Svéd dalosünnep.
20.30 Hanglemezek.
22.00 Táncczene.

STRASBOURG

- 19.00 Vidám óra.
19.40 Sporthírek.
20.15 Bemondás szerint.
20.30 Katonazene.
22.30 Táncczene.

STUTTGART

- 18.30 Cigányzene.
20.10 Vidám est.
22.30 Lipcse.
24.00 Frankfurt.

TOULOUSE

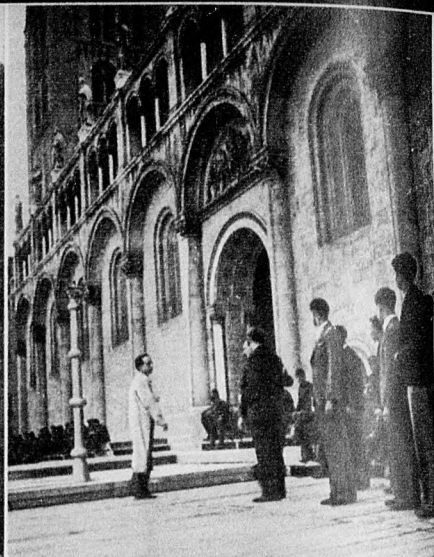
- 20.40 Dalok.
21.10 Hangverseny.
22.00 Táncczene.
22.40 Argentín zene.
23.15 Szalónzene.
23.40 Operettáriák.
0.05 Könnyű zene.

WARSAWA

- 19.00 Könnyű zene.
19.45 Könnyű zene.
21.00 Mikuszowski Sztaniszlav hegedül.
22.15 Könnyű zene lemezek.
23.00 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Lemezek.
14.00 Toti dal Monte-lemezek.
15.40 A vakok énekkara.
16.50 Kívánság lemezek.
18.15 Természetrajzi előadás.
19.10 Vidám negyedóra.
19.25 Lehár: A drótostót, operett.
22.10 Schnederhan Wolfgang hegedül.
23.00 Jazzzene lemezek.
23.30 Szórakoztató hgv.

A pécsi Ünnepi Játékok próbáiról: 1. A Missa Sollemnis rendezői kara. Előterben Ujházy György főrendező. 2. Nagy Vilmos rendező a statisztákkal (Amalőr jelvételek)

Gálffy György IV. gimnazista, akl márís tehetséges verseket ír (Székely A. felv.)

Virovai Róbert Hubay Jenővel. A fiatal Virovai megnyerte a székesfőváros Hubay-díját. A kettőosztott díj másik nyertese: Lengyel Gabriella (Artistica felv.)

Kolozs Lucy 4 éves gyermekszubrett sikerrel szerepelt egy estélyen (Amalőr felv.)

Luzsicza Tibor, a kltünő író, akl egyuttal talentumos zeneszerző is (Hollenzer felv.)

Csikos Albert, a legfiatalabb elgáúyprímás (Elite felv.)

Egkert Márta és Jan Klepura négy héttig lesznek Budapest vendégei. Egkert Márta Lehár: Pacsirta című operettje filmváltozatának főszerepét fogja eljátszani a Hunzlóban (Foló Uja)

ben Ujházy
(elek)

4 éves gyer-
sikkerrel sze-
estélyen
(mától fel.)

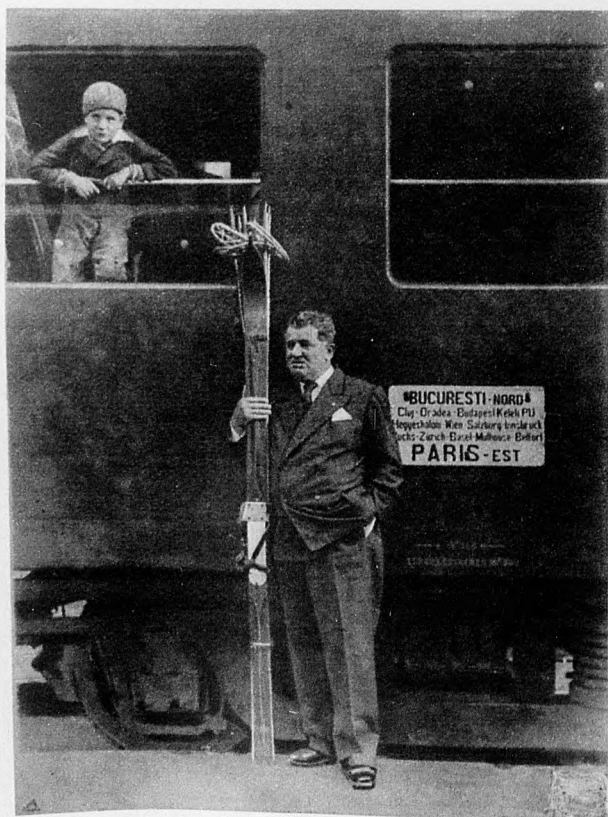
CIBAB

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

METROPOLITAN

A Sevillai borbély, a Carmen egy-egy nagy áriáját és a Bajazzók prólóját éneкли mindenkit magával ragadó lendülettel Lawrence Tibbett, Amerika világhírű baritonistája. A néző szinte csodálkozik, hogy ezt a minden tekintetben kitűnő filmet így szezőn végén találják elé, hiszen ez a film a szezőn derekán is büszke másora lehetett volna bármely mozinak. Egészséges mese, szép rendezés, kitűnő hangfelvételek, művészet és ismét egy nagy siker.

Zell am Seeből kapta a Délbáb ezt az érdekes képeslapot, amely az ott most készülő „Jégheregnő” című új magyar filmvígjáték legnagyobb és legkisebb szereplőjét: Mály Gerőt és Dévényi Gyurit ábrázolja abban a pillanatban, amikor a gyors befutott a „Jégheregnő” művészelvel és műszaki személyzetével a Zell am See-i pályaudvarra
(Fotó Forrai—Karossa)

VÖRGY

gy áriáját
magával
világhírű
ezt a min-
n találják
re műsora
ese, szép
ismét egy

kapta a
rdekes ké-
z ott most
gnő" című
gjáték leg-
isebb sze-
Gerőt és
ábrázolja
ban, ami-
ott a „Jég-
szelvel és
zzetével a
lyaudvarra
-Karossa)

CIBÁB

Jean Chatburn, akire a
Metro új gyártási évében
nagy feladatok várnak
(Fotó Metro)

Errol Flynn nemcsak a filmen, hanem az életben is romantikus hős...

Belfastban, Észak-Írland fővárosában élt a szigorú és tekintélyes professzor, Steffen *Flynn*. Igen boldognak érezte volna magát, ha nem lett volna egy fia, kit az egész világ és mindenekelőtt a tanárai komisz kölyöknek bélyegeztek. A professzor nem tudta, mit kezdjen ezzel a fiúval. Végre, amikor a fiút már több iskolából eltávolították, Ausztráliába vitte és beíratta egy sidneyi iskolába. A tizenhatéves fiú innen egyszerűen megszökött.

Mit is csinálhat egy ilyenfajta fiú Ausztráliában? Híre kelt, hogy Új-Guineában aranyat találtak. Aranyat keresni mindenestre romantikus valami. A kaland vonzza a fiatalokat. Tehát Errol Thomas Flynn az apjától kapott zsebpénz-maradványából Új-Guineába hajózott.

Mikor megérkezett, pontosan egy schilling volt a zsebében. Éhes volt és így történt, hogy Errol Flynn bement egy söntésbe és megkérdezte a tulajdonost, hogy mosogatással megkereshetné-e ennivalóját. Fel is vették s ez volt Errol életében az első foglalkozás. Edényt mosogatni igen egyhangú, unalmas mesterség egy olyan ifjú számára, aki kalandokra vágyik. Egyik este Errol munkahelyén, a söntésben megjelent egy cirkuszdirektor és arról beszélt, hogy szüksége volna egy emberre egy boxoló-számhoz. Errol nem volt rest és bebizonyította az igazgatónak, hogy erre a célra ő a legalkalmasabb egyén. Hat hónapig volt egy ausztráliai vándorcirkusz box-championja. Naponta a következő számot kellett eljátszania: a cirkuszporond közepére állva, melléje lépett az igazgató és a következőket mondotta:

— Hölgyeim és uraim! Itt áll önök előtt Errol Thomas Flynn, Anglia és a szomszédállamok box-championja. Aki őt boxmeccsben legyőzi, tíz fontot nyer. Akit azonban ő győz le, az öt schilling bánatpénzben részesül.

Errol Thomas Flynnnek, a „híres champion”-nak egyideig kedvezett a szerencse. De egyszer jelentkezett egy ausztráliai, ki tíz percen belül Flynn minden kétségbeesett küzdelme dacára nemcsak hogy knockoutolta a „champion”, hanem ágybanfekvő beteggé is tette. (Flynn egyébként még ma is érzi az akkori ütlegeléseket — mondja.)

A cirkuszdirektor nem ismert kegyelmet. Míg Flynn az ágyban nyögött, addig az igazgató cirkuszával tovább állt és Flynnnek megint csak meg kellett oldania azt a rejtélyt, miből fog élni.

S ekkor megjelent betegágya mellett a kisváros polgármestere és tudomására hozta, hogy hajlandó őt rendőrnek szerződtetni. Ez meg is történt és Flynn öt hónapig teljesített rendőri szolgálatot ebben a kisvárosban. Azután a kereskedői pályára lépett. Néhány megtakarított fontján csónakot vásárolt, hogy a benszülötteknél kókuszdiót vásároljon, de két héttel később a csónak, tartalmával együtt a tengerbe veszett. Errol Flynnnek

nem maradt már más választása, mint felesapni aranyásónak. Megismerkedett néhány Alaskából jött elszánt fickóval, akik magukkal vitték Uj-Guineába. Három héten keresztül lapátolt, ásott Flynn — eredmény nélkül. A negyedik hét kezdetén kétségbeesve vágott bele ismét a földbe, valami csengést hallott és — megjelent a vágyva vágyott arany. Negyvennyolc órával később Errol Flynn birtokában volt 2000 fontnak.

De ezzel be is fejeződött aranyásói karrierje. Az aranyásokat kísérő spekuláns megkérdezte Flynnt, mennyiért adná el neki azt a helyet, ahol az aranyat találta. 2000 fontot ajánlott készpénzben és a megalakítandó részvénytársaság 48.000 font értékű részvényeit. Félórával később Errol Flynn tulajdonosa volt 2000 fontnak és még nem létező részvényeknek.

Flynn ekkor tizennyolc éves volt és elhatározta, hogy ennyi megpróbáltatás után élvezni fogja az életet. 100.000 schilling realis vagyonnal és arannyal hajóra szállt és Sidneybe utazott.

Gyönyörű élet következett, sok örömmel, sok barátal, de a 100.000 schilling nem elégítette ki ezeket az igényeket. Nem törődött vele. Hiszen megalakul a részvénytársaság, melynek ő egyik fő részvényese, több mint egymillió schilling értékben.

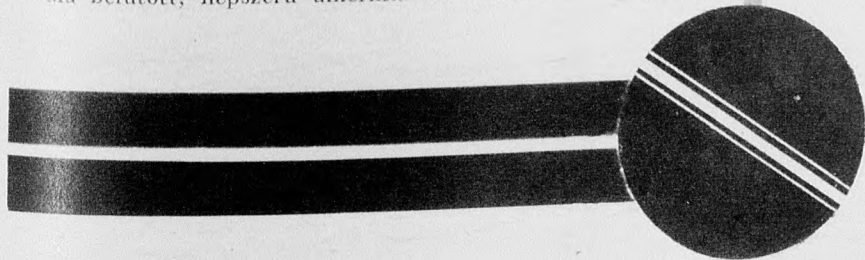
Utolsó pénzén megvásárolta a „Maski” vitorlást, hogy Uj-Guineát elérve, felvegye a részvények értékét. Utja szomorú eredménnyel végződött. A részvénytársaság megalakult ugyan, de a részvényeknek csak igen csekély volt az értékük, mert — mint utóbb kiderült — nagyon kevés aranyat találtak. — A 48.000 font értékű részvényekért Flynn 200 fontot kapott.

Érthető, hogy ebben a helyzetben Flynn boldogan fogadta el azt az ajánlatot, hogy vezessen egy tudományos filmexpedíciót Uj-Guineába. És ez az ajánlat volt Flynn életének szerencsés véletlene.

Egy napon az expedíció, mint rendesen, átvonult a dzsungelen. Elöl Flynn a vezető, mögötte néhány fekete, élelmiszerekkel, ponyvával, filmtekercsekkel. Ezek mögött a felvevőgép. Hirtelen megröszentek a bokrok s néhány nyíl süvített az expedíció felé. Flynnt az egyik a karján érte. A feketék eldobták a csomagokat és ordítva elrohantak. Flynn azonban egy bokor mögé ugorva, több revolverlövést adott le egy fára, ahonnan a nyilakat ki-lőtték. Vérző testtel bukott egy fekete a földre.

És most Flynn csodát látott! Kis távolságra tőle ott állott a felvevőgép és mestere megállás nélkül forgatta. A jelenetből semmi sem került el figyelmét. A fáról jövő nyilak, az elfutó feketék, Flynn merész revolverlövésai és a fáról lebukó véres szerecsen. Mindezt „felvette”. Csak néhány méter filmszalag volt, de — szenzációs! És ekkor megkezdődött Flynn karrierje. Nem-sokára ajánlatot kapott Hollywoodból.

Ma befutott, népszerű amerikai filmszínész.

A szépségkirálynőből filmsztárrá előléptetett Tasnády Fekete Mária játssza az „UTOLSÓ AKKORD” című film női főszerepét. Az „Utolsó akkord” Tasnády Fekete Mária negyedik filmje. A gyönyörű magyar filmsztár chétén jött haza Berlinből nyaralni és valószínűleg itthon is eljátssza egy magyar film főszerepét. (Fotó Uja)

Tör

A mind a vilá ségét nős vilá tárul kém közö amel nato tást lág be.

A közö hely Métr pest társr kos mű l film a vi hát adot mer wash levé állt Joel Gor vala figu lenn

A liam salin Lion mé azol kat, tize való hőse nek

A dev Scar ban pest

DE

Történelem a filmen

A kémfilmek mindig érdekelték a világ mozikközönységét. Egy különös és titokzatos világ rejtett ajtóit tárulnak fel a kémfilmekben a közönség előtt, amely így pillanatokra bepillantást nyerhet a világ hadiműhelyébe.

A kémfilmek között is előkelő helyet foglal el a Metro most Budapesten is bemutatójára kerülő „Titkos randevú” című hatalmas kémfilmje. Ennek a filmnek az élet, a világháború, tehát a történelem adott hátteret, mert anyagát a washingtoni hadilevéltár adataiból állították össze. Joel Carter, Bill Gordon és Olivia, valamennyien élő figurái a történelemnek.

A filmen William Powell, Rosalind Russel és Lionel Atwill személyesítik meg azokat az alakokat, akik két évtizeddel ezelőtt valóban szenvedő hősei voltak ennek a történetnek.

A „Titkos randevú” a Metro Scala filmpalotában kerül a budapesti közönség elé.

(Metro fotók)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half hour, perhaps, or three. I tried with a well, where... Everybody jumped... he was... I called out, "Griffith... and a man in the room... with a package in hand... wanted. Then there were... watches. It was a great... your cigarette.

hipped him as if he had been... "Boss" and once I... card Eugene B...

think that... a perfect picture of the... artist... come alive (Lord... and emotion upon the screen... also let his love for vulgarity and how to play run rampant... Griffith... best.

On another stage Dorothy Gish (she was... black wig then—remember?) made... edies. They called this "the pep cor... Elmer Clifton, who was later to direct... to the Sea in Ships," directed her, an... Barthelemis who was, so me...

A Rosenhügel Film-studióban most folynak a felvételei a „Prater” című filmjátéknak, amelyet Willy Schmid-Gentner zeneszerző rendez, aki egyben a darab muzsikáját is írta. A „Prater” főszereplői: Magda Schneider, Willy Eichberger, Annie Rossar és Richard Waldemar.

A Filmiroda műtermében megkezdték a rövid magyar filmek gyártását. A rövid filmek szerzői: Karinthy Frigyes, Vaday László és Zilahy Lajos. A filmeket Vajda László rendezi és főszerepeiket Kabos Gyula, Pethes Sándor, Makláry Zoltán, Kiss Ferenc, Timár József, Szőregyh Gyula és Somogyi Nusi játsszák.

Eszenyi Olgát, a debreceni színház ismert drámai művésznőjét Hegedüs Ferenc, a Pallas-film producere három, Budapesten készülő film főszerepére szerződtette. Ugyanésak szerződtetési tárgyalásokat folytat a Pallas-film Jávor Pállal olyan irányban, hogy a jövő idényben a népszerű művész csak Pallas-filmeken szerepelhessen. A tervek szerint legelőször a „Mária nővér” című filmet fogják elkészíteni. Ez a téma, mint némafilm már nagy sikert aratott.

Johann Straussnak legnépszerűbb operettjéből, a „Wiener Blut”-ből szintén film készül. Emellett Erna Sack berlini énekesnővel a fő-

Amik megalapítása óta tagjai s Metro filmgyárnak. A filmgyár igazgatósága nagy banketten ünnepelte a Metro első sztár-galériáját

szere-
zsájá-
forga-

A
studio-
Jean-
lágth-
napst-
a fel-
pura-
böl B-

Ha
films-
Szom-

Fr-
nesze-
egyik-
filme-
fősze-
híres-
kórus-
„Éne-

A
vállal-
az „
vígját-
dező
Az
szerep-
népsz-
játssz-
partn-
című

A
gatjá-
című
felvé-

Ha
szerű-
lav-
dező-
ba u-
felvét-
„Hal-
hez,
Burg-
kete-
szint-
vétel

Ena M
jelmez-
jében

DÉ

szerepben a „Nizza rózsája” című filmoperát forgatják.

*
A Tobis-Sascha filmstúdióban befejeztek Jean Kiepurának, a világhírű énekesnek. „A napsütésben” c. filmjéből a felvételek Jean Kiepura a napokban Bécsből Budapestre érkeznek.

*
Harmath Imre nyári filmszkeccset ír. Címe: Szomorú esütőtök.

*
Franz Schubert zeneszerző diákkorának egyik érdekes epizódját filmesítik meg, melyben főszerepeket játszik a híres bécsi gyermekkórus. A film címe: „Éneklő ifjúság”.

*
A bécsi Glória filmvállalat lázasan készíti az „Ártatlan diák” című vígjáték felvételeire. Rendező Reinhold Schünzel. Az Ártatlan diák címszerepét Friedl Czepa, a népszerű bécsi színésznő játssza, aki Kiepura partnere volt a Napsütés című zenés vígjátékban.

*
A Balaton partján forgatják a „Mult árnyai” című bécsi film külső felvételeit.

*
Hans Albers, a népszerű filmszínész Gustav Ucicky bécsi rendezővel Bécsből Szófiába utazott, ahol külső felvételeket készítenek a „Halálhajó” című filmhez, onnan Várnába és Burgasba utaznak a Fekete tenger mellé, ahol szintén a film külső felvételeit forgatják.

Ena Mae Jones a hollywoodi jelmezből legszebb kosztümjében (Metro foto)

Nagy Kató és Karl Ludwig Diel népszerű filmszínészek Párizsból Bécsbe érkeztek, hogy megkezdjék új filmjük felvételét, a „Párbaj”-t.

*
A Sieveringer műteremben pedig a bécsi Kongressz filmvállalat a „Maja” című operettnek filmváltozatát forgatja. A filmben játszanak: Olga Tschehova, Maria

Andergast. Rendezi: Josef Rovensky, orosz származású bécsi rendező.

*
A Margitszigeten folyó a „Forog az idegen” című kedves nyári szkeccs felvételei. A filmet Pásztor Béla rendezi, főszerepeit pedig Orosz Vilma, Radó Sándor és Feleky Kamill játsszák.

DÉCIBÁB

body
peris
with
jam
cig
Ins
and
with
over
wante
natch

st
a
ci
ly
Go
de
m
„I
M
E
se
d

Claudette Colbert, négy filmben
főszerepére a 20th Century
Foxhoz szerződött

Helen Wood új strand
kalapdivatot kreált
(20th Century Fox Co.)

n
n
ar
az
el
e,
d-
ég
ér-
zt
é-
ö-
te
lig
át.
to-
ár
a:
ert
lit
b.
a
ja
..
er
..
ga
tt-

égy illu
Century
38tt

5

TEHÁT MÁR JÓ MEGJELENÉSSEL SEM LEHET

HET?!

Jelentéktelen külsejű kis statiszták és gyenge megjelenésű segédzínészek álmodnak néha olyat, hogy váratlanul esoda történik velük, pillanatok alatt megnőnek, válluk kiszélesedik, lábuk, karjuk megizmosodik, hangjuk szárnyaló lesz, minden előzetes tanulás nélkül egyszerre jól beszélnek angolul, franciául, németül, általában hasonlók lesznek Jonny Weissmüllerhez, Clark Gablehoz, de minimum Robert Montgomeryhez és a nagy filmrendezők úgy futnak utánuk remek szerződésekkel lobogtatva, mint macska fut az egér után.

Azután felébrednek és robotolnak és álmodoznak tovább.

Nos mi most bebizonyítottuk, hogy a jó alak, a kitűnő nyelvtudás és a tehetség sem mindig elég a karrierhez, sőt néha egyenesen megakadályozza a művészt az előrelépésben.

Zerneck Harry tehetséges fiatal budapesti színész, rendelkezik mindazokkal a külső és belső feltételekkel, amelyekről a „karrieristák” álmodnak és Zerneck Harry önmagán tapasztalta, hogy jó külseje és nyelvtudása akadályozták őt az előrelépésben.

Például a Bál a Savoy című Alpár—Járay filmében Zerneck valamilyen epizódszerepet kapott. A szerep szerint volt egy jelenete, amelyben

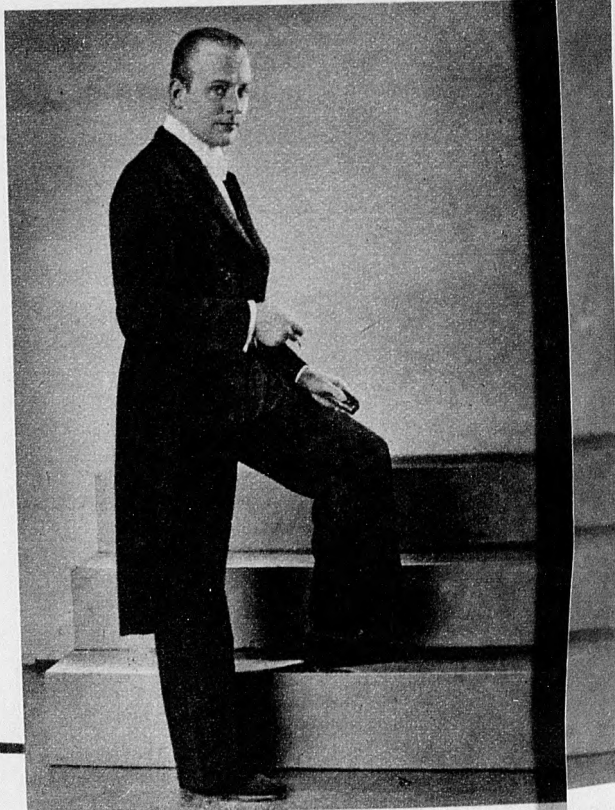
Járayval együtt kellett a felvevőgép elé állnia. Mikor Járay és Zerneck ott álltak egymás mellett kiderült, hogy nem szerepelhetnek együtt, mert ez az ismeretlen fiatalember elnyomja őt, a film bonvivánját. A szerepet tehát éppen azért vették el Zernecktól, mert túljó volt az alakja.

Zerneck Harry, aki Bárdos Arthur volt művésznövendéke, eddig nyolc filmben játszott és a legutóbb készült Mirsha filmnél, amelyben egy rendőrt kellett volna játszania

— történt vele az, amikor megjelent a dör uniformisában a film rendezője kijelentette, hogy ilyen kintányt kell vel huszárkapitányt játszani és nem rengeteg vették. A szerepet

Különös iróniája sorsnak.

De mert, mint Harry nem-juk, Zerneck Harry mesés, csak jó megjelenésű, is, tehát nem tehetséges is, tek, hogy biztosra vesszük, hogy akad előbb-utóbb olyan rendező, aki nem foglaltól, meg attól a gondolatól is hogy filmjében ott uttassa. méltó szerephez juttat

Zerneck Harry
(Veres Pál felv.)

ET?!

az, hogy
at a ren-
ban, a
kijelen-
n külső-
nyit kell
rendőr-
epet el-

niája a

nt hall-
ry nem-
ésű, ha-
s, tehát
k, hogy
b olyan
em ijed
olattól,
öt is
uttassa.

BOTRÁNY AZ OPERÁBAN

IRTA: *George S. Kaufmann és Morrie Ryskind*

Copyright: Metro—Goldwyn—Mayer.

I. fejezet

Mrs Claypool már egy órája ült idegesen az előkelő Claridge étteremben. Végül is megunt a várakozást és ezen az estén talán már tizedszer intette magához az étterem telefonos fiúját.

— Lenne szíves megkeresni Driftwood urat? Talán elkerültük egymást.

A telefonos fiú körbe járta az óriási éttermet és harsányan kiáltotta be a nyüzsgő forgatagba Driftwood Otis ur nevét.

— Driftwood Otis urat keresem!... Driftwood Otis urat keresem!... Driftwood Otis urat keresem!...

Végre megszólalt valaki.

— Ne ordítsd folyton a nevemet. Én sem ordítom a tiédet.

Mrs Claypool meglepve fordult meg a hangra. Közvetlenül az ő asztala mögött ült az a férfi — Driftwood Otis impresszárió, — akit egy órája várt itt türelmetlenül és hiába. Driftwood egy csinos kis szőke hölgyel vacsorázott.

— Uram, ön hét órára vacsorára hívott meg engem és míg én egy órája várok itt magára, addig Ön idegen hölgyekkel szórakozik? — Mrs Claypool hangja elfulladt a felháborodástól.

Driftwood életének negyven esztendeje alatt nagyobb viharokat is átélt már, mint Mrs Claypool elfulladt kirohanása. Most sem jött zavarba, hidegvérrel verte le szivarja hamuját és nyugodtan ült le a felháborodott hölgy asztalához.

— Nincs értelme a dühöngésnek drágám — mondta közömbösen. Vacsorára hívtam az igaz, de én már vacsoráztam és most már akár reggeliznék is.

Mrs Claypool gögösen nézett végig az elötte ülő férfin.

— Nagyon jól tudja, hogy nem érdekel a vacsorája. Azért jöttem, mert megígérte, hogy bevezet a társaságba. Ezért szerződtem magát, jól tudja. Viszont eddig még csak a fizetését vette fel.

— Így van ez, jó asszony — felelte vérforráló hidegvérrel Driftwood, — vagy azt kívánja, hogy hagyjam magánál a fizetésemet?...

— Én nem vagyok jó asszony — így dühösen a hölgy.

— Nem törődöm a multjával — felelte szemtelenül a férfi. — Nekem maga mindig jó asszony marad, mert — szeretem magát.

Mrs Claypoolban e hízlgő mondat simogatására feloldódott a harag. Most már inkább durcásan, mint haragosan mondta:

— És azért vacsorázik más nővel, mert engem szeret?

— Azért vacsoráztam vele, mert hasonlít magára. De ne beszéljünk erről tovább. Megígértem magának, hogy bevezetem a társaságba... Igaz?... Nos... Látja ott azt az embert, aki makarónit eszik?... Nos, az a férfi ott a makaróni mögött mister Gottlieb, a newyorki opera igazgatója... Ó az az ember, akinek az üzletébe maga betársul 200.000 dollárral... Mister Gott-

BAB

DÉCIBAB

75

lieb révén fog bejutni az előkelő társaságba... azután feleségül jön hozzám... Igy van?... Nos, idehívjam mister Gottlieböt?...

E kicsit bonyodalmas és főleg zavaros előadás után Driftwood választ sem várva már fel is állt az asztal mellől és elindult mister Gottfried asztala felé.

Driftwood Otis az élet gondtalan bohémje volt, aki mindig többre becsülte a jövedvet és bátorságot, mint a pénzt. Foglalkozása: impresszárió, ami az ő életében azt jelentette, hogy a világon mindenféle munkára vállalkozott. Driftwood úr valószínűleg volt már légtornász és oroszlánszeldítő, kigyóbüvölő és taxisoffőr. Mrs Claypool mellé is változatos életének egyik véletlen áradata sodorta. Mrs Claypool az ifjúsághoz görcsösen ragaszkodó, lassan, de biztosan hervadó vig özvegy volt, akit férje két évvel ezelőtt nyolc millió dollár örökséggel hagyott itt, és azóta az élni vágyó veszedelmes korban levő asszony hatalmas dollárkötegei tetején unatkozott.

Driftwoodnak nem volt nehéz rábeszélnie Mrs Claypoolt arra, hogy a nyolc millió dollárból kétszázszázet a newyorki opera zilált anyagi ügyeinek megfésülésére áldozzon.

Driftwood már visszaérkezett mister Gottliebhez.

Mister Gottlieb udvariasan hajolt meg a dúsgazdag hölgy előtt, de bókja inkább a hatalmas vagyont csodálta, mint a hölgy gyorsan fogyó bájait.

A megállapodást csakhamar megkötötték és azután mister Gottlieb nagy lendülettel fejtette ki, hogy az operát legkönnyebben akkor állíthatnák talpra, ha a társulat élére szerződtenék Rodolfo Lasporyt, a világhírű tenoristát.

Hallott már Rodolfo Lasporyról asszonyom? — kérdezte lelkesülten az opera igazgatója. — A legnagyobb tenorista Caruso óta. Szerződtemet őt, és hálából egész New-York az ön lábainál fog heverni — mondta mister Gottlieb finom bókolással a mindjobban derülő Mrs Claypoolnak.

Az operaház öltözőjében egy különös, kicsit bágyú, kicsit esetlen figura ugrál a bajazzok fehér selyem kosztümjében a tükör előtt. Hangtalanul tátogatja száját, mintha megfeszült tüdővel ontaná magából a hangot, de hiába. Körülötte minden csendes és néma marad. Ez természetes is, hiszen Tomaso, Rodolfo Lasporyt öltöztetője néma. A zene csak füleiben cseng, a gyönyörű melódiák fantáziájában élnek, ő maga pedig a zene örök néma szerelmese maradt. Előadás előtt magára ölti gazdája kosztümjeit és ebben a „beöltözésben” éli ki nagy és végzetes színészambícióit.

De öröme mindig csak addig tart, míg Lasporyt megem érkezik, mert a brutális és hiú tenorista valósággal állatiasságig fokozódott indulattal korbácsolja le bolondnak tartott néma szolgájáról a rá nem illő kosztümöket.

Tomasot ezen az estén is üldözi bal-szerencséje. Lasporyt korábban érkezett, mint várta és amikor meglátta a néma bolondon féltve őrzött selyem bajazzó jelmezét, éktelen düh robbant végig rajta és Tomaso csak úgy tudta elkerülni a szokott korbácsolást, hogy kimenekült az öltözőből és keserves szűkítő vonítással vonszolta végig testét az üresen kongó folyósókon.

Lasporyt csak azért nem rohant utána, mert szégyelte volna brutalitását a kollégák előtt.

Lasporyt öltözője mellett volt Rosenak, az operaház szoprán énekesnőjének szobája. Rose a tükör előtt ült. Lázás izgalommal készült az előadásra. Ilyenkor, előadás előtt senkit sem fogadott, mert komoly, igyekező művész volt, aki a színpadra lépést megelőző félórát szerepe ismétlésével töltötte.

Kollégái tiszteletben is tartották Rose, nyugalmát — éppen ezért lepte meg őt is, hogy pár perccel a függöny legördülése előtt valaki kopogtatott az ajtaján.

Csinos, magas, barnahajú, megletekinetű fiatal ember lépett a szobába. Ricardo, az opera kórusának legszebb hangú énekes.

Ricardó behajította maga mögött az ajtót, Rose mellé lépett és szó nélkül magához ölelte a lányt, aki boldogan tűrte ezt az ölelést.

Igy álltak néhány pillanatig néma ölelésben. Aztán a fiúból kirobbant a forró vallomás.

— Rose. Jobban szeretem magát, mint valaha.

A lány elmosolyodott.

— Elhiszem Ricardo, de az idő most nem alkalmas szerelmi beszélgetésekre. Ma este fellépünk...

— Maga igen... de én?... Én csak kórísta vagyok — mondta keserűen a fiú. — Ne búsuljon, Ricardo, egyszer magának is sikerülni fog. Lasporyt is a kórusban kezdte.

Könnyű volt megvisszázni a fiút, Ricardo arca Rose egyetlen simogató érintésére felderült és már vidáman kérdezte:

— Mit csinál ma este előadás után?... Remélem szabad még... ha csak ez a tola-kodó Lasporyt meg nem hívta már... — mondta kicsit féltékenyen.

— Pedig bizony meghívtam... de én mégis magával vacsorázom.

A színpad csengője élesen vágott be a beszélgetésbe. Ricardónak mennie kellett. Elbúcsúzott és boldogan dúdolván sietett végig a folyósón. Amikor a portásfülké előtt elhaladt, egy ismerős hang váratlanul megállította. A hang a portással beszélt.

— Van valami postám? — így a hang.

— Honnan lenne, hiszen maga nem dolgozik itt — felelte csodálkozva a portás.

— Hát hová irányítanám a postám, hiszen sehol sem dolgozom — felelte vidáman a hang.

Ricardo nem várt tovább. Megismerte a hangot. Igen, kétségtelen, ez Forelo... régi kedves barátja... még a zeneakadémiára jártak együtt. Forelo zongoraművésznek készült, amikor ő ott énekelni tanult.

Egy pillanattal később a két barát boldogan üdvözölte egymást.

Mikor kibontakoztak a vidám ölelésből, Ricardo sugárzó arccal nézett végig barátján.

— Azt hittem, hogy cirkuszban dolgozol öregem! — mondta.

— Mikor dolgoztam én cirkuszban? ... Nagyon régen... több mint egy hete, fiacskám. Most állás nélkül sétálok és örülök az életnek.

Ricardó felsóhajtott:

— Bizony te zongorázni tanultál, én meg énekelni... Ugyan miért?... Sohase lesz belőlünk semmi.

— No ne búsulj fiacskám — vigasztalta barátját Forelo. — Fiatalok vagyunk és egészségesek... és egy szép napon, meglásd, te is ott tartasz majd, ahol Laspory... Már ma is jobban énekelsz, mint ő — ennyit tudok...

— De a közönség nem tudja.

— Majd megmondjuk neki, ne félj. Különbözn is menedzser kellene neked... Na, majd én... csak bízd rám magad... Aztán mond csak, még mindig szerelmes vagy Roseba?

— Igen, de sajnos nem vehetem feleségül.

— Ne félj, a menedzser majd ezt is elintézi, a fő az, hogy ismét együtt vagyunk...

A színpadon e pillanatban legördült a függöny. Megkezdődött az előadás és Ricardonak a színpadra kellett mennie. Elbúcsúztak.

Rodolfo Laspory ezen az estén ismét

nagy sikert aratott. Hangja csillogó szárnyalással lendült végig az opera nézőterén, amelynek egyik páholyában Mrs Claypool, mister Gottlieb és Driftwood foglaltak helyet.

Laspory szerződteséről beszéltek.

— Laspory ezer dollárt kér esténként — mondta szakértelemmel mister Gottlieb.

— Egy gramofónlemez is énekel és csak 75 centbe kerül — vetette közbe Driftwood. — Sőt ha alkuszik, olcsóbban is megkapja.

— Önnel nem tárgyalok erről — felelte dühösen Mister Gottlieb, aztán kedvesen fordult az asszony felé és megjegyezte:

— Asszonyom, úgy érzem, Driftwood úr nem alkalmas arra, hogy az ön érdekeit képviselje.

— Magam is kezdem azt hinni — felelte Mr Claypool.

A felvonás véget ért. Lasporynak óriási sikere volt.

Mister Gottlieb most már nem törődött Driftwooddal, hanem felküldte névjegyét a tenoristához.

A névjegyén ez állt:

Szerződésről szeretnék beszélni Önnel

HERRMANN GOTTLIEB
a New-York opera igazgatója

(Folytatjuk.)

Rose színpadra lépés előtt még egyszer átvette szerepét (Fotó Metro)

DÉCIBÁB

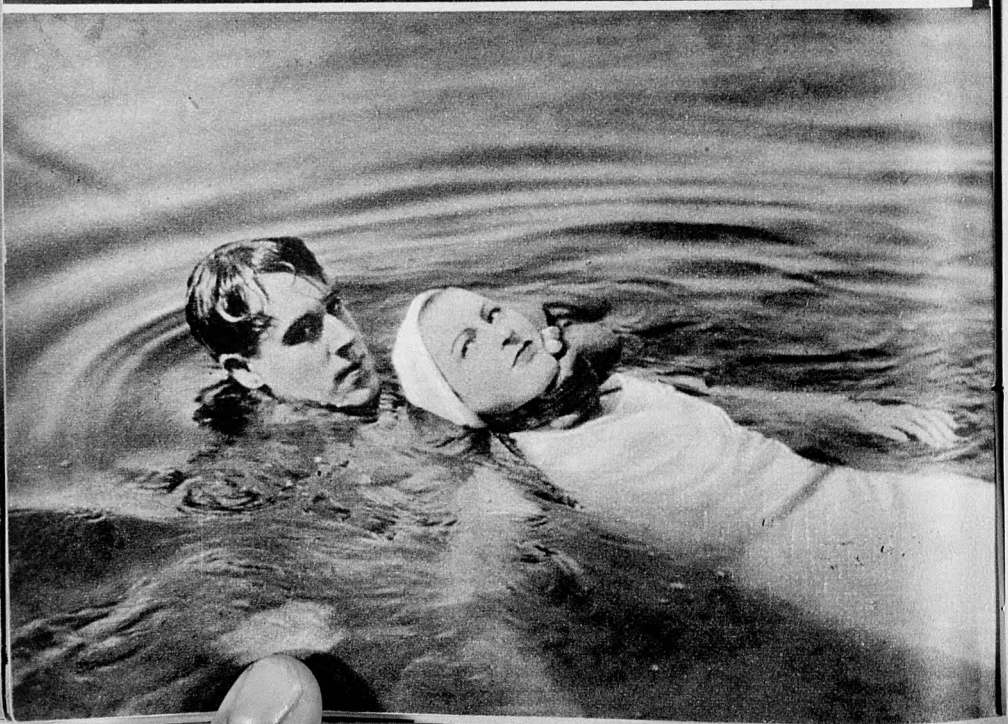
77

Spanky evezni tanul
(Fotó Metro)

NYÁRI ÖRÖMÖK

Egy kis reggeli fürdő
(Fotó Universal)

Csón
leszáll
verand
kopott
függel
öntuda
A sz
pillana
tott. D
várak
fák, a
Csak r
Az éjs
csöppe
tan, es
látható
A sz
sítőita
kára
márva
oldal
lára,
szinte
amikor
csolód
reszke
férti h
— K
A d
lassan
lapja
keresz
Még r
tan; a
szom
vert
gyász
Tek
térda
amely
alá; i
amely
megsz
ő gy
ket?
kezek
négyh
közt

DÉ

A GYERMEK

IRTA: SOMLYÓ ZOLTÁN

Csöngettek. A szobalány ajtót nyitott. Szélesvállú férfi állt a küszöbön, a villa tágas verandájának szélén. Ruhája gyűrött, cipője kopott; az izmos testen csak úgy lötyögve függtek, a karokból és a lábakból rendkívüli öntudatosság áradt.

A szobalány szinte visszahökken az első pillanatra és megbánta már, hogy ajtót nyitott. De hisz ki kellett nyitnia, mert nagy várakozásban volt a ház: a professzort várták, a specialistát a négyhetes csecsemőhöz. Csak már jönne már!... Miért nem jön már?!... Az éjszaka óta fejetetején jár mindenki. A csöppség lihegve pihen anyja ölében, sápadtan, egyetlen éjjel át csonttá fogva, minden látható, megállapítható ok nélkül...

A szobalány a férfit a hátsó lépcsőhöz utasította. De most hirtelen az érkező homlokára esett a tekintete: a magas, ráncatlan, márványszerű homlokra, amelyről a haj kétoldalt hátrahullt a homlokosont pajzsvonalára, amely tiszta volt, töretlen, fenkölt, szinte sugaras. Szeme földe emelte a kezét, amikor a férfi mély tekintete az övébe kapcsolódott. Így állt ott néhány pillanatig, reszkető térdel, keble hullámozott. Míg a férfi halkán, mosolyogva megszólalt:

— Kérem, vezessen a gyermekhez!

A durva botot, melyet a kezében tartott, lassan ledobta a lágy perzsaszőnyegre. Kalapja nem volt. Még három szobán kellett keresztül menni. Végre odaért a gyermekhez. Még mindig ott feküdt az anyaöleiben, sápadtan; az apa is ott ül élettelenül. A szülők szomorúak voltak, a bánat taglójával fejbevert két szerencsétlen, mintha már előre gyászolnának...

Tekintetük a professzor gyűrött, vásott térdnadrágjára esett, nagy, csontos kezeire, amelyek a kabátujjából kézelőtlenül csüngtek alá; itt hiányzott az a bizonyos előkelő póz, amely a perzsaszőnyeges otthonokban oly megszokott. Ez az ember gyógyítsa meg az ő gyermeküket? Az ő egyetlen gyermeküket?... Ezekre a vörös, kegyetlen, szőrös kezekre bizzák ők csöpp mindenségüket, a négyhetes babát, akit termofórok és vatták közt tartanak és nemesak a szétől, hanem

még a levegőtől is féltének?... Szinte megborzadtak ennek a füresa külsejű, negyvenéves embernek a láttán, aki úgy állt ott, mint valami csavargó. Kezet sem nyújtottak neki, hellyel sem kínálták meg és az anya ijedten takarta el a csöppséget egy ösztönös mozdulattal, az anyaállat félelmével.

A professzor most rávetette derült tekintetét. Jóságosan rámosolygott és egy karoszkékbe ereszkedett:

— Fektesse ide a gyermeket, erre az asztalra! — szólt halkán, de olyan hangon, amely nem tűrt ellenmondást.

Elébe tették a gyermeket.

— Nyissák fel a vánkost...

Az anya valami megkönnyebbülését érzett és fellélegzett, miközben sirásra álló szájával beszélni kezdett a gyermekről. De az csak tehetetlen, összefüggéstelen dadogás volt. A professzor oda sem figyelt. Gyors mozdulattal felemelte a gyermeket. Ettől a hirtelen mozdulattól a gyermek megszűnt lihegni. Törékeny, töpörödött kis vézna teste kinyújtózott, vékonyka lábai már nem reszkettek, csak a gyenge, ökölnyi mellkas emelkedett és süllyedt gyors ütemben.

Az anya csak tovább dadogott, bukdácsol-
tak ajkán a tört szavak, de a professzor nem
figyelte s az anya ezt végül is tudomásul
vette kétségbeesve, magárahagyottan. Most
hirtelen mintha elvágták volna a szavát, el-
hallgatott a mondat közepén, mintegy szug-
gesztióra.

A professzor most ülőhelyzetbe nyomta az
embriószerű kisbabát. A szülők alig mertek
odanézni... Elsápadtak és reszketve nézték:
még eltörik az a gyenge kis hátgerince...

— Melegen tartják a gyermeket, úgyebár?
— kérdezte halk szigorúsággal a professzor,
anélkül, hogy a gyermekről levénné a tekin-
tetét.

Ekkor az anya ismét megszólalt. Fecsegni
kezdett, egyfolytában, végeszakadatlan; az
orvos első szava megnyitotta a rémület és
szorongás zsilipjét... Elmondta, hogy két
termofór is van állandóan a gyermek teste
körül, vattában tartják és még két gyapjú-
takarót is raknak a böleső fölébe.

— Elég baj! — mondta a professzor ros-
szallóan — levegőt! — Csendesen, nyugodtan
beszélj. — Levegő kellett volna neki, friss
levegő! Ki kell tenni a napra, mint a virá-
got! A gyermek is virág, hát nem látják?
Hisz az önök virága! Egy kis ibolya ez itt,
egy kis csokor nefelejcs. Hát nem érezték
ezt?... — S a fejét csóválta és valami halk
bánat ült ki az arcára.

Az anya most ijedten visszahúzódott. Csak
az apa mért megszólalni:

— Féltünk, meg talál hülni... Ha levegő
éri, rögtön esuklani kezd, tüsszög és szeder-
jes lesz...

— Egyetlen gyermekük? — kérdezte a
professzor, miközben fülét a gyermek hátsó
tapasztotta.

**Szélhámosságok járnak a fővárosban és vidé-
ken azzal a trüffel, hogy a Délibáb szépség-
versenyt rendez, s különböző címeken pénzt
vesznek fel emberektől. Ezek ellen a szélhá-
mosok ellen csak úgy tudunk védekezni,
hogy újból nyomatékosan leszögezzük: nem
rendezünk szépségversenyt és mi képek köz-
lésért soha semmiféle címen nem szoktunk
pénzt kérni, vagy elfogadni. Az, aki ennek
ellenkezőjét állítja, visszaél lapunk nevével,
szélhámosságot követ el és a leghelyesebb a
legközelebbi rendőrnek átadni, mert a Dél-
ibáb csak olyan képeket közöl, amelyeket a
szerkesztőség közlésre alkalmasnak talál.**

— Egyetlen — mondta rá az anya fel-
csukló zokogással, — egyetlen... — A szü-
lők szeme egy pillanatra egy másba kapso-
lódott...

— Nos, majd lesz egy másik kisbabájuk —
mondta az orvos megnyugtató, reménytadó,
de parancsoló hangon. — És most nyissák ki
az ablakot!

Az anya görcsösen ült a helyén. Nem akart
hinni a füleinek.

— Erre a reszkető, meztelen kis testre
nyissák én ablakot? — dadogta rémült han-
gon.

— Kérem, nyissák csak ki! — ismételte a
professzor leírhatatlanul nyugodt, biztos
hangon, mosolyogva.

Az ablakot erre kinyitották.

A nap beáradt. A fojtó, nehéz szagú szoba
nyomban mégtelt étellel, színnel. A profes-
zor odaült az ablakhoz és a meztelen cse-
csemőt egy hóféhér párnára helyezte. A ki-
csike a szeméhez kapta vékony kis karját,
megreszketett, de aztán megnyugodott és
nyújtózkodni kezdett. Szederjes kis teste
rózsaszínűvé lett és a vézna fej kis szőke
hajkoszorúja körül aranyugarak csillogtak.

Az anya fellélegzett. Az apa arcán is biza-
lom tükröződött, mindketten közelebb lép-
tek, mint akik csudára várnak. Most már
mind a ketten vakon bíztak ebben a gyűrött
ruhájú, különös emberben.

De ő halkán, mintha csak önmagával be-
szélgetne, így szólt:

— Egyetlen gyermek... De hisz önök
még oly fiatalok. Nyugodjanak meg. Majd
jön egy másik... Nézzék csak, hogy moso-
lyog... Nna... És most búcsúzzanak el tőle
szépen... Csend... Egyetlen könnyet sem.
Nem sírni... kis angyal lesz belőle... Nem
volt beteg... Hisz nem is élt még igazán...
Nem is halt meg... — És beletakarta a kis
hullát a gyapjútakaróba. — Bizzanak egy-
másban. És még valamiben!...

És tiszta, derűs, kék szemével felnézett a
napba...

Odakünn felemelte a botját, a szobalány
kibocsátotta. Kilépett a szabadba. De ott-
hagyta maga után a mosolyát a gyermek
vékony kis ajkán, ahonnan a mosoly a szü-
lők szívébe ragyogott, örök és tiszta remény-
ség...

VILLÁMTRÉFÁK

Irta: NÁDASSY LÁSZLÓ

A DUNAPARTON

(Szín a Dunapart. Háttérben a Parlament kicsinyített mása, Kenéz pár lépéssel előtte áll és mereven maga elé bámul, mintha a vizet nézné.)

Balázs (jobbról jön, meglátja Kenézt, aki egy hatalmasat sóhaj): Kenéz úr!

Kenéz (feléje fordul, nagyon szomorú a hangja): Jó napot, Balázs úr!... Jó napot...

Balázs (ijedten): Az Istenért!... Miért bámulja úgy a vizet?... Csak nem akar öngyilkos lenni?

Kenéz (fáradt mosollyal): Nem, Balázs úr... Csak az emlékek... Szegény megboldogult feleségem ezen a helyen esett a Dunába... Itt fulladt bele szegény... (Sóhajítva, szomorúan.) Húsz boldog esztendőt éltünk együtt... És itt kellett meghalnia...

Balázs (sajnálkozva): Szegény... És mikor történt ez a szomorú eset?

Kenéz: Mielőtt maga jött... Ezelőtt tíz perccel...

Függöny

AZ MÁR MÁS!

(Háttérben egy előszobaajtó.)

Pénzbeszedő (megáll az ajtó előtt, csenget).
Recege úr (kinyitja az ajtót, feje megjelenik az ajtónyílásban): Jó napot. Kit tetszik keresni?

Pénzbeszedő: Magát keresem, Recege úr!
Pénzért jöttem.

Recege úr: Én kérem nem vagyok itthon.

Pénzbeszedő: Ugyan ne vicceljen, hiszen látom, hogy itthon van!

Recege úr: És ha a cseléd mondta volna, hogy nem vagyok itthon?...

Pénzbeszedő: Az más!... A cselédnek elhinném.

Recege úr: Akkor várjon, küldöm a cselédet... Becsukja az ajtót.)

Függöny

AZ OKOS FEGYENC

(Börtöncella. Fegyenc az asztalnál ül, az asztalon két égő gyertya. Belép az ügyész.)

Ügyész (kezében iratok): Bihari János!... Magának az volt az utolsó kívánsága, hogy kivégzése előtt az anyósát felköve akarja látni.

Fegyenc (felállt): Igenis.

Ügyész: Most érkezett egy leirat a törvényszéktől, amelyben az áll, hogy a maga kívánsága nem teljesíthető.

Fegyenc: Pedig nekem most is csak az az utolsó kívánságom, hogy az anyósom lógni lássam... Miért nem teljesíthető ez?

Ügyész: Azért barátom, mert ez egyáltalán nem utolsó kívánság.

Függöny

TESSÉK VÁRNI!

(Elegáns iroda. Főnök az íróasztalnál ül, egy nagy könyv fölé hajolva dolgozik.)

Koldus (rongyos figura, félve belép): Csókolom a kezeit... Könyörgöm, egy kis alalmazásért...

Főnök (felnéz): Várjon jó ember... (Tovább ír.)

Koldus (kis szünet után): Csak egy pár fillért kérek... Szegény, tönkrement ember vagyok...

Főnök (felnéz): Mondtam már, hogy várjon!...

Koldus: De meddig várjak kérem?

Főnök: Amíg lezárom az egyenleget... Azután én is megyek magával...

Függöny

I.

Dévényi Béla nem szerette a pályáját. Szülei kényszerítették rá, hogy a jogi fakultás helyett az orvosira iratkozzék be. Valamikor arról álmodozott, hogy ügyvéd lesz a fővárosban. Előkelő nagy irodát nyit valahol a Belvárosban és a felső tízezer válóperes ügyvédje lesz. Ragyogó szép főúri asszonyok várakoznak majd az előszobájában. Magánéletük legbizalmasabb titkait árulják el neki és az ő tanácsától teszik függővé életük sorsdöntő lépéseit. Ő pedig naponta fontoskodva fog a bíróságra felsietni, odaáll a zsűfóliság megtelt teremben a bírói szék elé és beszélni fog.

— Ügyfelem, X. báróné... Vagy ügyfelem... X. grófné nevében tisztelettel kérem a tekintetes törvényszéket... — És szabatos, kerek, okos beszédben fogja kérni a bíróságot, hogy a házasságot ilyen és ilyen okoknál fogva, ennek és ennek a paragrafusnak alapján bontsa fel.

A nagyterem visszafojtott lélegzettel lesi a szavait. A lapok hatalmas címbetűkkel hasábokat szentelnek szenzációs beszédének és függő rikkancsok kiállták be nevét a pesti ucca zajába.

II.

Ezek az álmok nem váltak valóra. Dévényi Béla nem előkelő fővárosi ügyvéd, hanem kis körorvos lett egy unalmas dunántúli mezővároskában. Nem fővárosi dámák válóperét intézte, hanem gyomorhajos, fájós-lábú kispolgárok betegségére kellett receptet írnia.

Néhány év alatt valahogy beletörődött ebbe az életbe. Lemondott mindenről. Álomkról, karierről, sikerről. Élte ünottan a kisváros lélekölő kaszinó életét. Kártya, dominó, bor, únalom, egyformaság — éveken keresztül.

Nem voltak többé ambíciói, nem igyekezett továbbképezni magát. Érezte, hogy tudása napról-napra korlátozódik, hogy ismeretei egyre-másra kallódnak el. Néha egyik-másik betegség latin nevét, vagy gyógyszerét szerette volna emlékezetébe idézni, de már nem jutott eszébe. Keserűen mosolygott. Legyintett egyet és leült a kártyaasztal mellé.

III.

Húsz esztendő telt el. Dévényi hajában itt-ott már ezüst szálak csillantak meg, mikor egy napon azon vette észre magát, hogy szerelmes lett Gábor Évába, a jegyző aranyászke, kékszemű, örökké mosolygó arcú leányába.

Éva tizenhét éves volt, ő negyvenhét. Dévényi tudta, hogy mit jelent ez a különbség. Azt, hogy Éva sohasem lehet az

ővé, hogy még csak be sem vallhassa a szerelmét sohasem. Mert ki ő tulajdonképpen? Egy jövőtlen, gyöngye prakszisú orvos, akinek a legtávolabbról sincs joga ahhoz, hogy ilyen fiatal, pompázó életet, mint az Éváé odaláncoljon a maga nyomorult életéhez.

IV.

Néhány hónap mulva a mezővároskában váratlanul új orvos telepedett le. Szorgalmas, törekvő, behizelgő modorú, elegánsan öltözködő pesti fiatalember.

Az első napokban az új orvos sorra látogatta az előkelő, gazdag és családos házakat. Mindenütt szívesen, sőt némi büszkeséggel fogadták, mert mégis csak szép dolog, hogy egy ilyen kis mezővároskában már két orvosra való beteg is akad.

A betegek mind az új orvoshoz mentek bajaikkal. Még az egészséges is megvizsgáltatta magát, mert sohasem lehet tudni, hogy egy ilyen kitűnő fővárosi orvos nem talált-e valami bajt még az egészségesnek hitt testben is.

Dévényiről egyszerre mintha megfeledkeztek volna. Napokig ki sem nyitották az ajtaját. Csak a környező falvakból küldtek be innen-onnan kocsit hozzá, hogy egy-egy beteghez kikerekezzen.

A kaszinóban, a boltokban, kocsmákban egyébről sem esett szó, csak az új orvos csodatételeiről. Napok alatt hogyan gyógyított meg olyan betegeket, akiket a régi orvos heteken keresztül kezelt minden eredmény nélkül.

Dévényi megdöbbsent. Sok, sok év óta először vetett számot önmagával. Valami hatalmas, ősemberi ösztön ébredt fel benne: a gyengébb kérélelhetetlen gyűlölete az erősebb iránt.

— Nem hagyom magam... Nem hagyom magam legyűrni — fogadkozott magában, — annyit nekem is kellene tudnom, amennyit ő tud...

És Éva? Mi lesz, ha az új orvos egyszer kinyújtja a kezét Éváért? Éva is az ővé lesz, mint a páciensei?

Soha! Dolgozni, tanulni fog. Be fogja hozni azt, amit évek hosszú során keresztül elmulasztott. Újra elővette a porosodó könyveit. Orvosi szaklapokat rendelt. Belföldi-külföldi. Abbahagyta a kártyázást, a kaszinót és ha nagyritkán mégis betévedt a kaszinóba nem az alsóspárti változatai vitatkozott és nem haszontalan történeteket mesélt többé, hanem az orvostudomány legújabb kutatásairól, szaklapok legfrissebb szenzációiról beszélt.

A rák, a tüdővész, az idegbetegségek új gyógymódjait magyarázta, miközben nem mulasztotta el megjegyezni, hogy ezt termé-

szétesen nem „minden” orvos ismeri, mert nem „minden” orvos szenteli idejét arra, hogy a tudomány legújabb kutatásaival foglalkozzék.

A barátai mosolyogtak ezen a kétségbeesett erőfeszítésen és valahol legbelül ő maga is érezte, hogy mindez hazugság, mert ő már nem képes többé felemelkedni és hogy a fiatalkori évek mulasztásait nem lehet most hetek, hónapok alatt jóvátenni.

A reménytelen küzdelmet azért nem hagyta abba, sőt egyre több, elvakultabb gyűlölettel vitte tovább, anélkül, hogy eszközeit megváltoztatná volna. Már attól sem riadt vissza, hogy házról-házra járva barátainak és ismerőseinek igyekezzék megmagyarázni, hogy az új orvos mennyire nem érti a mesteriségét. Az emberek udvariasan rábólintottak arra, amit mondott, de ha valami bajuk volt, az új orvoshoz siettek vele.

V.

Egy nyirkos őszi estén a jegyzőék vacsoránál ültek, mikor Éva hirtelen rosszul lett. Dévényi néhány háznyira lakott a jegyzői laktól. A jegyző őerte szalasztotta át a cselédlányt. Dévényi magához vette a kis műszeres táskáját és rohant Évához. A lányt már ágyban találta. Vizsgálni kezdte. Magas

láz... A felső testen különös kiütések. Itt is, ott is érthetetlen szimptomák.

Mi ez? Micsoda betegség ez?

A szeme összetalálkozott az Évával és a két csodálatos szem könyörögni kezdett, hogy gyógyítsa meg, hogy szabadítsa meg a fájdalomaitól. Dévényi érezte, hogy most ezekben a tragikus pillanatokban, amikor azon kellene segítenie, akit a világon a legjobban szeret, össze fog omlani az ő hazugságokra épített kártyavára.

Egy-két percig még vergődött, szenvedett, vizsgálta reménytelenül a beteget, aztán összeroppanva, csöndesen odalépett a jegyzőhöz és félrehúzta.

— Sándorkám... Drága Sándorkám... Ne haragudj rám... Én szeretem a te lányodat... Én bevallom, hogy nem tudom megállapítani mi a baja... Én nem tudom Évát meggyógyítani... És nem tudnám elszedni, hogy énniattam valami baja legyen... Nagyon kérlek, hívjátok el Évához a másik doktort... a másik orvost...

Valamit még szeretett volna mondani, de a torka elfulladt. Félrefordult, a zsebkezdőjét a szeméhez szorította és egy elrontott, szomorú élet súlya alatt görnyedve roskadozó léptekkel kivánszorgott a szobából.

A lányt már ágyban találta...
(Toncz rajza)

A JÓSNÓ

IRTA: LENGYEL JÓZSEF

Haranghy, a hősszerelmes rosszkedvűen ébredt. A tegnapi premier nem úgy sikerült, ahogy szeretette volna. Az igaz, a darab sem valami klasszikus mű, de — most a reggeli világitásban — megvallotta magának őszintén, hogy ő sem volt jó. Érezte, hogy rossz volt, de nem segíthetett rajta. Nem tudta jobban megcsinálni. Ez pedig baj, mert az igazgató már az előbbi darabnál sem volt megelégedve vele, s tegnap este már vissza sem köszönt neki. A fene egye meg ezt a pályát — gondolta keserűen, — de mit csináljak? Most hagyjam ott, mikor harmincöt éves vagyok? Mihez kezdjek? Kocsimát nyissak, vagy könyvügynök legyek?

Megfürdött, felöltözködött és mikor megnézte magát a tükörben, rámosolygott kép-mására. Hiába, no, még mindig csinos ember vagyok! De meddig tart még ez? Most még mindig halomszámra kapja a szerelmesleveleket, de egyszer azok is elfogynak... És a sok levél között egy sem akad komoly, megfontolt frás, amelyből többet olvasott volna ki, mint egy-egy színházrajongó kislány ömlengéseit. Pedig hogy várt mindig erre a le-

Amióta a történelem női ismer,

küldéssel 96 fillér, az összeg előzetes be-
költsége mellett. Megrendelhető a Dóllhá-
bi kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület,
Dohány uca 12 sz.

azóta ismeretes a
nőnek az a tö-
rekvése, hogy tes-
tének tökéletes-
ségéig menjen job-
ban feltüntesse
és esetleges fogyá-
tékoságait lehe-
tően leplezze. Min-
den kérdésre ad
választ és min-
den kozmetikai
ügyben hasznos
útbaigazítást és
tanácsot ad ez a
két kötetből álló
kis kézikönyv.
Nélkülözhetetlen
minden nőnek!
Mindkét kötet ára
b é r m e n t e s

vélre... a komolyra, akit majd megismer és feleségül vesz... Igen, már régen meg kellett volna nősi, családot alapítani... most nem lenne olyan egyedül, volna aki vigasztalja. Nagyot sóhajtott és leült reggelizni. Evés közben átlapozta a reggeli újságot, s rögtön jobb kedve lett, mert jó kritikát olvasott magáról. Igaz, hogy a kritikus jó barátja, de mindegy, az a fontos, hogy az igazgató is biztosan elolvassa és este már vissza fog köszönni. Sok minden apróság volt még a színházi rovatban, többek között egy asszony jóslásai az új esztendőre. Egyszerre melegség futott át rajta s nagyon izgatott lett. A jósnő ugyanis azt jósolta, hogy ebben az évben egy hősszerelmes nagy botrányok között meg fog szöktetni egy dúsgazdag leányt. Letette az újságot, felugrott, kinyitotta az ablakot. Nagyon melege lett. Istenem, ha ez a jósnő rám gondolt? Ha én lennék az a lovag? S már szötte is a színes álmokat, s végigjártotta gondolatban a leányszöktetést... amint két karjával védi szerelmét a makacs szülő és a kíváncsi sajtó elől... Igen, ez csak ő lehet! De hol az a lány? Meg kell keresni!

Társaságba kezdett járni, meghívatta magát gazdag családokhoz, divatos helyekre ment vacsorázni, táncolni és mindenütt kereste a párját. Sok gazdag leányt ismert meg, de egyik sem tetszett neki, vagy azok nem tőrdtek vele.

Végre egy estélyen megpillantott egy leányt, aki láthatóan bosszankodva ült egy fotójában, s idegesen szívta a cigarettáját. Gyönyörű volt ez a leány s csak úgy sugárzott a ruhájából és az egész mivoltából a jólét, a gazdagság. Odament hozzá, meghajolt és táncra kérte. A lány meglepetve nézett rá, aztán kis mosollyal az ajkán azt mondta:

- Ugye maga Haranghy, a hősszerelmes?
- Igen.
- Ugye nem muszáj táncolnunk?

— Ahogy parancsolja — válaszolta csalo-
dottan.

— Ne haragudjon, nagyon ideges vagyok,
nem tudok most táncolni. De ha olyan kedves
lenne és leülne mellém...

Leült és cigarettára gyújtott. A lány figyel-
mesen nézte, s mint aki valami nagy dolgot
határozott el magában, megszólalt.

— Mondja, kedves Haranghy, megszökötne
engem?

Rábámult és egy szó nem jött ki a torkán.
Istenem, annak a hülye jósnőnek igaza lenne?
Hiszen ez a lány a dúsgazdag Dunkl gyáros
leánya.

— Nem tetszik az ajánlatom? — kérdezte
a lány sértődötten.

— Dehogy nem! Nagyon is! — tört ki
belőle.

— Hát akkor gyerünk — mondta a lány
nyugodtan s már ment is a kijárat felé. Ha-
ranghy bódultan követte. A hallban két levél-
papírt kért a boytól. Mind a kettőt sietve
megírta, leragasztotta, s az egyiket átadta
a boynak, hogyha az apja kijön — most kár-
tyázik — adja át neki ezt a levelet. A mási-
kat bedobta a hallban levő postaszekrénybe,
s máris intett Haranghynak, hogy mehetnek.

— De hova megyünk? — kérdezte bátor-
talanul.

— Már mindent elintéztem — mondta a
lány, — lent van az autóm, én vezetek, bízva
csak rám az egészet.

Beültek az autóba, a lány nekiindította a
motort, s repülni kezdtek. Elhagyták a vá-
rost, szinte úsztak a tavaszi langyos éjsza-
kában, s egy óra múlva egy erdő közepén
levő kis kastélyhoz értek. A fiú útközben be-
szélni akart, de a lány leintette, hogy vezetés
közben nem tud beszélgetni. Haranghy még
mindig szédülten követte a lányt, aki meg-
magyarázta, hogy ez az ő vadászkastélya,
itt nem fognak rájuk találni. S aztán leültek
egymással szemben. Haranghy megfogta a
leány kezét, s azon gondolkodott, hogy me-
lyik szerepe lenne most aktuális. Meg is
találta s már kezdte mondani, de a lány a
szavába vágott.

— Kedves Haranghy mester, hallgasson
meg. Aztán majd azt teheti, amit akar. Vagy
itt marad velem, vagy elmegy. Ugyanis én
magát csúnyán beugrattam egy ügybe, de
nem tehettem másképpen. Van egy fiú, akit
imádkok, de akihez az apám nem akar hozzá-

adni. Ez elég hétköznapi dolog, de nekem
nem az. Elhatároztuk, hogy én botrányba
keverem magam, s akkor az apám majd en-
gedékenyebb lesz.

— De miért nem vele szökött meg?

— Mert az kisebb botrány lenne, s félek,
hogy az apám ennek dacára sem adna hozzá.
De ha magával szököm meg, egy művésszel,
az apám két kézzel fog odaadni annak, akit
szeretek. Mindent megtettem, hogy sikerül-
jön. Az egyik levelet az apámnak írtam, hogy
megszöktem magával, a másikat egy újságró
barátomnak, akinek azt is megírtam, hogy hova
szöktünk. Reggel már benne lesz a lapokban.
Az apám majd idejön, hazacipel, s nagyon
rövid idő alatt odaad a másiknak. Segít ne-
kem, vagy nem?

Haranghy lesújtva hallgatott, meg volt
sértve férfiú büszkeségében, de aztán arra
gondolt, hogy a neve ott fog szerepelni min-
den újságban a dúsgazdag leány neve mellett,
a nimbusza emelkedni fog, s a direktor nem-
csak vissza fog köszönni, hanem új szerző-
déssel fogja megkínálni. Ránézett a lányra,
aki aggódva ült előtte, s egy sóhajtással azt
mondta: — Rendelkezzék velem.

Miért van bélyeg

a biztosított előfizetők lappéldányának
utolsó oldalán? Azok az olva-
sóink, akik heti 26 fillérrel fizetnek
elő lapunkra, hetenként kézbesítő út-
ján olyan lappéldányt kapnak, amely-
nek hátsó borítékoldalán ragasztott,
vagy nyomtatott bélyeg van. Ezek az
előfizetők biztosított előfizetők, ami
azt jelenti, hogy haláluk után hozzá-
tartozóik 200 pengőtől 400 pengőig
terjedő temetkezési segílyt kapnak.
Ebben az összegben már az életjára-
dék is benne van. Ha a halál baleset
következtében áll be, a biztosított
előfizető hozzátartozói 500 pengőt kap-
nak. A havi és negyedévi biztosított
előfizetők nem kapnak bélyeges lapot,
mert igazolásul a birtokukban levő
előfizetési nyugta szolgál. *Mikor kez-
dődik a biztosítás?* A biztosítás a köt-
vény kiállításának napján veszi kez-
detét, de temetkezési segílyre és élet-
járadékra a hozzátartozónak csak
akkor van joga, ha az elhunyt a halál-
esetet megelőzőleg megszakítás nélkül
legalább három hónapon át volt la-
puk előfizetője.

FELEJTHETETLEN EST

Irta:
**BÉKEFFI
JÓZSEF**

Két tétel a színház könyveléséből: Zsöllye ötödik sor, harmadik szék. Bérlője Sárkány Ilona. Zsöllye ötödik sor, negyedik szék. Bérlője dr. Huszár Frigyes.

A leány titkárnő egy nagy biztosítóintézetben. Inkább harminc, mint huszonöt esztendő. Külsője mindennapi. Nem csúnya. Nem szép. Az átlagnál valamivel magasabb. Barna szem. Barna haj. Nagy szája. Egyedül jár a színházba. Nincs senkije.

A férfi ügyvéd. Jóval túl a negyvenen. Pontos ember. Öt perccel az előadás megkezdése előtt a helyén ül. Rendesen öltözködik, de nem elegáns. Feje szabályos. Arca semmitmondó. Ritkán tapsol, de sohasem unatkozik. Egy széklet bérel, tehát nőtlen.

Az első három előadáson észre sem vették egymást. A negyedik bérleti estén vigjátékot adtak. A leány néhányszor hangosan felnevetett. Az ügyvéd kissé balra fordult és megnézte szomszédját.

Igy kezdődött. A következő estén az előadás megkezdése előtt az ügyvéd odafordult szomszédjához és azt kérdezte:

— Ön is bérlő?

— Igen — válaszolta a leány.

A szünetben együtt sétáltak a folyosón. Az ügyvéd nevéből csak annyit jegyzett meg a leány: Doktor. A leány keresztnéve könnyen

megjegyezhető: Ilonka. Ez meg is maradt az ügyvéd fejében.

Pár színházi este után már megvárták egymást a ruhatárban és együtt jöttek ki az épületből. A férfi elkísérte a leányt a villamos megállóig és ott elköszönt.

Ez történt közöttük fél év alatt.

*

Bérleti nap volt. Ilonkának este színházba kellett volna mennie. Délelőtt a hivatalban rosszul érezte magát. Délfelé beteget jelentett és hazament. Délután már nem volt semmi baja. Mégsem mehetett el a színházba. Hátha meglátja valaki az intézetből. De a bérlet nem maradhat kihasználatlanul, ezért pár sor kíséretében elküldte barátjának.

„Drága Ilonkám! Ma este, sajnos, nem mehetek színházba. Mulass jól! Ha a darab unalmas lenne, szórakozz el jobb szomszédoddal, régi ismerős. Afféle bérletbarátság. Doktor és kifogástalan úriember, csak egy kicsit unalmas.”

Az ügyvéd úrnak ezen a napon vendége érkezett. Vidéki rokon. Városi hivatalnok. Egészséges, pirosképű fiatalember. Hévülékeny. Szórakozni jött. Államtudományi doktor. Az ügyvéd nagyon sajnálta, hogy nem tarthat vele. Őt már nem érdekli a pesti éjszaka. Aztán holnap egy súlyos tárgyalása van a törvénytudományon. Kénytelen éjjel is dolgozni. Hanem!

— Tudod mit! Itt a bérletem. Ugy hallom, kitűnő a darab. Látod, ezt megnézhetnéd. Pénzedbe sem kerül. Öcskös! — csinált kedvet a fiúnak — aztán lesz egy aranyos partnernőd is. A hármas széken ül melletted a színházban. Bérlő szomszédod. Ennivaló teremtés. Igazi nagyvárosi nő. Neked való. Kitűnően elmulathatsz vele. Ilonkának hívják.

Az ügyvéd előre mulatott a fiú csalódásán.

A kis Ilonka szőke volt, piros arcú, vidám és eleven. Pontosán olyan, amilyenről a vidéki városháza hivatali szobájában ábrándozik a fogalmazó úr.

*

Angol rendszerű szépségápolás különleges pakolással, tartós szempillafestés, hajszál eltávolítás, szemölcsirtás

PAIZS KATÓ

kozmetika Budapest, IV,
Ferenciek tere 3 szám.
Telefonszám: 832-67.

Tanítványképzés
Díjtalan tanácsadás!

— Jó e fogalmazó tam arra ismerkedh

Csinos — Dokt merkedett

A fogal a leány

— Foga Úgy édes

A leány Festett. N festeni. M hó. Csille

A sötét ték az el táltak a kocsmába úrimódra fogalmazó és szerel

A leány haza kell még egy

Huszár unokácc

— Te, Te, az a régen fe mondhat a világo

Az üg — Te, Úgy én mint én.

— Mi — Ily Ejne ne kiszállot

— Ne

— Sz Az üg után se A foga unokabá mondott

Az ü dolog f

DÉL

— Jó estét, drága Ilonka — üdvözölte a fogalmazó úr a leányt. — Egész délután vártam arra a pillanatra, amikor magával megismerkedhetem — áradozott tovább.

Csinos fiú, állapította meg magában Ilonka.

— Doktor úr, maga igazán kedves — ismerkedett össze a leány szomszédjával.

A fogalmazó hatalmas zacskó cukrot tett a leány ölébe.

— Fogadja tőlem ezt a csekélységet... Úgy édesítjük az életet, ahogy lehet.

A leány elmosolyodott. Piros volt a szája. Festett. Nem baj. Hanem a fogakat nem lehet festeni. Mégis olyanok, akár a frissen esett hó. Csillógoan fehérek.

A sötétben egészen egymáshoz hajolva nézték az előadást. A szünetben karonfogva sétáltak a folyosókon. Az előadás után a budai kocsmában a doktor úr szépen tempósan, úrimódra mulatott. A leány csodálkozott. A fogalmazó úr gyönyörködött. Gyönyörködött és szerelmet vallott a leánynak.

A leánynak éjjeli egy óraker mégis csak haza kellett mennie. Az autóban a doktor úr még egyszer szerelmet vallott.

*

Huszár doktornak másnap azt mondta az unokaöccse:

— Te, Frigyes, örökké hálás leszek neked. Te, az a nő, egy angyal. Én a helyedbe már régen feleségül vettem volna. Most már lemondhatsz róla. Nincs még egy ilyen lány a világon.

Az ügyvéd elhülve nézett öccsére.

— Te, Budán mulattunk egy kiskocsmában. Úgy énekel, mint a pacsirta és úgy iszik, mint én.

— Mi?

— Ilyen nőre vágytam egész életemben... Ejnye no! Nem is néztem meg az uccát, ahol kiszállott a kocsiból. Kérik add meg a címét.

— Nem tudom!

— Szóval, nem akarod elárulni.

Az ügyvéd hosszas könyörgés és faggatás után sem tudta megmondani a leány címét. A fogalmazó sohasem hitte volna, hogy unokabátyja ilyen kétszínű íráter. Meg is mondotta neki, aztán dühösen elrohant.

Az ügyvéd pedig gondolkozni kezdett a dolog felől. Talán igaza van ennek a fiúnak?

A kis Ilonka is elragadtatással beszélt az estéről a titkárnőnek. Csak azon bánkódott, hogy nem beszéltek meg a legközelebbi találkozóit. Nem tesz semmit! Ir neki egy szép levelet s ebben megköszöni a doktornak a felejthetetlen estét.

— Drága Ilonkám! — csipogta a kislány — add meg a címét annak az édes fiúnak.

A titkárnő előtt érthetetlennek látszott a mese, amit barátnője elmondott. De ha igaz volna, akkor szemtelenség, amit Ilonka csinált. Neki udvarol az ügyvéd s ez a kis fruska azt hiszi, hogy egy mámoros este jogán elvéheti tőle.

— Drágám, még akkor sem mondanám meg, ha tudnám.

— Úgy! — fortyant fel a kislány. — Nem baj! Mejd megkeres ő. Ha megpukkadsz, akkor is az enyém lesz.

A kis Ilonka elrohant. A titkárnő mindenestre gondolkozni kezdett a dolog felől.

*

A legközelebbi estén a két bérlő fagyosan üdvözölte egymást. A leány nagyon szimpatikusnak találta a doktort. Ez a férfi nem is olyan öreg, mint amilyenek eddig látta. Bizonyosan benne van a hiba.

A férfi szemében megszépült a lány. Eddig észre sem vette, hogy milyen csinos. Bizonyosan ő az, aki elmulasztotta a közeledést.

Ezután majd másképp lesz. Egyelőre még haragudniok kell egymásra a hűtlenségért.

A két ember meg is változott. A férfi melegen és hosszan nézett a leány szemébe. A leány pedig addig felejtette kezét az ügyvéd kezében, amíg egyszer csak a leány lakása előtt váltak el egymástól, úgy éjféltájban.

Következő szezonban a színházban ugyan azt a két széket bérelték. A zsöllye ötödik sor, harmadik szék bérlője dr Huszár Frigyes. A negyedik széké pedig dr Huszár Frigyesné.

AZ ELSŐ SZEREP

Irta: GYENES RÓZSA

A főpróba után sírógörcsöt kapott a nagy izgalmótól. Szípgöngy faggatta szüleit, barátait, ismerőseit, akik ott tolongtak az öltözőben: Siker? Jó voltam?

Ezerszer kérdezte, de ezer felelet sem nyugtatta meg. A sírógörcs valahogy feloldotta a hetek óta tartó próbák izgalomfeszültségét. Istenes Klára, a fiatal színésznő élete legválságosabb heteit élte. Élet vagy halál! Annyi év harca, kínlódása után végre az első nagy szerep. Ha sikere van: egyik napról a másikra befut az első közé. Hírnév, pénz, dícsőség, a színésznő minden álma megvalósul. Ha nem: újra jönnek a párszavas kis szerepek, a tengődés, a várás.

Soha senki sem segítette a pályáján. Most is csak saját erejére támaszkodhat. Nem keringtek férfiak körülötte, akik a pénzt adják és a dícsőséget elősegítik. Összeszorított szájjal harcolt, fiatalságát, szőke szépségét nem vetette harci eszközül a pályája hátszínre. Sokkal inkább becsülte a tehetségét és szentnek tartotta a művészetet. Férfiak... Sok-sok udvarolt, de eltűntek a meddő próbálkozások után. Klára Tibort szerette. Tibort, ezt a fanyar és hideg, negyvenéves férfit, aki évek óta rendíthetetlen közömbösséggel fogadta a szép leány forró szerelmét.

Tibor nem volt sem híres, sem gazdag. Mégis a kis színésznő mint ájult pillangó rebent utána. Szerette Tibor férfias szépségét, előkelő nyugalmit és azt a titokzatos-ságot, melyet közönye, hidegsége sejtetett. Felforralni, meghódítani, kilendíteni nyugalomból: már szinte mániákus vágya volt ez Kláranak.

Talán ezért is örült a nagy szerepnek. A siker, a premier forrósága talán Tibort is felmelegíti. Négy éve tartott ez a szerelem. A férfi nem csalta meg, nem hagyta el, mellette volt, de mint egy fásult férj. Klára érezte: az ő nagy szerelmét szereti a férfi. Elfogadta a leány szívét, lelkét, de keveset adott cserébe. Klára szívét hasogatta, hogy a férfi forró karjaiban is messze, nagyon messze van tőle.

És ez a hidegség mégis vonzotta a leányt. Szerelmes volt és az élet, a szerelemmorzsák is királyi lakomának tűntek fel a szenvedély óráiban.

Tibort nem engedte eljönni a főpróbára. Ne így a félhomályban, a főpróba házias hangulatában, hanem a premier csillogó teljességében lássa őt először a nagy szerepben.

Hercegnőt játszik csodát ruhákban. A kis színésznő valóban hercegnőnek érzi magát a szerep iramában.

A szerep... Vannak mondatok, melyek úgy fedik a lelkiállapotát. Ezt csak Tibornak fogja elmondani a színpadról a premieren.

Háromnegyed nyolckor, a premier estéjén már nyugodt volt. Fásult nyugalom, fáradt kimerültség ült a lelkén. Csupa jó hír a főpróbáról, a sajtó elégedett. Anyja jelentette, aki mint titkosrendőr sétált a kritikusok között a szünetben és leste a beszélgetéseket. Egyik sem sejtette, hogy a topogó kis öregasszony a művésznő mamája és szívszorongva lesi, kémleli a szőförgésüket.

A másodikikat csengették. Klára kinézett a függöny kémlelőlyukacsáján. Telt ház! Csillogó asszonyok, szmókingos urak. És a bal kettes páholyban Tibor. Elegáns és hideg, mint egy külföldi diplomata. Egyedül ül a páholyban. Klára így akarta. Fehér ingmelle vakít. Szép, keskeny keze a páholy vörös bárnyján nyugszik, tapsra készen. Tibor...

Mint talizmánt takargatta a szívében a férfi nevét, mikor felment a függöny és megjelent az első jelenetben.

Játszott. Több volt, mint játék. Harc az életéért. A jövőért, Tiborért.

Az első nyíltszíni taps forró vérhullámmal borította be a testét. Simogatás volt ez a taps. Megsimogatta remegő szívét, kicsi életét.

Az első felvonás után tombolt a publikum. Száz és száz torok kiabálta a nevét. Éljen Istenes Klára! Könny borította el a szeméit. De a drága fátyolon át csak a kettes páholyt nézte.

A rivaldafény megvilágította az első páholyokat. Láta még a férfi szemét is. Igen, végre: izzott ez a hideg szempár. A keskeny kezek tapsoltak. De...

De. A színésznő meghökken. Az agya most gyorsabban dolgozott, élesebben fogta fel a dolgokat. A tények túlvetítődtek a szívében. De... Valami irtózatossá váló fájdalom és undor hasított bele. Most nemcsak nézte, de látta is az igazi Tibort.

Hát ilyen? A szerelem, hűség nem indította meg, de most a siker, alapjában véve külső máz lázba hozza.

Előre hajol. Szeme, keze, alakja, tapsolása, egész lényé ordítja: ez a nő az enyém! A szeretöm! Nem büszkélkedik: a párom nagy művész, hanem azt fejezi ki minden mozdulata: az enyém.

Most né
gám, nem
mert a
Meglát
mondja
szeretöm.

Klára h
dik. Ez a
szerelmes

A férfi
lángó szí
kezével.

Az egés
intin és

Klára ú
plakátot
nes Klára

Nem h
premieré
szonnyal
dulattal

Hallo, h
Kapsolj
Hallo, h
Mik tört

Hallo, h
Nálunk
Hallo, h
Mámortá

Ohióból
Az éhség
San-Fra
A legett

Roosevelt
Jövő há
Az ucca
Willy K

Hallo, h
Nálunk
Hallo, h
Mámortá

DÉCIBAB

Most nem hideg, most nem mondja: drágám, nem mehetünk előkelő helyre együtt, mert a társadalmi állásom, a családom... Meglátanak, kis színésznő... Oh, nem azt mondja most. Hanem: a művész az én szeretőm.

Klára hajlong a vasfüggöny előtt. Undorodik. Ez a hiú senki, ennek adta élete négy szerelmes évét.

A férfi már izléstelen. Mikor elfogja a hajlongó színésznő egy pillantását: odaint a kezével.

Az egész színház előtt int. A mozdulat intím és kérkedő.

Klára úgy érzi: Tibor a legszívesebben plakátot ragasztana a hátára. Ráírná: Istenes Klára a babám.

Nem hozott soha virágot a kis szerepek premierjére. De most hozat a páholyos aszszonnyal és frivol, feltűnésteltető, durva mozdulattal a színpadra dobja. Igen: mindenki

odanéz. A férfi kihúzza magát és kacskint a művész felé.

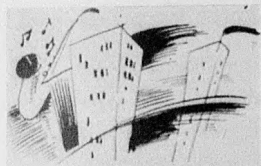
Klára úgy érzi meztelenre vetkőztették testét, lelkét. Hiába követeli a taps, nem megy a függöny elé.

Sír. Nem a beérkezett boldogsága indítja meg a könnyeit, hanem a csalódás.

Valami meghalt, megszakadt benne. Sír. Sírhatja az elmúlt négy évet, a megölt illúziókat, a halott szerelmet. A hitét. Nem színésznő, hanem kislány, aki felnőtt lett.

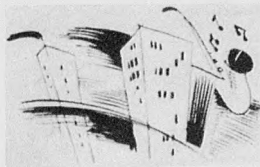
Tudja: kész a karrier. De azt is tudja: sohasem fog többet igazán szeretni. Férfiak... Lesz autó, bunda, ékszer... De sohasem fog többet édes-búsan sírni egy miatt az éjszaka csendjében.

... És Tibor a klubban másnap felháborodottan meséli: ez a kis bestia, aki neki köszönhet mindent, most, hogy nagy nő lett, nem akar vele szóba állni. Ezek a nők! Ezek a színésznők! Hallatlan!...

„AMERIKA” (chanson)

Irtó: SUGÁR ANDOR

Hallo, halló, itt rádió Chicago,
Kapcsoljuk Amerikát,
Halló, halló, Bécs, Párizs és Milano
Mik történnék odaát.

Halló, halló, itt Amerika beszél
Nálunk nincsen semmi baj,
Halló, halló, New-Yorkból víg jazz zenél,
Mámortánc, örömkacaj.

Ohióból most jelentik: forradalom,
Az éhségtől rikoltoz a sokadalom.
San-Francisco már fél napja lángokban áll,
A leégett házakban arat a halál.

Roosevelt elnök várja az angol követet,
Jövő háborúról forgatnak terveket.
Az ucca két négert meglincelt Cansasban,
Willy Klark gyilkosa villamosszékből van.

Halló, halló, itt Amerika beszél,
Nálunk nincsen semmi baj,
Halló, halló, New-Yorkból víg jazz zenél,
Mámortánc, örömkacaj.

És boldog emberek járnak a Broadwayn,
Az éjjel oly káprázón esalogat,
Akadnak itt is még szerelmespárok,
Hangzanak remegve lágy vallomások
Ha leszáll a new-yorki alkonyat,
Ha leszáll a new-yorki alkonyat.

Ezernyi mámor a palm-beachi strandon,
Hollywood, minden esupa ragyogás,
Itt férj, nő a pénzkirálynak hódol
S egyszerre sokat hajt az életorból.
Amerikában minden oly csodás,
Amerikában minden oly csodás.

Halló, halló itt Amerika beszél,
Nálunk nincsen semmi baj,
Halló, halló New-Yorkból víg jazz zenél,
Mámortánc, örömkacaj.

Egy gengszter Chicagóban gyermeket lopott,
Elsüllyedt egy hajó, kétszázötzöt halott.
Pittsburgban elnyomták az építésztrájkot,
Halló, halló, üdvözljük a világot.

Kund Abigél pöre

Opera. Irta: KÖVÁRY GYULA. Zenéjét szerezte: NÁDOR MIHÁLY

SZEMÉLYEK: A bíró. Az ügyész. A védő. Kund Abigél a vádlott. Öreg Bárczy, a sértett tanu. Bárczy Benő, az áldozat. Tanuk. Alabárdosok.

(Szín: középkori oszlopos terem, bírósági emelvény. Tanuk és vádlottak padja. Hely az ügyész és a védő számára. A tanuk padján az öreg Bárczy ül. Mögötte közönség, mint kórus.)

Alabárdosok (harsonákba fújnak, aztán jelennek):

Nem színház ez, á lá Bárdos,
Hanem opera.
Mink vagyunk négy alabárdos,
S bűg a harsona!
Tattatatta — trattatatta,
Ez itt a vén Bárczy tata.
(Bárczyra mutatnak.)

Szakálla ősz, mint a hamu,
Pörben ő a sértett tanu!
Csend legyen most férfi s nőcselédek —
Mert a bíróság lép most elétek!

Kórus (miközben a bíró, ügyész és védő, talárban, kámzsával fejükön betépnék és helyeiket elfoglalják):

Ki itten jó
A bíró ő.
A kétely tűn,
Remeg a bűn.

1. nő: Ki ez a bűsz, kinek a haja ősz?

2. nő: Az öreg Bárczy, aki vádol.

1. nő: És ki a bíró, a soros?

2. nő: Ki lenne hát a Schá-a-sá-a sápadt vén Boross.

Bíró (szemüveges, komikus figura, akláiba tekint):
Ma péntek van s 13-ika, úgy-e?

Kórus: Úgy ahogy mondja, úgy ahogy mondja.

Bíró: Sorra kerül a gyilkossággal vádolt Kundl Abigél ügye!

Kórus:
Mondja, ne mondja,
Ennek a nőnek lesz ma cibálva
Jól ki a kontya!

Bíró: Főtanunak heidézve agg Bárczy...
na, már mos'
Hozza elem a vádlottat a négy alabárdos!
(Alabárdosok el.)

Kórus:
Jöjjön az áldozat szép szeretője,
Titkos arája Kund Abigél!

Bíró:
Itt pedig csendbe legyen, aki él!
Csend legyen, halálos dermedt,

Különbön kiürítetem a termet.

(Alabárdosok bevezetik Kund Abigélt.)

Kórus: (suttogva):

Itt a gyilkos, jaj, de fess nő,
Ajka, mint a rózsa, feslő,
Am kezéhez vér tapad,
S mint cigányok, úgy tagad!

Bíró (kopog):

Alj elő vén Márkus, vedd le a süveged!

Ügyész:

Megint összetéveszti az ügyeket!

(Súgva a bírónak): A Márkus pör az más!

Bíró: Az más?

Ügyész: Az más! Persze, hogy a Márkus
Samú más,
Abban a vád anyaga csak hamis tanuzás.

Bíró:

Oppardon, bocsanat — a bíró is tévedhet.
(Abigélhez.) Nos hát — Simon Judit —
Felelni ki tud? —

Legelső gyermeked vajjon hova tetted?

Abigél (csodálkozva):

Legelső gyermekem? Mivel gyanusítanak?

Hisz nem hívnak engem Simonnak, se Juditnak!

Gyermekeim meg pláne nincsen!

Ügyész (más aklát tesz a bíró elé):

Itt a helyes akta, itt — ebbe tekintsen.

Bíró:

Ejnye, szedte — vette, teremtette!

Hát a leányzónak mi a neve, mi a tette?

Abigél:

Kund Abigél vagyok, láttam 18 tavaszt...

Öreg Bárczy:

Tíz évig vak volt tán? Még ilyen ravaszt!
E lány minimum 28-as!

Abigél: Ez vagy magad, borzas ordas!

Bíró (kopog):

Csend! Itt miféle láрма szól?

Felelj, mely törzsből származol?

Abigél:

Hős Kund Lajos vezér volt ősapám,

Ki ezer ellent ölt meg bűsz csatán.

Öreg Bárczy:

Haha, ezen nevetnem kell,

E helyről itt ne keljek fel,

Ha őse a nagy, hősi Kund Lala,

Hisz apja tollas vagabund vala!

Bíró:

E vádakra, nos mit felelsz, no mondsza?

Abigél:

Hát mit feleljek? Smonca!

Ilyet
(Védő)
Ügy
Védő:
Haha
Elfo
Ez a
Nem
Öreg B
Maj
Blró: (k
Szav
A v
,A
Hal
Hos
Vilá
Hog
A g
Nos
Kórus:
Blró:
Abigél
Bár
Tan
Hog
Sze
Hog
Blró:
(M
Sze
His
Abigél
Iga
Öve
S r
En
Blró:
Hü
Hal
Abigél
Blró:
Abigél
Fe
Mi
Blró:
Ügyés
Be
Ne
Abigél
Er
Ez
AV
Ez
Ez
Blró
me
Ne
M
Al
M
a
Öreg
K
P
V

Ilyet rámfogni eddig senki nem mert!
(Védőjéhez.)
Ügyvéd úr, nevesse ki ez embert!

Védő:
Hahahaha, haha! (Feláll.)
Elfogultsági kifogást emelek,
Ez agg merészsége négy emelet!
Nem bizonyít semmit, csak vádol, vádol.

Öreg Bácszy:
Majd tanulni fogok pont magától!

Bíró (kopog):
Szavam utoljára int!
A vád szerint:
„A radványi sötét erdőben,
Halva találták Bácszy Benót.
Hosszú, hegyes tör ifjú szívében.
Világos hát mindenki előtt,
Hogy gyilkos erőszak ölte meg őt!”
A gyanu, lányom, eddig rád szól.
Nos, mit tudsz a gyilkosságról?

Kórus: E gonosztetterre megáll az agy.

Bíró: Valld be, az ifjú gyilkosa vagy!

Abigél (halkan):
Bácszy Benót én meg nem öltem,
Tanum erre bár sajnos nincsen.
Hogy lennék gyilkosa, hisz közte s köztem
Szerelem volt, ő volt drága kincsem.
Hogy okoztam vón hát a halálát...?

Bíró: Szívében a te törödet találták.
(Mutálja a tört.)
Szerelmestől tán ilyen nem telik ki?
Hisz itt van a korpusz, a delikti!

Abigél:
Igaz... a tört, azt én adtam neki át,
Övét ellopták viceből a daliák.
S miután rég pali volt erre a törre,
Enyelegve adám neki — én dőre!

Bíró:
Hitelre e mese találhat alig itt,
Ha nem vagy a tettes, bizonyíts alibit.

Abigél: Milibit?

Bíró: Alibit.

Abigél:
Fejem szédül, agyam már bibi.
Mi az a libi, mi az a libi?

Bíró: Hol voltál a szörnyített éjszakáján?
(Szünet.)

Ügyész:
Beismerés — ha nem felel.
Nem láttam ily konokságot e pályán.

Abigél (megkínözva):
Eresszenek innen el — el!
Ezer kínnal megöljenek,
Avagy kerékbe törjenek,
Ezt el nem árurom soha,
Ez szívem legtitkosabb joga.

Bíró (dühösen kopog). (Zene más hangnembe
megy át).
Nemes Bácszy, a sértett tanu
Mondja szemébe, mi a gyanú!
Abszolút ne zsenifrozza magát
Mondja el, maguknál mi a lád... izé...
a vád?

Öreg Bácszy: Vádolom őt, a titkos arát,
Kinél nem számít 10—20 barát,
Persze, fiamnál se hagyta ki a sánszot,
Viszont én elleneztem e meszaliánszot.

Bátor, igaz, gerinces ember Ön?

Vegye meg a

ÓRATÜJSÁG -ot!

Ára **6** fillér

Megtalálja benne
saját gondolatait,
érzéseit, nézeteit!

Vártam, hogy fiamnak feje lágya benő,
De csalatta magát tovább a Benő.
Mert e kigyó csalt is
Vént, meg fiatalit is
Ujja köré csavart,
S okozott fiam fejében zavart.
Végül is a szívét szúrta át!
Hát nálunk ez a lád... izé... a vád!

Bíró: Mégis min alapszik főleg a gyanúja?
Öreg Bácszy:

Legyen a seb vérzése ennek a tanuja.
Védő: Ugyan hagyjuk ez ócska csefogatást!
Ki hallott még ilyen naiv felfogatást?
Hisz Ön már aggastyán, nem fiatal
kamasz!

Tessék beírni: semmiségi panasz.
Ügyész: A védőnek itt nincs joga kotyogni.
(Kopog.)

Bíró: De viszont csak nekem van jogom
kopogni! (Kopog.)
S a vádlott milderre nem szól — csak
hebeg?

Ügyész úr — Ön a következő beteg!
Ügyész (feláll, mosolyogva, nagy gyönyörű-
séggel mondja el vádbeszédét):
A radványi sötét erdő titokját,
— Hol halva találták Bácszy Benót, —
Századok mulva is maggolni fogják
Iskolák padjában a csecsemők.
Itt áll a gyilkos — elvágta a reményét,
Kimutatta hát ő a foga fehérjét,
S hidegen megölte a leendő férjét.

Hazug e nőben a test, meg a lélek,
Hazug e hamis szem, hazug e csőr,
Alibi nincsen, ez itt a lényeg,
S bevallja övé a gyilkoló tőr.
Bosszúért kiált e tett, e galád,
Bosszúért liheg a Bárczy-család.
Kérek alázattal (mosolygva) érte halált!
(Leül.)

Abigél: Ügyész úr akassza fel magát!
(Visszamosolyog.)

Kórus: Halált a fejére, halált, halált!

Bíró (Alabárdoshoz):

Szólj, hogy a príbékek a vérpadot építsék.
(Védőhöz): Védő úr Ön mondja köz-
ben el a beszédet!

Védő (feláll):

Tekintetes Bíró, tekintetes Törvény!
Az ügyész beszéde egy kavargó örvény.
Forog benne gyűlölet minden piszka,
szennye,
Védecem hólelkét véle hogy bekenje
A leány ártatlan, öngyilkos a legény,
Napnál is fényesebb ez a tény.
Jöjjenek ifjú baráti, a dalják,
Majd ők Kund kisasszony ártatlanságát
vallják.

Öreg Bárczy: Hát ki?

Bíró: Ne riadj Bárczy ily sötétben!

Öreg Bárczy: Bosszulatlan nem foly az ősi vér
Vessen a gyilkos, rá minden tetem,
Lakoljon ez a rút bajadér!

Védő: Kérem az ügynek eltemetését:

És a védecem felmentését!

Kórus: A védelem is ügyes volt, mokány!
Bíró:

Vádolt szólj most az utolsó szó jogán —
A színnel végre gyere ki!

Abigél (halkan): Bárczy Benőt... én meg
nem öltem...

Hiába szaval itt... mint Beregi...

Amde... (Megtörpan.) Ah...! Ah...!

Bíró: No vállalja be önként!

Kórus: Mi az, mi történt?

„Arca szobor lett, magában dallik,
Döbbenet által a szívere fagy...
Könnye se perdül, jajja se hallik”.
(Abigél mindent megjátszotta.)

Ni, a szeme csupa csik

És a dala víg!

Abigél (megőrlőve):

Egyszer volt egy leány,
Ki csak úgy játszott a legénnyel,
Mint macska a Miké egérrel...
(Belemegy a Continental dallamába és
táncolni kezd rá.)

Its Kantinentl, its Kantinentl stb.

Védő: Kérem megvizsgálni elmeállapotát!

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítása alapulvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára hármentve az összeg előzetes beküldése mellett 70 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a D é l i b á b kiadóhivatalában. Budapest, Dohány u. 12

Ügyész:

Láttam már ily cirkuszt, ily átabotát!

Tettetés, amit dumál,

A vádlott csak szimulál!

Bíró: A védő indítványát elutasítjuk,

(Feláll.) S most ítélet hozatalra

Magunkat visszavonjuk! (El.)

Abigél: (Forogni kezd, mindenkül csábít).

La kukaracsa, la kukaracsa

Kimulatom magamat!

La kukaracsa, la kukaracsa,

Ereszd el a hajamat!

Bíró (visszajön, mindenki feláll):

Kund, született Khond Abigélt

A bíróság bűnsnek mondja ki

Halljátok meg hát az ígét

Sötét vérenek ki kell omlani! (Pálcát lör)

Kórus: A bíró ítélete mérvadó

A bűnsre vár tehát vérpad oh!

Gyerünk tehát a vérpadra

A fess kis vérpadra,

A hercig vérpadra

Tattadaratta vérpadra!

Ifjú Bárczy (berohan):

Ácsi, kedves bíró bácsi,

Nyíljanak meg a börtön rácsi!

Bíró: Ki vagy te ifjú?

Öreg Bárczy (eltüsszenti magát): Háá... ei!

Ifjú Bárczy: Benő vagyok, a Bárczy!

Abigél: E csoda az égre kiált!... Benő!

Ifjú Bárczy: Az öregem viccet csinált, e nő

Menyasszonyom, de apám ellenezte,

S bezárt engem egy csúf sötét rekeszbe.

Viaszbabát öltöztetett zekémbe,

Ez volt a holttetem, a bús legényke.

Mert apám szíve kő, mely meg nem indula

És így született e kis svindula!

Öreg Bárczy (dühösen kapkod):

Varázslat... nem igaz... bűbáj... ő

nem él!

Elvarázsolta e boszorkány Abigél!

Bíró: Öreg, e vádra fel a harag bújtott,

De azért ne vesd el a sulykot!

Öreg Bárczy:

Jöjjön Melinda, a fótanu, s valljon: —

Fiam otthagytott, megvetett arája!

Ifjú Bárczy:

— Haha Melinda? Nem tudod vajjon

Most szökött meg, éppen alig egy órája!

Öreg Bárczy: Melinda megszökött?

Ifjú Bárczy:

Még pedig apjától orzott pénzhatárral

Valami gondörhajú Absolonnal.

Öreg Bárczy (megtörve):

Igy hát hiú tervem tovább nem faragom...

Óh apai szívem!... megtört a haragom!

Bocsáss meg Benőkének, — bocsáss meg

Ábíkáknak!

Ifjú Bárczy: Szívemből, örömmel!

Abigél: En is jó Apikám!

Öreg Bárczy:

Öröm derüljön a házra, a nagy gyászra!

Készüljetekek boldog szerelmetes nászra!

Kórus: Öröm derüljön a házra, a nagy

gyászra!

Készüljetekek boldog szerelmetes nászra!

Függöny.

C SAK IRÓNÓVEL NE!

Irta: TAMÁS SÁRI

Marosi Olivért a legádázabb jóakarattal sem mondhatta ember e földön konzervatív-nak, ezért, mikor elhagyta ajkát a hangos lehellet, amit ide címnek biggyesztettem, legfeljebb arra gondoltam: jelszavai, tehát elvei vannak. S legangyalibb ábrázatomat maszkíroztam magamra, mikor szó nélkül, csupán egy tekintettel kértem, mondaná el, mi rejtőzik ez idiószinkrázikus borzadály mögött?

És ő mesélni kezdett:

— Az írónó kicsi volt és törekeny, mint egy japáni figura. Nem volt éppen csúnya, de mindenesetre szebb volt annál, aki miatt otthagytam. Mert otthagytam. Hogy úgy mondjam: megúntam. Végtére minden nőt meg lehet únni, az írónót is. Más nőnek megúnjuk a szépségét, szeszélyeit, neki megúntam az okosságát, fondorlatosságát, az értelmességét. Mert hiszen egy nőnek csak azokat a tulajdonságait ünhatjuk meg, amik megvannak neki. A jókat hamarabb, mint a rosszakat. Summa summárum: megúntam. Nem voltam belé többé szerelmes. Ez még nem lett volna baj. Se neki, se nekem. De egyszer közös barátunknak — Isten a megmondhatója: miért? — azt a meggonddal kijelentést tettem, hogy: nem akarom az írónót végkép elveszíteni, mert... mert ő érték, bizonyos szempontból érték számomra. Természetesen közös barátunk igyekezett ezt a a legjobb akarattól fűtve visszamondani neki. Neki, aki ismerte szerencsétlen hiú természetemet és azonnal megértette a dolgot.

És ekkor kezdődött el a kálváriám.

Egy héttel később megjelent egy novella egyik napilapban írónóm tollából. A férfit, akiről szó került benne, Olivérnek hívták. Szegény kicsike! — gondoltam magamban, — szegény kicsike! Két hónapja felé sem nézek és ő — micsoda kedves alázat! — így adja tudtomra, hogy még mindig csak rám gondol.

Öt nap múlva egy másik napilapban újabb novella. Ennek már a címe volt: Olivér.

Három nap múlva újra. A címe: Olivér, a boxbajnok. Ennek már a fele se tréfa! Állandó társaságom kezdett tréfát üzni belőlem.

Aztán, alig a tizedik novellánál már leírta az egész nevemet. Így: Marosi Olivér, a szobrász. Hogy nehezebb legyen kitalálni, hogy csak tanár, egy szerencsétlen tanár,

akin röhög az osztály. Mert már röhögött. A negyedik bé, ez az ádáz kis tömeg, ez az apró ördögök kara, ahogy lesúnyja a fejét a pad alá és vinnyog, vinnyog a megbolondulásig.

Akkor elhatároztam, hogy kidobatom az írónót a napilaptól. Összeszedtem minden bátorságomat és családi összeköttetésemet és felkerestem az egyik szerkesztőt.

— De kérem! — mondja a molett öregúr. — Hiszen nagyszerű nő ez! Általában a nők kevésbé hajlanak a humorra. Végre van egy női humoristánk! És hogy: Olivér? Hiszen éppen ez a jó! Ez a bárgyú név! Gondolja el, ha Lajosnak hívnák, sírni kellene rajta! De hogy: Olivér!... röhögni kell! Olivér!... hahaha! bruhaha!...

Sejtheti, hogy suhantam ki az ajtón! Örültem, hogy bemutatkozásnál csak úgy mormoltam a keresztnévemet. Olivér... Olivér... Lettem volna már Iphigénia Taurisban. Odiszeusz... hol is járt csak? De mindegy, akár Napoleon hullája Szent Ilona szigetén, csak nem Olivér Budapesten!...

Aztán elbeszélés jött öt-hat folytatásban, ennek a címe: A két Olivér.

Káprázott a szemem. Ha egyedül voltam a szobámban: a szekrény tetején, a tükör rámáján, az asztalon, mindenütt magamat láttam, Marosi Olivért ezer változatban, ott hemperegtek a kereveten — sok apró Olivér. Olivér egy kocsiderékkel.

Akkor kezdték rebesgetni, hogy írónóm szindarabot ír. Kiütött rajtam a jéghideg veríték. Nem csalódtam. Megjelent az első plakát:

A HÁROM OLIVÉR

Nem mertem bemenni az iskolába. Mégis, a harmadik előadást követő reggel, ahogy belepek a terembe, a rossz tanuló pad alá dugott fejjel vinnyogja: az Olivér megbukott!

Előretlenedtem. Úgy tettem, mintha nem hallottam volna...

— De hiszen tényleg megbukott a darab. Úgy emlékszem, a harmadik előadás után lekerült a műsorról — vetettem közbe.

Marosi Olivér az emlékek hatása alatt holt-sápadt arccal robogta.

— Ez volt a szerencsém! Ó, áldott kezei a ragasztómunkásoknak, akik levakarták a falakról a plakátot! Gondolja el, ha százötven előadást ért volna „A három Olivér”!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrítünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

I. L. Kenje be a panaszolt bőrelváltéást higitott jódtinktúrával. Ennek eredete gombás, nem ragályos. 2. Kevés boraxot tegyen a mosdóvízbe. Esténként megfelelő zsirtartalmú kenőccsel kenje.

Olvasó. Filmötletekkel legélszerűbb személyesen tárgyalni a filmvállalkozókkal, vagy a filmrendezőkkel. Minden más dolog bizonytalan.

Sz. Dalma. Kedvesem, nehéz, lehetetlenül nehéz kérdést szögezett nekünk. Azt kérdezi: milyen az ideális férfi? Bajos erre felelni mindenképpen, de legfőképpen akkor, ha a kérdés megfogalmazása olyan pongyola, mint a magáé? Mit ért ideális férfi alatt? Ideális férfiembert, aki a hivatásában, a társadalomban, a haza és emberiség szempontjából közelíti meg a férfiideált? Vagy ideális férjet, aki a házasságban hasonlít legjobban az „eszményi férj”-hez? Avagy megelégszik az ideális férfinak, mint udvarlónak definiálásával? Azt hiszem, legjobb, ha a középső kérdést vesszük alapul? Tehát: milyen az ideális férfi, aki ez estben, mondjuk a leendő férjelölt? Ez se könnyű kérdés, mert egy-kettőre régényes túlzásokra ragadja az embert, de megpróbáljuk a realitások határain belül válaszolni rá. Ideális férfi, illetve

férfi — szerény véleményünk szerint — az a férfi, akiben 75 százalék férfitulajdonság mellett, legalább 25 százaléknyi női tulajdonságok is találhatóak. Közlekedésről meghatározva: a férfi legyen férfi, egészen férfi, kemény, energikus, kitartó, saját akaratát érvényesítő, barcos és tekintélytartó — házon kívül. Az otthon négy falán belül, a feleségével szemben ellenben merjen egy kis gyengeséget is mutatni. Legyen engedékeny, legyen belátó, érdeklődjön olyan „komolytalan” dolgok iránt, mint a női divat, színház, mozi, társasági események, szóval engedje uralkodni magán ne csak a jellemét, hanem a kedélyét is. Még a legokosabb asszonyban is van egy adag gyermekesség és megkívánja azt, hogy könnyű, felszínes, naív dolgokról is beszélhessen a férfival, viszont minden valamirevaló nőben, még a férjével szemben is legerősebb az anyai érzés, a gondoskodás, a becézés szükségessége és ennek folytán boldogtalannak fogja magát érezni egy olyan férfi mellett, aki mindig erős, mindig magabiztos, aki sohasem szorul női becézésre és dédelgetésre. Az igazán kitűnő jellemű férfiak éppen ezt a becézniakarást becsülik és kívánják meg legjobban a valamirevaló nőben és szívesen túlozzák is gyengeségeiket csak azért, hogy dédelgessék őket. Még Strindberg, a nőgyűlölő is akkor élte legszebb és legzavartalanabb óráit viharos házassátleletének, mikor lelkileg vagy fizikailag rászorult a felesége gyöngédségére és anyai becézgetésére. Mozaikkövecskéket raktunk maga elé, kedves Dalma, de ezekből a mozaikkövecskékből észlelhető magának az ideális férj lelki és jellemrajzát.

V. János. 1. Vannak magyaros hangzásúak, de nem minden ilyen betűvel végződő név magyaros. 2. Ugy tudjuk, hogy i-vel végződik a neve.

Doktorné. Leggazdaságosabb és mégis elegáns meghívás a koktéltre való meghívás. Vacsora után (tíz óra körülre) hívja meg vendégeit és szolgáljon fel apró édes és sós süteményeket és különböző italokat. Koktélt házilag kell készíteni, keverni (mixelni) különböző italokból. Hozzávaló shakert ősön beszerezhet. Koktailrecepteket tartalmazó könyvet minden jobb könyvkereskedésben kaphat.

Tavaszi álom. Elég ügyes a vers, de még nem érett meg a nyomdafestékre. Sokat kell még fejlődni.

Tanácstalan. Ha férje egészen intim baráti köréhez tartozik a vőlegénynek, aki menyasszonyával együtt esküvő előtt levizített Önöknél és amellet nemcsak a templomi szertartáshoz, de a lakodalmi ebédhez is kaptak meghívót, úgy okvetlenül szükséges, hogy valami nászajándékot vegyenek. Húsz-harminc pengőért (amit a nászajándékra szánt), valami csinos és hasznos ezüsttárgyat vegyen. Például ezüsthétképtartó kereteket, vagy egy ezüst cigarettásdobozt. Ajánljuk azonban, hogy mielőtt vásárol valamit, kérdezze meg az új párt, hogy mit vegyen nekik, mert az efajta konvencionális ajándé-

HASZNÁLT FÉNYKÉPLEMEZEK

könnyen lemosható, kgr-ként 18 fillérért kaphatók a következő nagyságokban:

13 × 18	24 × 30
18 × 24	30 × 40

B o v e b e t :

VII, Dohány u 12 a kiadóhivatalban

koknak
rint több
Óhuda
nem cél
bekenni

Jó an
koztafó.
asszony
tizenöt

Leánya
az Ön
másodvi
derék é

venni. A
mint Ö
tartia a
szenvve

gának
komplik
sorban
az, ami

gának,
mélyebb
leány é
még sz

a nagy
ennek t
esetre
gondola

dik há
majd le
férjhez
kedni

nagyob
leányá
hogy e
dasági

egyetle
Önt, t
ség, cs
zon na

zasság
akár a
son. E
lyen le

gyeleté
(mely
gen fe
látni),

legjobb
komoly
hogy

jelentk
hagyni
találni.
belátás
megen

áldozó
de né
anyai
hagyni
fejleme
vélyes

Ókos
film,
válasz
Mod
hogy

DÉ

koknak az a nagy hátrányuk, hogy rendszerint több ajándékozónak is eszébe jutnak.
Óbudai olvasó. 1. Gumiroztatni kell, ezt pedig nem célszerű otthon csinálni. 2. Olajjal kell bekenni az arcot.

Jó anya. Problémája komoly és elgondolkoztató. Negyvenéves, még csinos és hódító asszony, aki tizenöt éve özvegy és ezt a tizenöt évet egyedül leánykájának szentelte. Leánya közben húszéves hajadonná serdült, az Ön szívében viszont most egy csodálatos másodvirágzás indult el. Beleszeretett egy derék és okos úrba, aki feleségül akarja Önt venni. Az illető úr ugyancsak negyven éves, mint Ön. S felserdült leánya túlfiatalnak tartja a mostoha apát s egyáltalán ellen-szenvel viseltetik az Ön második házasságának gondolata iránt. Leánya érzelmei igen komplikált forrásokból táplálkoznak. Elsősorban elhunyt apja iránt érzett kegyelele az, ami ellentmond az Ön második házasságának, de van ennek az ellenérzésnek egy mélyebb, pszichológiai oka is: a gyermekleány önkéntelen és tudatalatti féltékenysége még szép és fiatal anyjával szemben. Freud, a nagy lélekűvívár hosszú fejezeteket szentel ennek a kérdésnek. Mit tegyen tehát? Semmi esetre se mondjon le egy második házasság gondolatáról, ha úgy érzi, hogy ez a második házasság az Ön boldogságát jelenti. Ha majd leánya (bizonyára hamarosan) maga is férjhez megy, sokkal megértőbben fog viselkedni ezzel a lépésével szemben. De a legnagyobb gyöngédséget és tapintatot ajánljuk leányával szemben. Meg kell értetnie vele, hogy ez a második házasság Önre nézve gazdasági és szociális kérdés, mert hiszen, ha egyetlen gyermeke férjhezmegy és elhagyja Önt, teljesen egyedül marad, támasz, segítség, család nélkül... stb. Csak arra vigyázzon nagyon, hogy ebben az Ön második házasságában leánya előtt, a szerelem, vagy akár a szeretet kérdése hangsúlyhoz ne jusson. Ez lenne ugyanis éppen az a pont, melyen leányának elhunyt apja iránt érzett kegyeletérzését és a tapasztalatlan fiataliságnak (mely szereti anyját minden földi gyöngédségen felül, magasan és makulátlan állónak látni), rideg és meg nem értő érzékenységét legjobban megsértheti. Beszéljen leányával komolyan és okosan. Magyarázza meg neki, hogy ő maga, amint az első, megfelelő kérésre jelentkezik, gondolkodás nélkül el fogja hagyni Önt és Ön ezt természetesen fogja találni. Illo tehát leánya részéről is annyi belátás, hogy az elhagyott édesanya számára megengedhetőnek tart egy hűség és önfeláldozó új élettársat, aki ha egészen nem is, de némileg pótolni fogja az úrt, amit az anyai házból távozó gyermek maga mögött hagyni fog. Szeretnénk, ha a dolog további fejleményeiről is értesítene bennünket. Szíves üdvözlöt.

Okos 500. Mint már többször jeleztük, színházi, film, rádió, társasági kérdésekben adhatunk választ.

Modern asszony. Bevalljuk, Asszonyom, hogy ilyen kérdésekben mi nem vagyunk

Vadevezősök könyve

A vízi turistasporthoz hasznos tudnivalókat és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden szabadevezős kiskatéja. Ára bérmentve 96 fillér. Megrendelhető DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

elégé „moderne”. Belátjuk ugyan, hogy egy független és saját magát eltartó asszonynak joga van az élethez és boldogsághoz (mint Ön írja), de viszont azt tartjuk, hogy még a legmodernebb nő sem fogadhatja el önérzéte csorbítása nélkül a férfi szerelmét a fennálló és igen üdvös formások nélkül. Elhisszük, hogy az illető úr Önt „hálálisan” szereti, de mit fog Ön ehhez a „hálálisan” szerelemhez szólni néhány év múlva, ha majd illető úr — egy másik nőt fog oltár elé vezetni? Önérzetes nő ilyen kérdésekben nem elégedhet meg másodlagos megoldásokkal. Mióta a világ világ, mindig egyetlen igaz megtisztelése a nő önfeláldozó szerelmének, a férfi részéről — jegygyűrű volt. Hogy manapság hazug filmek és regények az ellenkezőjét prédikálják, sőt az élet is produkál ellenbizonyítékokat? Ne törődjön velük. Vannak törvények, melyek olyan ősi, mint a nap, vagy a tavasz, vagy az Istenhit. Ezek közé a törvények közé tartozik az is, hogy: a nő sohase legyen olcsó szórakozási tárgy, hanem életcélja és — élettársa annak a férfinak, akit szeret és aki őt — állítólag — szintén szereti.

Kriszta. Nem tartjuk célravezetőnek, sem érdemesnek az ilyen levélbeli barátkozást. Biztosan akad előbb-utóbb valaki, akivel meg fogják érteni egymást.

Bálint S., Szeged. Csak diathermiával lehet végtelenség és eredményesen kiirtani a szőrszálakat. Egyéb eljárás haszontalan és káros. 2. Éjszakára ricinusolajjal kenje be a hajvégeket.

A. Nelly. Mint már többször megírtuk, színházi, film, rádió és társasági kérdésekre válaszolunk.

lunk. Egyébként egy ilyen iskolától kellene meg tudni a dolgokat.

Többeknek. Dr Heks Imre orvoskozmetikus, lapunk kozmetikai rovatvezetője ismét rendel. Telefón: 401—26. Rákóczi út 55.

Huszonöt év. Legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük, mert novellákkal hosszú időre el vagyunk látva.

Anna asszony. 1. Csak szakorvosi vizsgálattal lehet eldönteni a panasztott bőrbaj eredetét. Otthoni próbálkozások nem vezetnek eredményre. 2. Vízrel ne mossa, inkább vegytiszta mandulaolajat használjon a tisztálkodásra.

Fővárosi leány. Sajnos, kedves Asszonyom, kénytelen vagyok ez esetben nem Önnek, hanem azoknak a „vidéki kávézeniknek” igazat adni. *Mit Wolfe muss man heulen* — mondja a böles német közmondás és vidéki asszonyrokonai nagyon helyes tanácsot adtak Önnek, mikor azt tanácsolták, hogy igyekezzék új környezetéhez asszimilálódni. Elhiszem, hogy ez valakinek, aki egész leánykorát a fővárosban töltötte, nem könnyű, mert igaza van, mikor megállapítja, hogy a kisvárosi emberek úgyszólván soha sincsenek egyedül, mert életük minden mozzanatában részt vesz az egész kisváros. De ezt már a helyzet karaktere hozza magával s ha békén és nyugodtan akar élni, bizonyos fokig el kell fogadnia ezt a megváltozott életformát. Ön a „jövevény” a városban (ahol férjét hivatalos elfoglaltsága nagyon szép pozícióba juttatta), Önnek kell az ottaniak szokásait magára nézve kötelezőknek elfogadnia. Persze, túlzania azért nem kell. Igyekezzék úgy berendezni az életét, hogy lehetőleg sok olyan ideje legyen, melyet az ottani társaság nem vehet igénybe. Pl. helyesnek tartanánk, ha bevezetné a heti egy-két *fogadónapot*. Ez ugyan kissé ódon szokás, de Önnek bizonyosan hasznos lesz. Ilyenformán tudni fogja új környezetét, hogy a hét melyik napjain nem esik terhére, Ön pedig szabadon rendelkezik a többi napjaival s nem lesz sértődés belőle, ha — adott körülmények folytán — a váratlan látogatónak kénytelen lesz kiüzenni, hogy sajnós, nem fogadhatja. Szíves üdvözlését szívőből viszonzozzuk.

V. Károlyné. Bocsásson meg: Ön a hibás. Önnek meg kellett volna látnia, hogy férjének magasabb ambíciói vannak és nem ellensúlyozni, hanem serkenteni kellett volna ezeket az ambíciókat. Az asszony legszebb hivatása a házasságban éppen az, hogy tanulmányozza a férjét (hiszen önmagát senki sem ismerheti jól) s ha megismeri tehetségét és ambícióit, igyekezzen ezeknek a tehetségeknek, erejétől telhetőleg jó sáfárja és bányásza lenni. Az nem érv, hogy férje tehetségét saját családjá sem méltányolta eléggé. Egy régi hibát, újabb hibával nem lehet mentegeni. Éppen, mert férje már a maga családjában sem találkozott elég megértéssel, kellett volna Önben több megértésnek és finom tapintatnak lenni. Igyekezzen mulasztását pótolni, igyekezzen férjét ambíciói kiélésében serkenteni, karrierje megfutásában elősegíteni megértéssel, buadtással, komoly érdeklődéssel és meg fogja látni, hogy elromlott házasságát vissza fog térni a harmónia és megértés.

N. G., Románia. Végtelenül sajnáljuk, de ebben az ügyben nincs módunk rendelkezésére állni.

K. V. H. Nem kér választ, nincsenek problémái, csak kicsorduló szíve kíván megnyitkozni, mikor tudatja velünk, hogy: szerelmes, viszontszeretik és nagyon boldog. Mit feleljünk erre a napsugaras levélre? Őszintén, tiszta szívből irigyeljük Önt s egyben őszintén és tiszta szívből kívánjuk, hogy boldogsága tartós és valódi legyen.

Csacsi kislány. Tizenhét esztendőskorában minden kislány „csacsi kislány”. Természetes, hogy „csacsi kislányok” ilyenformán nem egyszer csinálnak valódi csacsiságokat. De megnyugtathatjuk: nem történt semmi különösebb baj. Egy télen át táncolt a fiúval, Maga azt hitte, hogy a kitartó táncpartnerné a táncon kívül egyéb okok is társaságában tartják? Őszintén ezzel a hiedelmével — „csacsi kislány” módjára — azonnal ehencegni a barátai előtt, akik ezt a kis hencogést visszamondták az illető úrnak s az illető úr most azzal cáfolja ezt az égbekiáltó „álhírt”, hogy tündetőleg más lányak udvarol. Mások legyen óvatosabb. Addig ne beszéljen Maga az ifjú urak érzelmeiről másoknak, míg az ifjú urak a saját érzelmeikről nem nyilatkoztak Magának. És ha el akar fogadni tőlünk két jó tanácsot, fentiekhez illett azt is hozzáfűzhetjük: akkor se siessen az illető ifjú urak érzelmeinek barátai publikálásával, ha már Magának nyilatkoztak, mert a fogó hold nem változtatja oly gyakran az alakját, mint a férfiak (különösen huszonöt éven innen) az érzelmeiket. S ha már hitelt ad egy úr valódi vagy vélt érzelmeinek, vigyázzon, hogy az illető komolyabb és okosabb legyen megsértődött gavallérjánál. Mert ha maga önként választotta a „csacsi kislány” jelgét, az illető úriember gyerekes viselkedése folytán legalább is annyira megérdemli a jelzőt, mint Maga, Veruska.

Menyasszony. Ha nagy és fényes, úgynevezett „frakkos esküvő” lesz, akkor okvetlen hosszú uszályal kell csináltatnia a menyasszony ruháját, tekintet nélkül arra, hogy az Ön kissé túl magas alakjának előnyöse vagy sem. Sajnos, ilyen kérdésekben a konvenció dönt.

Ellopott élet. Ha a dolog aktuális lesz, közölni fogjuk a fényképet.

Előfizetési árak:

½ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felé:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó vállalat RT. mélynyomó-körforgógépeim,

Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 423 — 39 és 423 — 50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kívánja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugylis levágódnék. Ezen szelvény naplón egy pompás díszes műház van. Olvasson el a lapunkban levő hírdetést.

VILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

A me

7
11
19
22
26
34
41
45
47

Vízsz
művész
pekben
13. Sob
nagy st
— nére
zat. 22
mal. 24
(betű)
Van i
Purgat
Tojas
vitorla
címszer
játékna
színház
színház
Függe
Portug
rövidit
Marjón
Nemze
7. Hu
Magan
lációs
szó. 1
a hajó
32. K
bpesti

20 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

BUDAPESTEN 48 fillér, VIDÉKEN 58 fillérért

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja
 Atherton: Mikor a köd eloszlik
 Claude Farrère: A titkársasszony
 Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
 R. Haggard: Cleopatra

Sheridan: Végrendelet
 D. Collins: Istenítélet
 O. Rust: Egy asszony elindul
 Kegel: A bűvár
 Raten: Karrier
 Kappus: Versenyfutás a sorssal

Mint rendkívüli kedvezményt, minden 10 kötet átvétele után 1 pompás regényt adunk díjtalanul.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, ahol kézbesítő szervünk nincs, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét

portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lei-ért Slova S. A. de Colp. Oradea Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában: 5Ke-ért „Lipa“ Újságlroda, Bratislava, Ruzová ul. 8 szám. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlapiroda Novisad Kralja Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Párizsban bármely kötet ára Frs 3.— Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10e 28 Rue Quentin.

Vágja ki és küldje be kiadóhivatalunknak

Megrendelem a „Világkönyvtár“ husz kötetét díszes kötésben Budapesten 9 pengő 60 fillérért, vidéken 11 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként Budapesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
 ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó _____

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Kelt 193 _____